

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 119

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Ντοξαλιόγυλα.
Κρονολόγιον με ἀντοάν με λιν
Κεουόλον αὐτὸ εἶδε.

Pina Dragova

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ Έκδότης

Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ γωνία Σταδίου και Σανταρόζα 1 ♦ Τηλέφ. 36-762

Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555 Τηλέφ. πιστηρίων 26-343

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΜΑΡΙΑ

ΣΗΜΕΡΑ έχει τη γιορτή της ή μιση χριστιανισμένη. Μαρία, Μαίον, Μαρω, Μαριγώ, Μαρίτσα, Μαρούλα και... Μαίριλυν αλ' αμερικανίν.

Δεύτερον ήμυχρονον: Παναγιά, Γιώτα, Πότα, Τίτσα και... Πένυ αλ' αγγλικά. Προσθέστε και ισάριθμα άρσενικά, για ναχετε μίαν άμυδρη εικόνα της σημερινής άναυτουμπούλας.

Παλάτια, μέγαρα, σπιτία, σπιτάκια και τσαντήρια, όλα είναι ξεσηκωμένα για τη σημερινή γιορτή. Έστεμμένες, τιτλούνες, μεγάλες κυρίες της Αύλης, μικρές της... αύλης, οι μὲν έχουν άνοίξει το διδύμο συγχαρητηρίων από το όποιον θα παρελάσουν άνάκατα επίσημες υπογραφές και άσημα όνόματα. Όσο για τις δεύτερες, διάπλστα έχουν άνοίξει την πόρτα τους, για να δεχτούν τη γειτονιά σε άκτίνα ενός χιλιομέτρου.

Ξεθεωμένες οι άστές από την έτοιμασία της σπεσιαλιτέ, που και σήμερα σάν κάθε χρόνο, περήφανα θα παρουσιάσουν σε προσκαλεσμένους κι' άπρόσκλητους. Μπαίνοντας στο κάθε σπιτί, έζωμε προκαταβολικά τί θα τέρψη τον ουρανίσκο μας. Στης Μαρίας Α. τα περίφημα άμυδαλωτά, που θρούνε, λέτε, κι' εξατμίζονται στο στόμα. Παρακάτω, η φημισμένη κοπευχάγη, της οποίας η Μαρία Β. κρατάει ζηλόφθονα το μυστικό. Άλλου τ' όνομαστό «τσέρρυ», με τους μήνες στο μπαλκόνι του σπιτιού, διακοσμητικά σάς χαρίζει ήλιαχτίδες και ζαλαδίτσα.

Και φέστα στα τσαντήρια. Πλήθος οι τοιγάνες Μαρίες. Χριστιανοπούλες κι' αυτές, έκτος του ώραριού... εργασίας. Από το ξημέρωμα σμίγει η τσίκνα με το άρωμα του πουρνάριου, και τα ξεφωνητά με τα διολιά που συνοδεύουν τα τσακίσματα της αίλουροειδούς αυτής ράτσας.

Μαρία. "Όνομα που ταιριάζει στον κάθε τύπο. "Όνομο που από την κάθε άνθρωπο παίρνει την άνάλογη δαρύτητα. Πόσες θρυλικές Μαρίες, εύνοούμενες της μοίρας και θασιλέων, μα κι' άλλες τραγικές. Μαρίες που άπασχόλησαν ιστορικούς, Μαρίες που άπαθανάτιας ή λαϊκή Μούσα

Στά Σάλωνα σφάζουν άρνιά και στο Χρυσό κριάρια και στης Μαρίας την ποδιά σφάζονται παλληκάρια.

"Η:

Μαρία λέν την Παναγιά, Μαρία λέν και σένα. Σάν άρνηθώ την Παναγιά, θέ ν' άρνηθώ και σένα.

Μαρία. "Όνομα χιλιοτραγουδισμένο από δικούς μας και ξένους. Δοξαριές που άναστενάζουν συλλαβιστά: Μα-ρί-α... Μελαδίες που έρχονται και περνούν. Τραγουδία που φεύγουν μαζί με τους τραγουδιστές τους. Κι' ένα μόνο μένει άγέραστο, άθάνατο, αιώνιο. Κάποιο τραγούδι - ύμνος:

«Άβε Μαρία».

Οι εύτυχίες και οι τραγικές που γνώρισαν όλες οι κοινές θνητές Μαρίες, υποκλίνονται εύλαδικά μπροστά στην άμωμη εύδαιμονία και στον πανάχρονο πόνο της Θεοτόκου Μαρίας.

Γι' αυτήν είναι σήμερα γονατιστή όλκληρη ή χριστιανισμένη. Και δεν είναι μόνον εδίο οι χριστιανοί. "Ως τα πέρατα της Γης έχει τους πιστούς της ή χριστιανισμένη. Στη Γαλλία, 'Ισπανία κι' άλλου, λιτανείες άτέλειωτες άκολουθούν με κατάνυξη τα καλλιτεχνικά, πολύτιμα δμοιώματα της Παναγίας. Στην Παναγία της Λούδης, πλήθη άνιάτων από την έπιστήμη, αλλά Ιατών από την πίστη. Και όλοι προσμένουν το θαύμα!

Στη δική μας Τήνο, καρδιοχτυπούν πλούσιες μανάδες, κρεμώντας δαρύτιμα κοσμήματα στην εικόνα της Παναγίας. Καρδιοχτυπούν και φτωχούλες, άφιερώνοντας τ' άδομήντινο δάκρυ τους για τάμα. Και όλες προσμένουν το θαύμα! Το θαύμα που φέρανε μαζί τους, κλεισμένο στην ψυχή.

Μα και σ' όλες τις έκκλησίες, το γενικό προσκύνημα συγκεντρώνει σήμερα μια εικόνα: "Η Κοίμηση της Θεοτόκου. Όλόγυρά της λαμπάδες και λιανοκέρια, λουλούδια και μοσχολίβανο, άγωνίζονται να φτάσουν πιο πάνω από τις νεφέλες, έτσι σάν μύρο εύλαδικό στην Κοιμισμένη αλλά γρηγορούσα Παναγία, τη σκέπη του Κόσμου, την πλατυτέραν νεφέλη»

ΜΑΡΙΑ Ι. ΛΟΒΕΡΔΟΥ

«...ΠΛΑΤΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ»

Τ' όραμα της Μητέρας

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ
ΤΟΥ ΑΣ. ΓΙΑΛΑΜΑ

Οι καρδιές κι' οι καμπάνες με τον ίδιο παλμό
τρικυμίζουν του Αυγούστου τη γαλάζια ήμερα
κι' αναπέμπουν ύμνο κι' άνυψώνουν ψαλμό
στην Άγία Μητέρα...

*

Κι' άνυψώνονται μάτια κι' άνυψώνονται χέρια
στ' άσημένα τ' άστέρια,
που σάν τάματα μύρια στον γαλάζιον αϊθέρα
τάχει ή Νύχτα κρεμάσει 'μπρός στην Άγία Μητέρα.

*

Σκέπει όλη την πλάσι τ' όραμά της τ' άγνό,
μα γιατί να την βλέπω τόσο άχνά, μακρυνά μου;
Γύρωθέ μου αν κυττάξω μ' ένα βλέμμα κοινό,
θα την δώ άντικρύ μου, θα την δώ πιο κοντά μου.

*

Την κυττάζω, που φθάνει στο παιδί της το βράδυ
κουρασμένη απ' το μόχθο και του φέρνει το χάδι.
Και του φέρνει το νάμα, τη θερμή την πνοή της.
Κι' απ' το στήθος της ρέει στο μωρό ή ζωή της.

*

Και τη νύχτα σάν πέφτη σ' έναν ύπνο βαρύ,
κουρασμένη απ' της μέρας τη δουλειά τη σκληρή,
νοιώθει όλη τη νύχτα καθαρά μέσ' στο νού της
ώς κι' αυτή την άνάσα τη γλυκειά του παιδιού της.

*

Είν' αυτή, που άγρυπνάει με άμέτρητη όδύνη,
όταν πέση απ' άρρώστεια το παιδί της στην κλίνη.
Είν' αυτή, που με κλάμα καυτερό στη ματιά
λέει τρέμοντας όλη «στο καλό να πάς, γυιέ μου»
όταν φεύγη ό γυιός της και τραβά στη φωτιά
της βαρείας διοπάλης ή του μαύρου πολέμου!

*

Κι' όταν έχουμε μ' αίμα και ψευτιά λερωθή
μέσ' στη φρίκη του κόσμου και στους άγριους τόπους,
κι' ένα βλέμμα της μόνο, άπαλό και βαθύ,
και τους πιο κολασμένους ξανακάνει ανθρώπους.

*

Για την Άγία Μητέρα στέλνουν μύρο άγνό
προς τον ουρανό
άσπρα κρίνα και ρόδα, δάγια και γιασεμιά
κι' άνυψώνονται μάτια και χτυπά ή κάμπανα.
Κι' έγω γύρω κυττάζω και δε βλέπω καμμία,
που να μην είναι άγια τις στιγμές, πούναί μανά...

ΑΣ. ΓΙΑΛΑΜΑΣ

Η ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑ

Η ΠΡΩΤΗ έργασία τῷ Βυζαντινῷ αἰγιογράφου μετὰ τὴν σχεδίασιν τῆς εἰκόνης ἦταν νὰ χρυσώσει τὸ δάπεδο καὶ καποτε ὁλόκληρη τὴν ἐπιφάνεια, ὅταν ἡ εἰκόνα ἐπρόκειτο νὰ γίνη πλουσιώτερη με χρυσὲς ἀναλαμπές πού νὰ φαίνωνται κάτω ἀπὸ τὰ χρώματα.

Οἱ φωτιστέφανοι καὶ μερικὲς φορές ὅλο τὸ δάπεδο στολιζόταν με χαρακτὰ ἢ ἀνάγλυφα κασμήματα πού τὰ ἔλεγαν «πλούμια». Ὑστερα ἀκολουθοῦσε ἡ προετοιμασία, δηλαδή ὁ γενικός χρωματισμός τῆς εἰκόνης καὶ κατόπιν ἡ σχεδίασι καὶ ὁ χρωματισμός τῶν λεπτομερειῶν, δηλ. τοῦ προσώπου καὶ τῶν ὁσίων. Ἐτοί ὁ ζωγράφος «ἀνοίγει» τὴν εἰκόνα. Ὑστερα

χρωματίζει τὰ σαρκώδη μέρη, κατόπιν τὰ σκιάζει, ὅπως καὶ τὶς πτυχές τῶν φορεμάτων καὶ τελευταία βάζει τὰ «λάματα», τὰ λάμποντα μέρη πού φωτίζονται.

Οἱ βυζαντινοὶ αἰγιογράφοι χρησιμοποιοῦσαν μεταλλικὰ ὀρυκτὰ χρώματα ἢ φυσικὰ πού τὰ ἀνακατεῦαν με ἀσπράδι αἰγίου. Τὸ ἀσπράδι με τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἐπαίρει ἀδιάλυτη σύστασι, πέτρωνε κι' ἐτσι ἐστερεώνει τὰ χρώματα τῆς εἰκόνης. Τὸ σανίδι, πάνω στὸ ὁποῖο ζωγραφίζονταν ἡ εἰκόνα, προπαρασκευαζόταν με ἐπαλειψὶ δύο ἢ τριῶν στρωμάτων κόλλας καὶ γύψου, ἢ ἀπ' εὐθείας πάνω στὸ ξύλο ἢ σὲ ὑφάσμα πού κολλιόταν προηγουμένως καλά καὶ ξηραίνονταν.

Αὐτὴ Εἶναι ἡ ΝΕΑ Λανολίνη ΚΑΝΑ

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

Τὸ φρυμαχτό' τῆς ὀμορφιάς

τοῦ προσώπου τὴν ΗΜΕΡΑ καὶ τὴν ΝΥΧΤΑ εἶναι ἡ ΚΡΕΜΑ ΡΟΔΑΛΙΝΗ

ΡΟΔΑΛΙΝΗ: Γιά τὸ πρόσωπό σας. ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΚΑΝΑ: Γιά τὰ χέρια καὶ τὸ δέσμα. ΚΡΑΓΙΟΝ ΜΑΟΡΙ: Γιά νὰ ἔχετε ὠραία χεῖλη.

• Ἡ Λανολίνη ΚΑΝΑ με τὴν ἐπιστημονικὴν τὴν παρασκευὴ εἰς τὰ συγχρονισμένα ἐργαστήρια μας ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα δά σὰς δώση δέσμα ΝΕΑΝΙΚΟ - ΦΡΕΣΚΟ - ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ.

• ΡΟΔΑΛΙΝΗ: Γιά τὸ πρόσωπό σας. ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΚΑΝΑ: Γιά τὰ χέρια καὶ τὸ δέσμα. ΚΡΑΓΙΟΝ ΜΑΟΡΙ: Γιά νὰ ἔχετε ὠραία χεῖλη.

Η αποφασιστική μάχη αρχίζει...

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ

ΙΣΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΔΙΚΑΣΤΑΣ, ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑΣ. ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΔΑ, Η Κ. ΝΙΚΗ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ, ΘΑ ΔΩΣΗ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ ΣΩΜΑ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ δίνουν τώρα την τελευταία αποφασιστική μάχη με σκοπό να αποκτήσουν πλήρη ισότητα δικαιωμάτων με τους άνδρες.

Η Ελλάς με τον νόμο 2620/1953, εκύρωσε, τη Διεθνή Σύμβαση περί των πολιτικών δικαιωμάτων της γυναίκας η οποία προβλέπει πλήρη εξίσωση δικαιωμάτων διά τα δύο φύλα. Η σύμβαση αυτή έμπηκε σε εφαρμογή από τις 3 Ιουλίου 1954.

Αυτό σημαίνει ότι η Έλληνίδα θα αποκτήσει στο προσεχές μέλλον τα τελευταία δικαιώματα που της στερούν, δηλαδή να γίνει δικαστής και να πάρει θέσεις στο διπλωματικό σώμα. Η εφαρμογή της Διεθνούς Συμβάσεως, κατά την άποψη των συνεργαζομένων γυναικείων σωμάτων είναι κυδερνητικό θέμα και τα σώματα αυτά ζητούν τώρα επίμονα από την Κυβέρνηση την εφαρμογή της Συμβάσεως.

Το ιστορικό το άγχος των Ελληνίδων για ισότητα και ισονομία αρχίζει από το 1920, εποχή που ιδρύθηκε το σώμα της Συνέλευσης για τα δικαιώματα της Γυναίκας. Τότε η κίνηση αυτή θεωρήθηκε πολύ τολμηρή. Και όμως χάρις

στο σκληρό και επίμονο αγώνα θαρραλέων Ελληνίδων πραγματοποιήθηκαν τόσο πολλά από τότε, ως σήμερα.

Το 1951 δημιουργήθηκε η Επιτροπή των συνεργαζομένων γυναικείων σωμάτων που την απαρτίζουν εκπρόσωποι των έξι οργανώσεων γυναικών: Έθνικόν Συμβούλιον Ελληνίδων, Λύκειον Ελληνίδων, Πανελλήνιος Ένωσις Διανομένων Γυναικών, Όμοσπονδία Γυναικείων Σωματείων — Λεσχών, Συνδεσμός για τα Δικαιώματα της Γυναίκας, Συνδεσμός Ελληνίδων Επιστημόνων και Χριστιανική Ένωσις Νεανίδων Ελλάδος.

Η Επιτροπή συντονίζει την προσπάθεια των οργανώσεων γυναικών για την εξίσωση των δύο φύλων. Ως τώρα πραγματοποιήθηκαν τα έξι αιτήματα των γυναικών:

Το 1930 οι Ελληνίδες απέκτησαν το δικαίωμα ψήφου στις δημοτικές εκλογές και για πρώτη φορά πήραν μέρος στις δημοτικές εκλογές του 1934. Στις δημοτικές εκλογές του Απριλίου 1951 ψήφισαν τα 73,7% από τους εγγεγραμμένους άνδρες και τα 82,2% από τις εγγεγραμμένες γυναίκες. Πολύς εξελέγησαν τακτικοί ή αναπληρωματικοί δημοτικοί και

Η Κ. ΝΙΚΗ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ. Της εξήτη... απόλυτηριο στρατού.

κοινωνικοί σύμβουλοι. Με το νόμο 2159/1952, οι γυναίκες αποκτούν πλήρες δικαίωμα ισότητας και έχουν εκλογικό δικαίωμα στις βουλευτικές εκλογές. Το 1953 εκλέγεται η πρώτη Έλληνίδα βουλευτίνα.

Να τώρα τι ανισότητες εξακολουθούν να υπάρχουν:

1) Στον εογατικό τομέα: ανισότητες αμοιβής ανδρών και γυναικών. 2) Στον κοινωνικό τομέα: η κατάργηση του διακανονιστικού συστήματος και η κατάργηση των οίκων ανοχής. 3) Στο άστικό δικαίο: εξίσωση των συζύγων στις προσωπικές σχέσεις και εξίσωση των γονέων στην επιμέλεια των παιδιών. 4) Στην κατάληψη δημοσίων λειτουργημάτων: η Έλληνίδα δεν είναι ακόμα δεκτή ως μάρτυς, ως ένορκος, ως δικαστής, ως συμβολαιογράφος, ως διπλωμάτης.

Οι Ελληνίδες δίνουν τώρα τη μάχη για να αποκτήσουν και τα δικαιώματα αυτά και να φθάσουν να έχουν πλήρη ισότητα με τους άνδρες.

Δεν είναι πολλές μέρες που για πρώτη φορά μία Έλληνίδα — η Κ. Νίκη Γουλανδρή, ηλικίας 28 ετών, γενική γραμματέας του Συνδέσμου Ελληνίδων Επιστημόνων — παρουσιάστηκε στο Υπουργείο Εσωτερικών και ζήτησε να πάρει μέρος στον διαγωνισμό που θα γίνει στις 22 Αυγούστου, για το διπλωματικό σώμα.

Δημιουργήθηκε χαριτωμένο επεισόδιο. Γίνεσαν συμβουλία στο Υπουργείο και τελικά απάντησαν στη νεαρή κυρία, ότι... έχετε το πιστοποιητικό στρατολογίας, δηλαδή ότι υπηρετήσατε στο στρατό ή ότι απηλλάγη από το στρατό. Άλλα η ελληνική νομοθεσία δεν υποχρεώνει τις Ελληνίδες να υπηρετούν στον στρατό. Θά χρειασθώ να υποβληθώ στη Βουλή νομοσχέδιο, για να κατοχυρωθεί το θέμα.

Είναι πιθανόν η Κ. Νίκη Γουλανδρή να λάβει μέρος στις εξετάσεις στις 22 Αυγούστου, πράγμα που θα αποτελέσει μία νέα σημαντική κατάκτηση για τις Ελληνίδες.

Τα γυναικεία σώματα πιστεύουν ότι η μάχη για την πλήρη ισότητα δικαιωμάτων των δύο φύλων πλησιάζει στο τέλος της. Η Έλληνίδα — αρκετά αργότερα από τις γυναίκες άλλων χωρών — αποκτά αυτή όλα τα δικαιώματα. Είναι μία μεγάλη νίκη για τις γυναίκες της Ελλάδος.

Δ. ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ

Οι μεγάλες εορτές της χριστιανισμού

Η Κοίμησις της Θεοτόκου

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ, Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΘΕΩΠΙΣΕΙ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ. ΕΙΝΑΙ ΠΙΘΑΝΟΝ ΟΤΙ ΠΡΩΤΑ ΣΤΗΝ ΕΦΕΣΟ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ ΚΑΘΙΕΡΩΘΗ Η ΕΟΡΤΗ ΑΥΤΗ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ. ΕΤΟΙ Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΡΕΤΑΣΜΟΥ ΔΕΝ ΉΤΑΝ Η ΙΔΙΑ ΠΑΝΤΕΡΑ. ΕΠΕΚΡΑΤΗΣΕΝ ΔΙΩΚ ΑΡΧΟΤΕΡΑ Η 15η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΠΕΙΔΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΑΥΤΗ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΕΙΧΕ ΑΦΙΕΡΩΣΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΕΤΑΣΜΟ.

Κατά την αντίληψη των Πατέρων της Εκκλησίας η Θεομήτωρ δεν επέθανε αλλά ημνήσθη. Ο θάνατος κατά την παλαιότερη εκδοχή, είναι αιώνας ύπνου. Γι' αυτό και η εορτή λεύκεται «Κοίμησις της Θεοτόκου». Ακόμα πρέπει να προσέχουμε πώς, στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες, οι εκκλησιαστικοί συγγραφείς με τη φέρουν τίποτε σχετικά με τη ζωή της Παναγίας ύστερα από τη Σταύρωση και την Ανάστασι του Ιησού. Πέραν από εκείνα που αναγράφονται στα Ευαγγέλια, τίποτε άλλο δεν είναι γνωστό.

Όπως αυτός να είναι ο κυριώτερος λόγος που οι ζωγράφοι αρχικά δεν αναπαράστασαν στους ναούς την Κοίμησιν. Ως τον 7ον αιώνα οι Βυζαντινοί αγιογράφοι δεν άπασχολήθηκαν με την εικονογράφηση της «Κοιμήσεως της Θεοτόκου». Αυτό θέμα τους ήταν άγνωστο και έγινε από τον 10ον αιώνα η έδω. Ως θέμα εχρησίμευσε η απόκρυφη διήγησι «Αγίου Παύλου το άνομιου του Θεολόγου. Οι άνομοι του Θεολόγου, που περιλαμβάνεται στα συναξάρια, πρώτοι αγιογράφοι έσπειραν την ψυχήν της Θεομήτορος στην κλίνη της και κράτησαν την κλίνη γύρω από τον Πέτρο και Παύλο. Οι άπασχολήθηκαν με την εικονογράφηση της Κοιμήσεως. Οι άπασχολήθηκαν με την εικονογράφηση της Κοιμήσεως. Οι άπασχολήθηκαν με την εικονογράφηση της Κοιμήσεως.

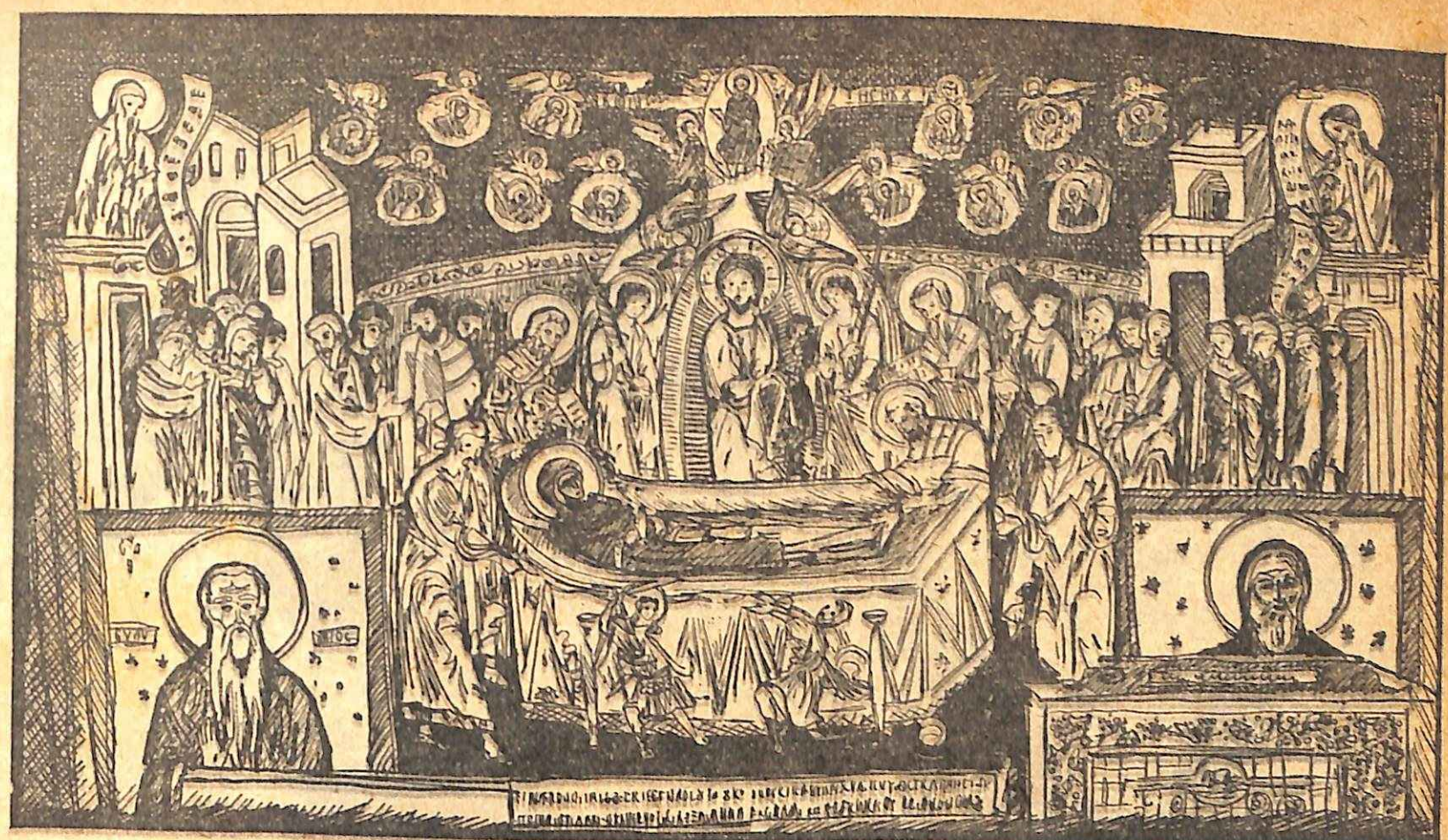
Το όνομα όμως Παναγία δεν προκάλεσε καμιά αντίδραση και όχι μόνο έγινε δεκτό αλλά και εκράτησε και από τότε ως τα σήμερα με το όνομα αυτό λατρεύεται από τους χριστιανούς και κατήχησε κύριον όνομα.

Αλλά και το όνομα Παναγία στη βυζαντινή εικονογραφία πήρε διάφορα επίθετα, που πολλά από αυτά χρησιμοποιούνται για την εξακριβωσι του τύπου της εικόνας στην τέχνη. Αναλόγα λοιπόν με τη στάση της εικονοζόμενης Παναγίας, σχηματίστηκαν τα επίθετα: Γλυκοφιλούσα, Βρεφοκρατούσα, Γαλακτοπώσα, Δεομένη κ.λ.π. Άλλες παλιές εικόνες της Παναγίας πήραν διάφορα ονόματα,

ανάλογα με τις γιορτές στις οποίες ήταν αφιερωμένη ή εικόνα. Έτσι, ωρισμένες εικόνες αναμύστηκαν ή Πλατυτέρα, η Κεχαριτωμένη, η Μεσοσπερίτισσα κ.λ.π. επίθετα παρμένα από τον Ακάθιστο Ύμνο. Επίσης και από τα θαύματα τα οποία έκανε η Παναγία την είπαν: η Επακουρούσα, η Ελαιοδωρίτις, η Αντιφωνήτρια κ.λ.π. Μα και από τον τόπο όπου υπήρχαν μεγάλες εκκλησίες στο όνομά της, ονομάστηκαν η Πλατανιώτισσα, η Παναγία της Τήνου, η Αθηνιώτισσα κ.λ.π.

Είναι τόσο πολλές λοιπόν οι προσωνυμίες της Παναγίας, που ξεπερνούν τον αριθμό 600. Μερικά από τα επίθετα αυτά είναι χαρακτηριστικά και θα τα σημειώσουμε εδώ. Στην Τριγλία Μικράς Ασίας τη λέγαν: Παναγία Αράπισσα, στη Χίο Παναγία η Αρβανίτισσα, στην Κύπρο Παναγία Ασπροβρυγίτισσα, Αφεντοίκα, Άκκσα, Γαλατοούσα, Γλαύσα, Ιαματική, Κανταριώτισσα, Κιβωτός Λιμενιώτισσα, Νεροφορούσα, Άγχελοκτίστης, Αιματούσα, Βουναρκιώτισσα κ.λ.π.

Στη Σάμο από τα πολλά επίθετα της Παναγίας σημειώ-

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

● Αντίγραφο του μεγάλου πίνακος της Κοιμήσεως της Θεοτόκου που βρίσκεται στη Μονή Κουτλουμουσιού του Αγίου Όρους. Στην εξάισια αυτή ζωγραφική σύνθεσι που διακρίνεται για τη συμμετρικότητα και την πλούσια διακοσμητική της αρ-

μονία εικονίζονται, επάνω, η Θεοτόκος κατά την ανάληψή της στους ουρανούς ανάμεσα, σε αγγέλους και προφήτες. Στο κέντρο ο Χριστός κρατά την ψυχή της Παναγίας και περιτοιχίζεται από τους αποστόλους, ιεράρχες και γυναίκες που θρηνούν.

ΤΑ ΕΠΩΝΥΜΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

600 περίπου είναι τα κοσμητικά επίθετα που έδωσεν ο λαός στην Παναγία εκφράζοντας έτσι την άπεραντη αγνή και άπροσμέτρητη λατρεία του προς Αυτήν.

ΠΩΣ ξέρομε, από τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους οι Πατέρες της Εκκλησίας, στη μητέρα του Χριστού αποδώσαν την προσωνυμία Θεοτόκος και Θεομήτωρ. Γύρω στις δυο αυτές προσωνυμίες άνοιξαν μεγάλες συζητήσεις από τον 4ον αιώνα και άδωθε γιατί υπήρχαν πολλοί επισκοποι και θεολόγοι που δεν δέχονταν τα κοσμητικά αυτά επίθετα της Παναγίας και την είπαν Χριστοτόκου.

Το όνομα όμως Παναγία δεν προκάλεσε καμιά αντίδραση και όχι μόνο έγινε δεκτό αλλά και εκράτησε και από τότε ως τα σήμερα με το όνομα αυτό λατρεύεται από τους χριστιανούς και κατήχησε κύριον όνομα.

Αλλά και το όνομα Παναγία στη βυζαντινή εικονογραφία πήρε διάφορα επίθετα, που πολλά από αυτά χρησιμοποιούνται για την εξακριβωσι του τύπου της εικόνας στην τέχνη. Αναλόγα λοιπόν με τη στάση της εικονοζόμενης Παναγίας, σχηματίστηκαν τα επίθετα: Γλυκοφιλούσα, Βρεφοκρατούσα, Γαλακτοπώσα, Δεομένη κ.λ.π. Άλλες παλιές εικόνες της Παναγίας πήραν διάφορα ονόματα,

ανάλογα με τις γιορτές στις οποίες ήταν αφιερωμένη ή εικόνα. Έτσι, ωρισμένες εικόνες αναμύστηκαν ή Πλατυτέρα, η Κεχαριτωμένη, η Μεσοσπερίτισσα κ.λ.π. επίθετα παρμένα από τον Ακάθιστο Ύμνο. Επίσης και από τα θαύματα τα οποία έκανε η Παναγία την είπαν: η Επακουρούσα, η Ελαιοδωρίτις, η Αντιφωνήτρια κ.λ.π. Μα και από τον τόπο όπου υπήρχαν μεγάλες εκκλησίες στο όνομά της, ονομάστηκαν η Πλατανιώτισσα, η Παναγία της Τήνου, η Αθηνιώτισσα κ.λ.π.

Είναι τόσο πολλές λοιπόν οι προσωνυμίες της Παναγίας, που ξεπερνούν τον αριθμό 600. Μερικά από τα επίθετα αυτά είναι χαρακτηριστικά και θα τα σημειώσουμε εδώ. Στην Τριγλία Μικράς Ασίας τη λέγαν: Παναγία Αράπισσα, στη Χίο Παναγία η Αρβανίτισσα, στην Κύπρο Παναγία Ασπροβρυγίτισσα, Αφεντοίκα, Άκκσα, Γαλατοούσα, Γλαύσα, Ιαματική, Κανταριώτισσα, Κιβωτός Λιμενιώτισσα, Νεροφορούσα, Άγχελοκτίστης, Αιματούσα, Βουναρκιώτισσα κ.λ.π.

Στη Σάμο από τα πολλά επίθετα της Παναγίας σημειώ-

νουμε τα πιο χαρακτηριστικά: Αγιοπλάτισσα, Αρδανιτών, Αύλακα, Κότσικα κ.λ.π.

Στην Κρήτη: Παναγία Βεργουλιώτισσα, Βιγλιώτισσα, Βιδιανή, Βιργιωμένη, Γενιά, Θωμιανή, Κουδερνιώτισσα, Κρουσταλλένια Νεροκονιτίσση, Κεραπολίτισσα κ.λ.π.

Στην Κεφαλονία: Παναγία Αγριλιώτισσα, Βαρεϊάτισσα, Γκιουλιώτισσα, Γριλιώτισσα. Στη Σκιάθο λένε η Παναγία η Κονίστρα, στην Άνδρο η Λαλο - Παναγία, στο Πήλιο η Μεγαλόχωρη, στα Κύθηρα η Μυρτιδιώτισσα, στη Μύκονο η Άλευρο και η Γριά Παναγία, στο Ηράκλειο Κρήτης η Έλεούσα, στη Μήλο η Θαλασσιώτισσα. Άλλου Πατρίσσης, Όδηγητρα, Ρεθον το Άμάραντον, Φανερωμένη, Ψυχωσάτα κ.λ.π.

Όπως είπαμε, οι προσωνυμίες αυτές άλλες έχουν την καταγωγή τους από τα θαύματα της Παναγίας, άλλες σχηματίστηκαν από τον τόπο όπου υπήρχαν μεγάλες εκκλησίες της Παναγίας και άλλες από την παράσταση της εικόνας της Παναγίας. Ωρισμένες δηλαδή εικόνες τον παλιό καιρό έπειδή έκαναν εντύπωση στους πιστούς, χαρακτηρίστηκαν έτσι ή αλλιώς. Α.χ. Παναγία η Βρεφοκρατούσα, η Δεομένη κ.λ.π. Και από τότε έβριεν ζωτανή η παράδοσι στο στόμα του λαού.

Κι' αυτό είναι άραίο και καινούργιο, αλλά κανείς δεν έρει πόσο με στενοχωρεί!

Κι' ακόμα πρέπει να σημειώ-

σουμε πως με τις μεταναστεύσεις και μετακινήσεις που γίνονταν στον καιρό της Τουρκοκρατίας, όταν χτίζονταν νέες εκκλησίες στο όνομα της Παναγίας ή σ' αυτές φιλοτεχνούσαν εικόνες της Θεοτόκου, δίνανε παλιά ονόματα σ' αυτές. Γι' αυτό πολλά από τα επίθετα της Παναγίας όχι μόνο είναι γνωστά σε πολλά μέρη της Ελλάδας, αλλά υπάρχουν και εκκλησίες με το ίδιο όνομα. Όπως Παναγία Έλεούσα, Μυρτιδιώτισσα, Χουσοπηλιώτισσα, Φανερωμένη, Βαγγελιστρια κ.λ.π.

Ιστορικά ανέκδοτα

Ο μεγάλος σατιρικός ποιητής Πιρόν, δεν έκανε επίσκεψεις. Συνήθιζε μάλιστα να λήσ σχετικές:

— Έκενοι που με επισκέπτονται μου κάνουν μεγάλη τιμή κι' έκενοι που δεν μ' επισκέπτονται μου κάνουν μεγάλη ευχαρίστησι!

Ένας Ρωμαιο, που τον έπαινε ο φίλος του ότι φερνεται άσχημα στη γυναίκα του, ενώ και πλούσια και ωραία ήταν, είπε δείχνοντας το παπούτσι του:

— Κι' αυτό είναι άραίο και καινούργιο, αλλά κανείς δεν έρει πόσο με στενοχωρεί!

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

● Η «Στάρ Έλλάς 1954» δ. Ρίκα Διαλυνά. (Φωτογρ.: Ε. Τερζόπουλου)

● ΤΡΙΑ ΜΟΤΙΒΑ ΓΙΑ ΚΕΝΤΗΜΑ

1. ΤΟ ΓΑΙ-ΔΟΥΡΑΓΚΑΘΟ.—Κεντιέται στη γωνιά ενός μεγάλου μαντηλιού. Τα λουλούδια γίνονται με πεταχτή βελονιά σε μόν αποχρώσεις. Ο κόλκος με πισοφύλλον με πισοβελονιά και τα φύλλα με πεταχτή.

2. Η ΑΓΓΙΝΑΡΑ.—Γαρνιτούρα για ποδιά. Γεμίστε την άγγινάρα με έναλλασσόμενες σειρές: Μία σειρά βελονιά, μία σειρά αγκίρι, μία σειρά πισοβελονιά κ.ο.κ. Με πράσινο και κόκκινο, σε διαφορετικούς τόνους.

● Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΒΕΛΟΝΙΑΣ

Α. Η ΑΛΥΣΣΙΔΑ.—Κεντάτε από πάνω προς τα κάτω. Για την πρώτη βελονιά, βγάξτε τη βελόνα από πίσω βελόνα στην τρύπα από τη βελόνα, μπήγεται τη βελόνα στην καλή όψη λίγα χιλιοστά παρακάτω, κρατώντας την κλωστή ώστε να περάσει κάτω από τη βελόνα.

Β. ΡΙΖΟΒΕΛΟΝΙΑ.—Ζωγραφίστε το σχέδιο με μία βελονιά στο πλάτος του σχεδίου, μπήγοντας τη βελόνα στις δυ άκρες γραμμής.

Γ. ΠΙΣΟΒΕΛΟΝΙΑ.—Περάστε τη βελόνα ώστε να λι στο σημείο Γ και ξαναβγάλτε την στο Β, προς τα αριστερά. Όλες οι βελονιές πρέπει να δρσκωνται πάνω στην ίδια εύθεια.

Φουσκοδαλασσιά

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΑΛΗΝΗ απόλυτη στο μικρό, κομψό διαμέρισμα. 'Ακύμαντη κι' αδιάταραχη γαλήνη, που θυμίζει Αύγουστιάτικο πέλαγος, καθώς στέκεται ακίνητο, κάτω από την μεσημεριώτικη άπνοια.

Η γυναίκα, όμορφη, έμπρηστη, «πυρηνική» τύπος, απ' αυτούς που προκαλούν συναγερμό στις άρσενικές καρδιές, έχει κι' αυτή υπόκυψε στην ακατάβλητη δύναμη της ρουτίνας και δεν προκαλεί καμμία ιδιαίτερη εντύπωση στον άντρα, που συχνά βρίσκεται κοντά της — μακρινός κι' αδιάφορος.

Και ξαφνικά, ένα άπογεματάκι, έτσι, ξαφνικά κι' απρόοπτα, ενώ η γυναίκα κάνει την τουαλέτα της, για να βγεί περίπατο...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (στέκεται πίσω της και την κυττάζει μέσα στον καθρέφτη της τουαλέτας της). — Θα βγεις έξω;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πουντρούνοντας τους γυμνούς ώμους της, — ένα γλυπτικό θαύμα, σκαλισμένο σε ζεστή, κρουστή σάρκα). — Ναί...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (έρευνώντας μ' επίμονο μάτι τη φυσιογνωμία της, μέσα στο κρύσταλλο). — Καί... που θα πάς, — αν επιτρέπεται;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (περνώντας, με αδιάφορο πάντα ύφος, το κραγιόνι πάνω στα μοναδικά χείλη της). — Βόλτα, στα μαγαζιά...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (κοφτά). — Εί- ναι... δέξαιτο;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ξαφνιάζεται, σαν ένα κομψό ζώακι, που το μαστιγώνουν απότομα και μένει με το κραγιόν μετέωρο). — Πώς είπες; (το μάτι της σφηνιέται με το δικό του μέσα στον καθρέφτη) 'Αν είναι δέ- ξαιτο;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (άποτομα). — Ναί!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Κι' αφού στο- λέω;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σκοτεινός κι' επιθετικός). — Κι' επειδή το λες εσύ, πρέπει απαραίτητα να εί- ναι αλήθεια;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με την έκπλη- ξη στο κατακόρυφο, γυρίζει ά- πάνω στο σκαμνάκι της και τον κυττάζει κατά πρόσωπο). — Τ' είν' αυτό, Τέλη; Με προσβάλ- λεις και δε βλέπω ποιος σου τό- δωσε αυτό το δικαίωμα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ξερπαίει). — Θέλεις να μάθεις;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σταθερά). — Θέλω!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (άφρισιμένος). — 'Ε λοιπόν, διάβασέ το αυ- τό! (της δίνει ένα χαρτάκι δι- πλωμένο) Και άλλη φορά, να προσέχεις την... (με σαρκα- σμό) ιδιαίτερη αλληλογραφία σου!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κατάπληκτη). — Άλλο πάλι και τούτο... (δια- βάζει) «Θα σε περιμένω τ' α- πόγεμα, στις 6, μπροστά στο Ρέε. Γιώργος». (κυττάζει τον άντρα της) Δεν καταλαβαίνω!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σαρκαστικά). — Άντε! Τότε, να τού πής να στα γράφη σε άλλη γλώσσα! Πού να την καταλαβαίνεις κα- λύτερα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ψυχρά). — Νο- μίζω, Τέλη, πως κοιτάσεις να βγεις από τα δόντια!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με τον ίδιο σαρκασμό). — Πράγμα, όχι σπουδαίο για σένα, που τα ύ- περβεις προς πολλούς! (άπο- τομα) Ποιος «Γιώργος» είν' αυ- τός;

τάς; (κοντά της, άγρια) 'Ο Χαρίδης;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Δεν είσαι καλά!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σφίγγοντας το γυμνό μπράτσο της). — Λέγε, ποιος είναι! 'Ο Κωστόπουλος;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με γκριμάτσα πόνου). — Σιγά! Με πονάς! Τρελλάθηκες;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Μίλα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παγερά). — 'Αρνόμαι μία τέτοια συζήτη- ση!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τραντάζοντας την απ' τους ώμους). — Μίλα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Σε παρα- καλώ, τραθήσου! (ρίχνει το έ- νοχο γραμματάκι πάνω στο μικρό τραπέζι). «'Αν όχι τίποτ' άλλο, έπρεπε ναχες επισημα- σμένη στο χαρακτήρα μου! 'Ο, τιδήποτε κι' αν συνέβαινε, όσα- δήποτε κι' αν είχα αγαπήσει κάποιον άλλο, ποτέ δε θα τα- πείνωνα τον έαυτό μου, περη- νώντας σ' ένα ένοχο ραντεβού! Θά περίμενα πρώτα να εξηγη- θώ μαζί σου!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σχεδόν τρο- μαγμένος από τα λόγια της). — Δεν πιάς εσύ! 'Εκείνος στο- ζητάει!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (περήφανα). — 'Όσο κι' αν το ζητούσε, δε θα το δεχόμουν! Θά σούλεγα πρώτα, πως δεν αγαπά έσένα, πως αγαπά κάποιον άλλο και θάφευγα, αφήνοντας τ' όνομά σου ακηλίδωτο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σίγουρος πιά για την ύπαρξη του «άλλου»). — Όστε... (παγωμένος) θ' ά- φινες τ' όνομά μου «ακηλίδω- το»... (με όδυνηρό ξέσπασμα). Και ποιος σου μίλησε για τ' όνομα, Κλαίρη; Λογαριάζεις τ' όνομα και μένα δε με σέ- πτεσαι καθόλου; Δε συλλογι- στηκες ποτέ σου, τι θα γινό- μουν χωρίς έσένα, χωρίς την α- γάπη σου, χωρίς τη συντροφιά σου; (σε παραλήρημα απελτι- σίας). Πώς θα μπορούσα να ζήσω, χωρίς να σε νοιώθω κον- τά μου, χωρίς ν' άκουω το τα- κουνάκι σου στις σκάλες, — όταν γυρίζεις, χωρίς να με κα- λωσορίζη το χαμόγελό σου, — όταν γυρίζω!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με καινού- για, με χαρούμενη κατάπληξη). — Όστε... μ' αγαπάς πάντα, Τέλη; Όστε σου είμαι άπα- ραίτητη και τώρα, όπως τον πρώτο καιρό, που γίνηκα δική σου; (τα μάτια της άσπάζο- νται από δακρυσμένη εύτυχία, φαίνεται έτοιμη να πέσει στην άγκαλιά του) Και ποιος σου- πε, πως εγώ δεν σε σκέπτο- μαι; Ποιος σου πει πως απο- φάσισα να σου φύγω;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σά χαμένος). — Μά... προηγουμένως δεν έλε-

— Πά! Πά! Κολύμπησα ως την 'Αφρική!

Η λογογραφία μας για τους μήνες

Ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ο ΠΩΣ και για τους άλ- λους μήνες, έτσι και για τον Αύγουστο από τα παλιά χρόνια ση- ματίστηκαν διάφορες παραδο- σεις.

Πρώτα όμως θα πούμε δυο λόγια, θα εξηγήσουμε δηλαδή τι σημαίνει η ονομασία Αύγου- στος. Το όνομα αυτό σημαίνει Σεβαστός και δόθηκε από τη ρωμαϊκή Σύγκλητο στον αυ- τοκράτορα 'Οκταβιανό, τον ά- νειφό του 'Ιουλίου Καίσαρος, όταν ένικησε τον αντίπαλό του 'Αντώνιο και έγινε μονοκράτο- ρας και θεμελιωτής του μεγα- λείου της αυτοκρατορικής Ρώ- μης.

*
Ο έλληνικός λαός, χαρα- κτήρισε τον Αύγουστο σαν τέ- λος του καλοκαιριού και άπαρ- χή του χειμώνα. 'Από Μάρτη καλοκαίρι κι' από Αύγουστο χειμώνας. Λέγε ακόμα: 'Επα- τησεν ο 'Αουστος κι' η άκρη του χειμώνα. Άλλοι λένε: 'Επαύει ο φτωχός το δειλινό κι' ο άρχοντας τον ύπνο γιατί μι- κρύνει η ημέρα.

Πρέπει να σημειώσουμε πως οι αντίληψεις αυτές διαμορφώ- θηκαν κυρίως στη Βόρεια 'Ελ- λαδα. 'Εκεί οι χωρικοί λένε: 'Ε'Ηρ' ο Αύγουστος, πάρ' την κάπα σου. Και τ' Αύγουστου τα δασύσματα χειμώνα άνανθ- ραίνονται.

Στα νησιά όμως και τα νά- πια γενικά μέρη υπάρχουν και αντίθετες παροιμίες: «Μηδ' α- πό Αύγουστο χειμώνας μηδ' από Μάρθιο καλοκαίρι». Στα δη-

γες ότι... θ' άφινες τ' όνομά μου ακηλίδωτο;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Ναί, αυτό θα συνέβαινε αν ποτέ αποφά- σιζα να φύγω!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (δείχνοντάς της το γραμματάκι που βρίσκεται στο τραπέζι). — Κι' αυτό, εκεί;

(Την ίδια στιγμή μπαίνει η υπηρέτρια, κρατώντας το δι- σκό με τον καφέ).

Η ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ. — 'Ο καφές σας, κύριε! (καθώς βλέπει το γραμματάκι, με ξαφνική χαρά και προσποιητή ντροπή) 'Αχ! Πως δόθηκε αυτό εδώ; Με συχα-

μοτικά πάλι τραγούδια τονίζε- ται το λιοτύρι του Αύγουστου. Οί αντίθετες αυτές αντίληψεις έχουν το λόγο τους. 'Αντανα- κλών τις παραγωγικές άσχε- λίες των κατοίκων των διαφό- ρων ελλαδικών περιοχών.

'Επειδή όμως στις πεδινές περιοχές τον Αύγουστο ή φρου- τοπαραγωγή, καθώς και η κη- πουρική βρίσκεται στην έκτασή της, ο λαός λέει: «Αύγουστε, καλέ μου μήνα, νάσουν δυο φο- ρές το χρόνο». Σε μερικά μέρη πάλι που τα σύκα είναι η κυ- ριότερη παραγωγή, τον Αύγου- στο τον λένε Συκολόγος.

Να λοιπόν που στα περισ- σότερα μέρη θεωρούν τον Αύ- γουστο σαν άπαρχή του χει- μώνα. Τα μετέωρα που φυ- σούν, οι πρώτες βροχές και γε- νικά οι άπμοσφαιρικές αλλαγές προκαλέσαν την προσοχή του λαού. 'Αλλά πολύ παλαιά, τις πρώτες μέρες του Αύγουστου, τις άνομιόσανε δριήμες και μερομηνία.

Τα μερομηνία πάλι δεν είναι τίποτ' άλλο παρά «μετεωρολογικές» παρατηρή- σεις. Οί κτηνοτρόφοι κυρίως παρατηρούν τις άτμοσφαιρικές καταστάσεις και από την άπα- ρησαυρισμένη πείρα των γερόν- των και των περασμένων γενιών «προαναγγέλλουν» τον καιρό του ερχόμενου χρόνου. Κάθε μέρα του πρώτου αύγουστιάτικου 12ήμερου αντιπροσωπεύει ένα μήνα του χρόνου.

Ο ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΣ

ρhte, κυρία! Μου είχε παραπέ- σει! (το παίρνει γρήγορα-γρή- γορα).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με ξέσπασμα τρέλας). — 'Αγάπη μου! (πέ- φτει στην άγκαλιά της γυναί- κας).

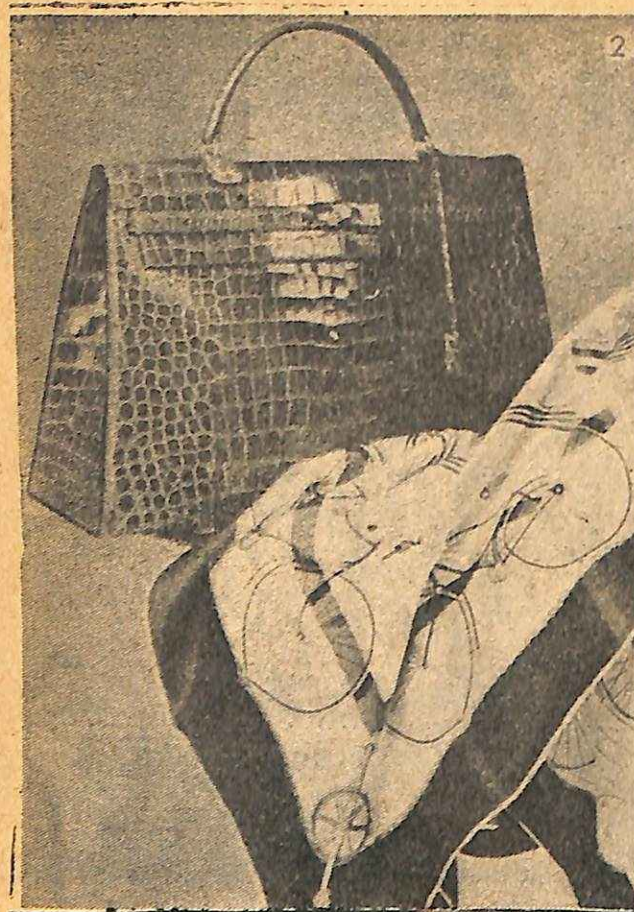
Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — 'Αγόρι μου!

(τον σφίγγει τρυφερά).

Η ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ (μονολο- γώντας). — 'Ε, δεν είμαστε κα- λά!

(Φεύγει, κλείνοντας την πόρ- τα, μπροστά στο ξέσπασμα των συζυγικών έρώτων, σάν...

Αύλαία

ΤΣΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΜΑΝΤΗΛΙΑ

● Στις τσάντες και τα μαντήλια έχει δοθή φέτος ιδιαίτερη φροντίδα, έτσι ώστε να δίνουν την σφραγίδα της κομψότητας, ακόμα και όταν αυτά συνοδεύουν το απλούστερο ντύσιμο.

1 Πέτιση τσάντα σε σχήμα καλαθιού, με άρμονικό πλέγμα από πέτινες λουρίδες. Το χέρι μεγαλώνει ή μικραίνει κατά βούληση. Το μαντήλι που τη συνοδεύει είναι πολύχρωμο με μοτίβα σπόρ.

2 'Ανάλογο μαντήλι με θέματα παρμένα από την άθλητική ζωή και κλασική καλή τσάντα φτιαγμένη από δέρμα κροκοδείλου.

3 Πρωτότυπος τρόπος να φοράτε το μαντήλι σας Βάλτε την κα- πελού να σας φτιάξη μία μικρή σκληρή βάση την οποία θα τυ- λίγετε στη μία άκρη του μαντηλιού σας, πριν ακόμη το δέσετε.

4 Άλλος τρόπος είναι να κάνετε ένα όλοστρογγυλό τεπεδάκι από γκρό ή πικέ και να βάσετε από πάνω το μαντήλι που θα δένη κά- τω απ' το σαγόνι. Οί άκρες του διπλώνουν προς το μέσο μέρος.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΜΟΛΙΣ ο Ζιλμπέρτο Λενάρντι, κατέβηκε στο σταθμό της Ρώμης, ένοιωσε να τον ζαταίνει ευχάριστα ο ανοιξιάτικος ήλιος. Μία στιγμή ευδαιμονίας, που τη δέχτηκε απότομα το τσουρ-μ των δημοσιογράφων που τον καταδίδε αλύπτητα. Ο Ζιλμπέρτο τους αντιμετώπιζε θαρραλέα, νυσταγώντας τα χέρια του γύριζε στους ίδιους αυτούς δρόμους άσπρους με έλευθερος. Ύστερα ή φήμη του ως θεατρικού συγγραφέως, σεναριογράφου και σκηνοθέτη απλώθηκε γύρω του σαν ένα φαινότο περιβλήμα, που τραβούσε σε μαγνήτης την προσοχή του κοινού, τους δημοσιογράφους και τις γυναίκες.

Στην άρχη όλα ήταν ευχάριστα και διασκεδαστικά. Ύστερα όμως σιγά - σιγά άρχισε η πλήξη. Τό κάθε τι στη ζωή του ερχόταν τόσο εύκολα, τόσο ακοπίαστα, σ'α να κρατούσε στα χέρια του το μαγικό λυχνάρι, που έφτανε να του ζητήσει ό,τι ήθελε, για να το αποκτήσει την άλλη στιγμή. Κι' ο Ζιλμπέρτο από τότε είχε ζητήσει τα πάντα, δεν επιθυμούσε πια τίποτα.

Αισθάνθηκε ξαφνικά πολύ κουρασμένος και θυμήθηκε πως τις δυο τελευταίες νύχτες δεν είχε κοιμηθεί σχεδόν καθόλου. Αποφάσισε να πάει κατ' ευθείαν στο ξενοδοχείο και να μη ξαναβγει πριν από την έπομένη. Ύστερα όμως άλλαξε γνώμη. «Ας ξεμπερδέψω με πρώτα με τις δουλειές», σκέφτηκε. Είχε έρθει γινά να συζητήσει τους όρους ενός συμβολαίου με τον Βέτρι, διευθυντή της κινηματογραφικής εταιρίας που έπρόκειτο να γυρίσει ένα τελευταίο έργο του.

Η βίλα του Βέτρι ήταν έξω από την πόλη. Ο Ζιλμπέρτο δοκίμασε κάποια εκπλήξη όταν βρέθηκε μπροστά σ' εκείνο το απλό τετράγωνο κτίριο με την παλιά είσοδο σκεπασμένη από περιπλοκάδες.

Σε λίγη ώρα, ο Αντόνιο Βέτρι, ο οικοδεσπότης, τον ώδηγούσε στο σαλόνι. Ήταν ένας άνθρωπος μετρίου αναστήματος, απ' αυτούς που έχει φτιάξει ο Δημιουργός κατά χιλιάδες κόπιες.

Είμαι πολύ ευτυχής που σ'ας βλέπω, είπε, ενώ το αγαθό του πρόσωπο φωτιζόταν από ένα χαμόγελο. Έλάτε με στιγμή να σ'ας συστήσω τη γυναίκα μου.

Ο Ζιλμπέρτο τον ακολούθησε μηχανικά. Ένοιωσε το κεφάλι του να του πονάει ανυπόφορα και μετάνοιωσε που δεν πήγε κατ' ευθείαν στο ξενοδοχείο. Τον εύχαινε τώρα το κάθε τι. Ακόμη και η φωνή του Βέτρι που έλεγε:

—Αγαπητή Φάμπια, να σου συστήσω τον κύριο Λενάρντι, θ'α ήχας ακούσει φυσικά να μιλούν γι' αυτόν. Κύρια Λενάρντι, από δω ή σύζυγός μου.

Ο Ζιλμπέρτο πλησίασε προς την τζαμόπορτα που ήταν καθισμένη η γυναίκα. Της έριξε μόλις μια ματιά, ενώ εκείνη του χαμογελούσε, μα είδε πως δεν ήταν ούτε νεα, ούτε αξιόλογη. Ύστερα για κάποιο άγνωστο

λόγο, ίσως γιατί είχε φθάσει στο κατακόρυφο της κακοδιαθέσας του, αισθάνθηκε γι' αυτήν μία ξαφνική αντίπαση.

Την ώρα που του πρόσφερε το τσάι, την πρόσεξε περισσότερο. Φορούσε ένα απλό γκριζό φόρεμα και το χτένισμά της δεν ήταν πια της μόδας. Μα αυτό που έξενεύριζε πιο πολύ τον κυνικό Ζιλμπέρτο Λενάρντι, ήταν εκείνο το καθαρό βλέμμα που καρφονόταν επάνω του, τόσο αγνό, τόσο ειλικρινές, που τον ένοχλούσε.

«Κι' όμως, δεν είναι πολύ νέα», παρατήρησε ο Ζιλμπέρτο. Θ'α ήχαι τριανταεπτά - τριανταοχτώ χρόνια στην πλάτη της και δεν προσπαθεί να τα κρύψει. Σ' αυτό το σημείο ένοιωσε τις δυνάμεις του να τον εγκαταλείπουν, ένα δυνατό αίγος διέτρεξε ολόκληρο το κορμί του, ύστερα του φάνηκε πως θυβιζόταν σ' ένα πυκνό σκοτάδι και έγερσε το κεφάλι του στο τραπέζι.

*
Ο γιατρός δήλωσε πως στα 25 χρόνια της σταδιοδρομίας του, δεν είχε δη χειρότερο περίπτωση διπλής περιπνευμονίας.

Ο Ζιλμπέρτο, σε μία στιγμή νηφαλιότητας, ζήτησε να τον μεταφέρουν στην κλινική, άμεσως όμως ένοιωσε να χάνεται και πάλι μέσα σε κείνο το σκοτεινό σύννεφο, και δεν άκουσε την απάντησή του γιατρού.

Πέρασε έτσι μία βδομάδα περίπου, και ξαφνικά ένα απογευμα, ο Λενάρντι αισθάνθηκε πως ξαναγύριζε στη ζωή. Η κρίσις είχε περάσει. Μπορούσε τώρα να βλέπει γύρω του το κάθε τι. Τα λουλούδια στα βάζα, τη νοσοκόμα που πηγαίνονταν στο δωμάτιο και τα άθωα μάτια της κυρίας.

—Σ'ας είχα ζητήσει να με πάτε στο νοσοκομείο, της είπε ο Ζιλμπέρτο απότομα.

—Ο γιατρός είχε απαγορεύσει κάθε μετακίνησή, του απάντησε ήρεμα.

—Τέλος πάντων, τώρα είμαι καλά. Πού είναι ο άντρας σ'α; Θέλω να του μιλήσω. Με τις γυναίκες δεν μπορεί κανείς να συνεννοηθεί.

—Δυστυχώς ο άντρας μου αναγκάστηκε να φύγει προχθές για μία επείγουσα υπόθεσή. Λυπήθηκε πολύ γι' αυτό και παράγγειλε να κάνουνε ό,τι είναι δυνατό, για να γίνετε γρήγορα καλά.

—Μα είμαι καλά πιά, διαμαρτυρήθηκε εκείνος. Το μόνο που θέλω είναι να φύγω από δω και να γυρίσω στο σπίτι μου, στο Λονδίνο.

—Μα φυσικά, όπότεν θέλετε, μπορείτε να φύγετε.

Πάλι εκείνη ή ανυπόφορη ηρεμία, με την οποία η Φάμπια Βέτρι δεχόταν τις χοντροκοπιές του, τον έξενεύρισε περισσότερο, παρά αν είχε δεχτεί ένα χα στούκι.

Την κτύπησε ενώ εβγαίνει από το δωμάτιο και σκέφτηκε πως αυτό το λεπτό, άσημαντο πλάσμα, τον είχε νικήσει. Δάγκωσε τη χείλη του με θυμό και αποφάσισε να εκδικηθεί.

Ο τρόπος για την εκδίκησή ήταν φυσικά ένας: Θ'α την έκανε να τον ερωτευθεί. Γέλασε με τη σκέψη του. Πώς δεν το σκέφτηκε νωρίτερα, είπε μέσα του. «Έτσι θα μου γίνη και λιγότερο αντιπαθητική».

Ήθελε πολύ καλά πως περιπτώσεις αποτυχίας δεν υπήρχε. Καμιά γυναίκα δεν είχε γλυτώσει από την επικίνδυνη μά ατανικήτη γοητεία του.

Και το πείραμα άρχισε το ίδιο κλάος απόγευμα. Την ώρα που η Φάμπια υπήκε στο δωμάτιό του, ο Ζιλμπέρτο άλλαζοντας ξαφνικά τρόπους, της είπε με γλυκύτητα:

—Δεν θ'α ήθελα να σ'ας ενοχλήσω περισσότερο, μα στενοχωριέμαι πολύ μόνος μου. Θ'α σ'ας δυσαρετούσε αν καθόσαστι λίγο κοντά μου να μου κρατήσετε συντροφιά;

—Φοβάμαι μήπως σ'ας κάνω να πλήξετε, είπε. Ένας άντρας σαν κι' εσ'ας τί γούστο μπορεί να βρη στη συντροφιά μου;

Μα χωρίς άλλη πρόσκληση τράβηξε την καρέκλα της κοντά στο κρεβάτι.

Εκείνος φρόντισε να είναι μαζί της ευχάριστος κι' ευγενικός και το αποτέλεσμα ήλθε άμεσως. Η Φάμπια του διηγήθηκε ένα σωρό περιστατικά από τα δεκαεπτά της χρόνια είσσε μια έπαρξια, ύστερα ο παμ. Έκει γνώρισε τον Αντόνιο Βέτρι, που ήταν τότε ένας αλυστική ταίρια.

«Τι ρομάντζο!», σκεπτόταν με ειρωνία ο Ζιλμπέρτο προσπαθώντας να συγκρατήσει τ'α γέλια του, ενώ η γυναίκα άνυτή συζυγική ευτυχία της. Ο εκείνης της ταξίδευε συχνά, μα τα στο σπίτι.

Η είκόνα της ιδανικής συζύγου, ήταν τέλεια. Και ο Ζιλμπέρτο ένοιωσε τον πειρασμό να τον πείρασμα για να εφαρμόσει το πείραμα του.

Όταν στο τέλος της βδομάδας υπόρεσε να σηκωθεί, η Φάμπια τον ώδηγούσε στον κήπο.

—Κύρια Λενάρντι, είπε, γιατί δεν μένετε εδώ λίγον καιρό; Γύρισε και την κτύπησε έκπληκτος.

—Είπατε πολύ ευγενική, της λέω να μείνω μια - δυο βδομάδες. Είναι αλήθεια πως θ'α έσοτε γι'α την υγεία μου.

—Τότε γιατί δεν μένετε; τον ξαναρώτησε άθωα.

—Μα ο σύζυγός σ'α... να μη κτύπησε μία στιγμή σ'α των λόγων του; Ύστερα γέλασε ευθιμά.

—Μα τί το κακό θ'α εύρισκε αυτό ο Αντόνιο;

—Έχετε δικίον, της απάντησε, την έπαρξια.

—Έχετε ανάγκη από ήλιο, κύριση, και καθαρό αέρα, πα- το έδωσε ένα κλαδευτήρι και τον υποχρέωσε να κλαδεύη.

—Δε θ'α τα πολυκαταφέρετε στην άρχη, μα δεν πειράζει.

Ο Ζιλμπέρτο άρχισε κακό-κεφος την άγγραφή. Ο ήλιος τον ένοχλούσε και θ'α προστιμούσε να καθόταν ξαπλωμένος σ'α

μία σ'αίς - λόγχι, στη βεράντα.

Η δουλειά συνεχίστηκε και τις επόμενες ημέρες. Δεν ήταν λιγότερο βαρετή, αλλά αναγκάστηκε να ομολογήσει στον εαυτό του, πως ο ήλιος και το ύπαιθρο του έδιναν καινούργια ζωή.

Η Φάμπια ερχόταν κάθε τόσο και του έκανε υποδείξεις. —Προσέχετε τις διαλέξεις μου, του είπε σε μία στιγμή που περπατούσε απρόσεκτα άναμεσα στις προσέξεις.

Δεν τον είχε συνειδηθεί σε παρατηρήσεις και γύρισε και την κτύπησε σασιτισμένος.

Εκείνη γέλασε και θέλησε να δικαιολογηθεί.

—Οι βιολέτες, είπε, είναι το αγαπημένο μου λουλούδι. Ο Αντόνιο μου έστειλε πάντα βιολέτες, όταν ήμασταν αρραβωνιασμένοι. Ακόμη και τώρα καμιά φορά σ'α ταξίδια του, όταν νοιώθη πως τ'α λείπω πολύ, μου στέλνει ένα μπουκέτο βιολέτες.

Αυτή τη φορά όμως σ'ας έλασε, είπε ο Ζιλμπέρτο γελώντας. Δεν σ'ας έστειλε ούτε ένα γραμμα. Δεν ζήλευτε ά- ληθεια όταν ταξίδευε μόνος λήγει; Δεν σκεφτήκατε πως καμιά φορά μπορεί να... διασκεδά- ζη λίγο;

—Τι σημασία έχει; Όπως όλοι, είπατε εμείς οι δυο...

Σταμάτησε για μία στιγμή, ύστερα πρόσθεσε έντονα:

—Ναι βέβαια, εμείς οι δυο είμασταν το π'αν ο ένας για τον άλλο.

Τα απογεύματα π'ονοούσαν ευχάριστα με περιπάτους στο δάσος και τα βράδια ο Ζιλμπέρτο καθόταν στο π'ανό κι' έπαιζε κάτι μικρές δικές του συνθέσεις, που η Φάμπια τις άκουε έκστατικα.

—Έχετε τόσα προσόντα, τόσα προσόντα, έλεγε με θαυμασμό. Κι' εκείνος κτύπησε πα- ραξενωμένος το πρόσωπό του που του φαινόταν τώρα άβανανικό, έτσι όπως ήταν άβανανικό, έτσι όπως ήταν άβανανικό. Και πολλοί ζητιάνοι σηματομενίον π'ανονε σ'αρά ο- π'αν τον αέρα του δάσους, κι' από την ευχαρίστησή της μου σ'αίχης.

*
Ήταν πια το τελευταίο απόγευμα. Ο Ζιλμπέρτο σ'α- φηκε πως ή κατάλληλη στιγμή είχε φθάσει. Ετοιμάζονταν για το συνηθισμένο τους περίπατο, το συνηθισμένο τους περίπατο, μα όταν μπήκε στο δωμάτιό ή κα- μαριέρα κι' έφερε δυο προσκλη- σεις για το χορό της λέσχης.

Η Φάμπια τις πέταξε άδιάφο- ρα πάνω στο τραπέζι. Ο Ζιλ- μπέρτο όμως δεν άφησε την ευ- κайρία.

—Θ'α σ'ας εξέθετα, είπε, αν σ'ας συνώδεα εγώ σ'α χορό;

—Πώς; Νόμιζα ότι μια τέ- τοια συγκέντρωσις δεν μπορού- σε να σ'ας ενδιαφέρει. Έξω έ- λου, δεν πηγαίνω ποτέ μου σ'α- δ'ον στη λέσχη.

—Ω έλάτε, σ'ας παρακαλώ μη μου χαλάσετε αυτό το γα- τήρι. Ας πάμε.

Τόσες μέρες κλεισμένος στο σπίτι.

—Καλά, είπε εκείνη διατω- κτικά. Έτσι όπως είχε γίνει ή πρότασις, δεν μπορούσε ν' αρνηθεί.

Όταν την είδε ντυμένη με το φόρεμα του χορού, την υπα- δέχτηκε μ' ένα επίσημο θαυ- ρασμό. Εκείνη ήταν π'αν το- ραγμένη από κάθε άλλη φορά και τ'α χέρια της έτρεφαν έλ- κος.

—Καλά, είπε εκείνη διατω- κτικά. Έτσι όπως είχε γίνει ή πρότασις, δεν μπορούσε ν' αρνηθεί.

Όταν την είδε ντυμένη με το φόρεμα του χορού, την υπα- δέχτηκε μ' ένα επίσημο θαυ- ρασμό. Εκείνη ήταν π'αν το- ραγμένη από κάθε άλλη φορά και τ'α χέρια της έτρεφαν έλ- κος.

—Καλά, είπε εκείνη διατω- κτικά. Έτσι όπως είχε γίνει ή πρότασις, δεν μπορούσε ν' αρνηθεί.

Όταν την είδε ντυμένη με το φόρεμα του χορού, την υπα- δέχτηκε μ' ένα επίσημο θαυ- ρασμό. Εκείνη ήταν π'αν το- ραγμένη από κάθε άλλη φορά και τ'α χέρια της έτρεφαν έλ- κος.

—Καλά, είπε εκείνη διατω- κτικά. Έτσι όπως είχε γίνει ή πρότασις, δεν μπορούσε ν' αρνηθεί.

Όταν την είδε ντυμένη με το φόρεμα του χορού, την υπα- δέχτηκε μ' ένα επίσημο θαυ- ρασμό. Εκείνη ήταν π'αν το- ραγμένη από κάθε άλλη φορά και τ'α χέρια της έτρεφαν έλ- κος.

—Καλά, είπε εκείνη διατω- κτικά. Έτσι όπως είχε γίνει ή πρότασις, δεν μπορούσε ν' αρνηθεί.

Όταν την είδε ντυμένη με το φόρεμα του χορού, την υπα- δέχτηκε μ' ένα επίσημο θαυ- ρασμό. Εκείνη ήταν π'αν το- ραγμένη από κάθε άλλη φορά και τ'α χέρια της έτρεφαν έλ- κος.

—Καλά, είπε εκείνη διατω- κτικά. Έτσι όπως είχε γίνει ή πρότασις, δεν μπορούσε ν' αρνηθεί.

Όταν την είδε ντυμένη με το φόρεμα του χορού, την υπα- δέχτηκε μ' ένα επίσημο θαυ- ρασμό. Εκείνη ήταν π'αν το- ραγμένη από κάθε άλλη φορά και τ'α χέρια της έτρεφαν έλ- κος.

—Καλά, είπε εκείνη διατω- κτικά. Έτσι όπως είχε γίνει ή πρότασις, δεν μπορούσε ν' αρνηθεί.

Όταν την είδε ντυμένη με το φόρεμα του χορού, την υπα- δέχτηκε μ' ένα επίσημο θαυ- ρασμό. Εκείνη ήταν π'αν το- ραγμένη από κάθε άλλη φορά και τ'α χέρια της έτρεφαν έλ- κος.

—Καλά, είπε εκείνη διατω- κτικά. Έτσι όπως είχε γίνει ή πρότασις, δεν μπορούσε ν' αρνηθεί.

Όταν την είδε ντυμένη με το φόρεμα του χορού, την υπα- δέχτηκε μ' ένα επίσημο θαυ- ρασμό. Εκείνη ήταν π'αν το- ραγμένη από κάθε άλλη φορά και τ'α χέρια της έτρεφαν έλ- κος.

—Καλά, είπε εκείνη διατω- κτικά. Έτσι όπως είχε γίνει ή πρότασις, δεν μπορούσε ν' αρνηθεί.

Όταν την είδε ντυμένη με το φόρεμα του χορού, την υπα- δέχτηκε μ' ένα επίσημο θαυ- ρασμό. Εκείνη ήταν π'αν το- ραγμένη από κάθε άλλη φορά και τ'α χέρια της έτρεφαν έλ- κος.

—Καλά, είπε εκείνη διατω- κτικά. Έτσι όπως είχε γίνει ή πρότασις, δεν μπορούσε ν' αρνηθεί.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ

ΠΡΩΤΑ ή Λαμπρή, έπειτα το Δεκαπενταύγουστο, είναι οι πιο γιορτασμένες μέρες του χρόνου. Κι' ή Παναγία της Τήνου είναι ή πιο προσκυνημένη από τόσες Παναγίες που υπάρχουν σε πολιτείες και σ' έρημιές, με τόσες ονομασίες. Αυτή ακούστηκε για π'αν θαυματουργή στην Τήνο, ανάμεσα στα νησιά που είναι σκόρπια σαν πετρώδια ριγμένα πάνω στη θάλασσα.

Το Κόνισμα είναι το Εύαγγελισμό, εορτάζει στις 25 Μαρτίου. Μα το μεγάλο πανηγύρι γίνεται τον Αύγουστο, της Κοίμησης, καλοκαιριάτικο. Δεν απολείπουν προσκυνητές κι' όλο το χρόνο. Πολλοί περαστικοί κάνουνε λειτουργίες και μεγάλα δαπ'ορια φορτηγά επίτηδες αλλάζουνε δρομολόγιο. Κάνουνε διάφορα ταξίδια. Γυναίκες έρχονται στην Εικόνα της με ξεπλεκα μαλλιά και ξυπόλυτες, άλλες μαυροφορεμένες, άλλες θ'αίνοντες απ' τη βάρκα και γονατίζουνε και σέρονονται γονατιστές τον ανήφορο. Κι' άντρες μαυροφορούνε και παιδικάκια φέρνουνε ντυμένα καλογεριστικά. Κι' οι άρρωστοι, όσοι μπορούνε, ανηφορίζουνε. Με πόνο και λαχτάρα παραστέκουνε οι συγγενείς. Ή τους πάνε σηκωμένους. Φέρνουνε και τρελούς με φοβέρες και παρακάλια. Οι μανάδες τους τραβούνε τα μαρτύρια. Οι άρρωστοι διαγυρνούνται στις πόρτες της κλειδαμένης 'Εκκλησίας νύχτες πολλές. Κι' από βραδύς στην' όλονυχτία τους ξαπλώνουνε μέσα. Όσο βαρύτερο το πάθος τόσο και πιο κοντά στο ιερό, παραλύτου, βουβόι, άόμματοι, παραλογισμένοι. Και πολλοί ζητιάνοι σηματομενίον π'ανονε σ'αρά ο- π'αν τον αέρα του δάσους, κι' από την ευχαρίστησή της μου σ'αίχης.

Η πόρτα της 'Εκκλησίας, κλειδώνει με τρία κλειδιά που τα δαπ'οιονε τρεις παπάδες. Οι άγρυπνοι όλοι, περιμένουνε π'αν να βγη ο ήλιος για ν' ανοίξη. Και σαν ανοίξη γαμίζει μονομιάς. Τις τελευταίες μέρες β'ημα, β'ημα, ώρες κάνει ο προσκυνητής να φάση το Κόνισμα που φανερώθηκε το 1822 σ' ένα γέρο και τον ώδηγησε να σκάψουνε το χωράφι και να το βρουνε κι' ύστερα χτίσανε στη Χάρι της παρεκκλησί.

Δε φαίνεται ή ζωγραφιά, μόνο το πρόσωπό σ'α μούρη βούλα, τ' άλλο ξύλο σκεπασμένο διαμαντικά κι' απόξω τζάμι. Μιά διακόνισσα το περνά μ' ένα σφουγγαράκι μυρωδάτο κάθε τόσο. Μπροστά είναι χωρίσμα για να περνούνε λίγοι - λίγοι. Τις λαμπάδες τις ανάβουνε σε σιδερένιους λαμπασοστάτες και τις μεταλλάζουνε αδιάκοπα. Δεν τις άφινουνε ούτε ως τη μέση να καούνε. Και τ'α κερία π'αν κάθε στιγμή ανάβουνε και πέφτουνε, άμέτρητα και γρήγορα σαν άστρα. Στα ύ- πόγεια έχουνε αποθήκες του κεριού, το ζυγαρίζουν με το καντάρι και το στιβιάζουνε. Απ'όνα σιδεροφραγμένο παραθυράκι πετούνε πάνω στο στιβιά- σμένο κερύ ρούχα των άρρώ- των για να φύγη από πάνω τους το κακό.

Στο ύπόγειο είναι και το πρώτο εκκλησάκι της Εύρεσης. Εκεί σηκώνουνε με χαλκά μια πλάκα και δίνουνε χάμα για φυλαχτά. Καθώς κι' από καντήλι του 'Ιερού, οι παπάδες βουτάνε λίγο μπαμπάκι στο λάδι για πονεμένα μάτια και για να δόσουνε σε φουρτούνα μεγάλη τα κύματα, το λέει ο κόσμος μάλιστα 'έλεος' αντίς 'έλεος' για το καλό που κάνει. Γεμίζουνε κι' αγιασμό κάτι μπουκάλια και παγούρια επί τούτου σκαλισμένα. Και 'ξόν τα συνηθισμένα, πολλά κατε- βάζει ο νους των γυναικών κι' άλλες κρυφές παρηγορίες και γιορτασφάια. Κι' ο καθένας μανίζει κι' από ένθυμια, ό,τι του άρέσει, αγιοτικά διάφορα και στολιστικά. Ως και δόσσα- λα του γαλαού άγαράζουνε ζω- γραφισμένα και γυαλισμένα. Κι' απ' τα κοντινά νησιά φέρ- νουνε ό,τι φρούτα β'άζουνε, της Μυκόνος και της Σύρας, άμυγδαλωτά, λουκουμάς, χαλ- δαόπτες, και πραγματίες απ' τον Πειραιά. Και τα κρέατα στην Τήνο είναι νόστιμα. Φω- νίζει ο κόσμος, δε γυρίζει κα- νείς με άδεια χέρια, ούτε ο πιο φτωχός. Ξόδεψι κι' ο Θεός μεγάλως, αυτό είναι το πανηγύρι. Κι' αυτοί που δεν πάνε δίνουνε για κερία, για ένθυ- μια. Όποιος ξεκινά, κουβαλά και κεινών που δεν πάνε τις λαχτάρες και τις οίκονομίες.

Πολλές μέρες πριν απ' τη γιορτή κι' όλο το χρόνο οι πα- πάδες περιμένουν με τ'α πε- τραχίλια, διαβάζουνε ευχές, κάνουνε παράκλησι μπρος στην Εικόνα, μπρος στην Άγία Θύρα, όπου έχει τόπο, κατά οικο- γένειες και βαπορίες. Άλλοι γονατίζουνε, άλλοι άκουμπούνε στις κολώνες, βουτίζουνε σαν του μελισσιού το αδιάκοπο βου- ητό οι ψαλμωδίες και μνημονε- μένα όνομα νεκρών και ζων- τανών.

Από νωρίς την παραμονή γίνεται ο Μέγας Έσπερινός. Όσοι κατοκούνε μέσα, έκεί- νοι τον άκούνε. Κι' από βρα- δύς στις όκτω άρχίζει ή 'Όλο-

● Βλέπεις κάθε λογις γιατάκια με φαντά και πεντακάθαρα σεντόνια, κουρελούδες, αντίσκηνα πρόχειρα.

αντίσκηνα πρόχειρα. Τα κελιά είναι για λίγους. Νύχτα και μέρα φέρνουνε κι' άλλους τα δαπ'ορια. Όσο είναι οι πόρτες της 'Εκκλησίας κλειστές, μα- ζεύεται ο κόσμος απ' όξω, κά- νουνε μετάνοιες, κυττάζουνε ά- πό τα τζάμια. Τα μανουάλια είναι άναμμένα όλα αντιφγγί- ζουνε τ' αφιέρωματα. Στο εί- κονοστάσι, στο τέμπλο στίδες, στίδες κι' άρμαθίες. Κι' απ' τον προύλο κρέμονται π'αν βα- ρεία καράδια και δαπ'ορια κι' άσημένα καντήλια σαν καμια ν'ης παραφορτωμένης κληματα- ρίας καρπός ατ'ρυγτος. Κι' έ- να κοριτσάκι τ'αχουνε στο μπόι του στημένο στο ιερό. Και μία πορτοκαλίτα έχ'ος τυφλού που έταξε να κάνει ό,τι πρωτοδούνε τα μάτια του. Είδε πορτοκα- λιά. Και τα πορτοκαλικά της τ'ακανε μαλαματένια.

Η πόρτα της 'Εκκλησίας, κλειδώνει με τρία κλειδιά που τα δαπ'οιονε τρεις παπάδες. Οι άγρυπνοι όλοι, περιμένουνε π'αν να βγη ο ήλιος για ν' ανοίξη. Και σαν ανοίξη γαμίζει μονομιάς. Τις τελευταίες μέρες β'ημα, β'ημα, ώρες κάνει ο προσκυνητής να φάση το Κόνισμα που φανερώθηκε το 1822 σ' ένα γέρο και τον ώδηγησε να σκάψουνε το χωράφι και να το βρουνε κι' ύστερα χτίσανε στη Χάρι της παρεκκλησί.

Δε φαίνεται ή ζωγραφιά, μόνο το πρόσωπό σ'α μούρη βούλα, τ' άλλο ξύλο σκεπασμένο διαμαντικά κι' απόξω τζάμι. Μιά διακόνισσα το περνά μ' ένα σφουγγαράκι μυρωδάτο κάθε τόσο. Μπροστά είναι χωρίσμα για να περνούνε λίγοι - λίγοι. Τις λαμπάδες τις ανάβουνε σε σιδερένιους λαμπασοστάτες και τις μεταλλάζουνε αδιάκοπα. Δεν τις άφινουνε ούτε ως τη μέση να καούνε. Και τ'α κερία π'αν κάθε στιγμή ανάβουνε και πέφτουνε, άμέτρητα και γρήγορα σαν άστρα. Στα ύ- πόγεια έχουνε αποθήκες του κεριού, το ζυγαρίζουν με το καντάρι και το στιβιάζουνε. Απ'όνα σιδεροφραγμένο παραθυράκι πετούνε πάνω στο στιβιά- σμένο κερύ ρούχα των άρρώ- των για να φύγη από πάνω τους το κακό.

Στο ύπόγειο είναι και το πρώτο εκκλησάκι της Εύρεσης. Εκεί σηκώνουνε με χαλκά μια πλάκα και δίνουνε χάμα για φυλαχτά. Καθώς κι' από καντήλι του 'Ιερού, οι παπάδες βουτάνε λίγο μπαμπάκι στο λάδι για πονεμένα μάτια και για να δόσουνε σε φουρτούνα μεγάλη τα κύματα, το λέει ο κόσμος μάλιστα 'έλεος' αντίς 'έλεος' για το καλό που κάνει. Γεμίζουνε κι' αγιασμό κάτι μπουκάλια και παγούρια επί τούτου σκαλισμένα. Και 'ξόν τα συνηθισμένα, πολλά κατε- βάζει ο νους των γυναικών κι' άλλες κρυφές παρηγορίες και γιορτασφάια. Κι' ο καθένας μανίζει κι' από ένθυμια, ό,τι του άρέσει, αγιοτικά διάφορα και στολιστικά. Ως και δόσσα- λα του γαλαού άγαράζουνε ζω- γραφισμένα και γυαλισμένα. Κι' απ' τα κοντινά νησιά φέρ- νουνε ό,τι φρούτα β'άζουνε, της Μυκόνος και της Σύρας, άμυγδαλωτά, λουκουμάς, χαλ- δαόπτες, και πραγματίες απ' τον Πειραιά. Και τα κρέατα στην Τήνο είναι νόστιμα. Φω- νίζει ο κόσμος, δε γυρίζει κα- νείς με άδεια χέρια, ούτε ο πιο φτωχός. Ξόδεψι κι' ο Θεός μεγάλως, αυτό είναι το πανηγύρι. Κι' αυτοί που δεν πάνε δίνουνε για κερία, για ένθυ- μια. Όποιος ξεκινά, κουβαλά και κεινών που δεν πάνε τις λαχτάρες και τις οίκονομίες.

Πολλές μέρες πριν απ' τη γιορτή κι' όλο το χρόνο οι πα- πάδες περιμένουν με τ'α πε- τραχίλια, διαβάζουνε ευχές, κάνουνε παράκλησι μπρος στην Εικόνα, μπρος στην Άγία Θύρα, όπου έχει τόπο, κατά οικο- γένειες και βαπορίες. Άλλοι γονατίζουνε, άλλοι άκουμπούνε στις κολώνες, βουτίζουνε σαν του μελισσιού το αδιάκοπο βου- ητό οι ψαλμωδίες και μνημονε- μένα όνομα νεκρών και ζων- τανών.

Από νωρίς την παραμονή γίνεται ο Μέγας Έσπερινός. Όσοι κατοκούνε μέσα, έκεί- νοι τον άκούνε. Κι' από βρα- δύς στις όκτω άρχίζει ή 'Όλο-

αντίσκηνα πρόχειρα. Τα κελιά είναι για λίγους. Νύχτα και μέρα φέρνουνε κι' άλλους τα δαπ'ορια. Όσο είναι οι πόρτες της 'Εκκλησίας κλειστές, μα- ζεύεται ο κόσμος απ' όξω, κά- νουνε μετάνοιες, κυττάζουνε ά- πό τα τζάμια. Τα μανουάλια είναι άναμμένα όλα αντιφγγί- ζουνε τ' αφιέρωματα. Στο εί- κονοστάσι, στο τέμπλο στίδες, στίδες κι' άρμαθίες. Κι' απ' τον προύλο κρέμονται π'αν βα- ρεία καράδια και δαπ'ορια κι' άσημένα καντήλια σαν καμια ν'ης παραφορτωμένης κληματα- ρίας καρπός ατ'ρυγτος. Κι' έ- να κοριτσάκι τ'αχουνε στο μπόι του στημένο στο ιερό. Και μία πορτοκαλίτα έχ'ος τυφλού που έταξε να κάνει ό,τι πρωτοδούνε τα μάτια του. Είδε πορτοκα- λιά. Και τα πορτοκαλικά της τ'ακανε μαλαματένια.

Η πόρτα της 'Εκκλησίας, κλειδώνει με τρία κλειδιά που τα δαπ'οιονε τρεις παπάδες. Οι άγρυπνοι όλοι, περιμένουνε π'αν να βγη ο ήλιος για ν' ανοίξη. Και σαν ανοίξη γαμίζει μονομιάς. Τις τελευταίες μέρες β'ημα, β'ημα, ώρες κάνει ο προσκυνητής να φάση το Κόνισμα που φανερώθηκε το 1822 σ' ένα γέρο και τον ώδηγησε να σκάψουνε το χωράφι και να το βρουνε κι' ύστερα χτίσανε στη Χάρι της παρεκκλησί.

Δε φαίνεται ή ζωγραφιά, μόνο το πρόσωπό σ'α μούρη βούλα, τ' άλλο ξύλο σκεπασμένο διαμαντικά κι' απόξω τζάμι. Μιά διακόνισσα το περνά μ' ένα σφουγγαράκι μυρωδάτο κάθε τόσο. Μπροστά είναι χωρίσμα για να περνούνε λίγοι - λίγοι. Τις λαμπάδες τις ανάβουνε σε σιδερένιους λαμπασοστάτες και τις μεταλλάζουνε αδιάκοπα. Δεν τις άφινουνε ούτε ως τη μέση να καούνε. Και τ'α κερία π'αν κάθε στιγμή ανάβουνε και πέφτουνε, άμέτρητα και γρήγορα σαν άστρα. Στα ύ- πόγεια έχουνε αποθήκες του κεριού, το ζυγαρίζουν με το καντάρι και το στιβιάζουνε. Απ'όνα σιδεροφραγμένο παραθυράκι πετούνε πάνω

15

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΑΓΡΟΤΙΣΣΑ

Η υπεράξια σύζυγος, μητέρα και νοικοκυρά

Της συνεργάτιδός μας
ΠΕΠΗΣ ΔΑΡΑΚΗ

Η ΖΩΗ της ολόκληρης είναι μια προσφορά. Και μέσα από το άδιάκοπο «δουναίν» ανθίζει γι' αυτήν το «λαβαίν». Λένε, ότι, οι Έλληνες, δεν τιμούν όσο πρέπει, με λόγο και έργο τη συντροφιά τους. Είναι πάντα έπικίνδυνο να γενικεύει κανείς ώρισμένες καταστάσεις ζωής. Ο αγρότης το «κεμάνι» του, από τις εισπράξεις της σοδιάς, το παραδίδει «προς φύλαξη» στη γυναίκα του. Για πολλά ζητήματα λέει: «Ό,τι πεί και η Κυρά».

Η γεμάτη νόημα και περιεκτικότητα λέξη «Κυρά», εκφράζει κάτι περισσότερο από ισοτιμία. Ο αγρότης μπορεί να μη σπαταλά τα αίσθημά του σε τρυφερά λόγια και γλυκόλογα, αλλά όταν της λέει σε ώρες κοπώσεως:

«Κουράγιο δρέ γυναίκα, να πατρεύουμε τις δυο κόρες και τότε...». Με τη μισητή αυτή φράση της υποχρεείται τον παράδεισο. «Τότε...» μά, βέβαια, τότε, θα είναι πιο ήσυχοι, πιο ευτυχισμένοι! Καμμία από τις αισθηματικές προσφωνήσεις των ανθρώπων των πόλεων δεν μπορεί να συγκριθεί με αυτό το «Βρέ γυναίκα», γιατί η ψυχή της αγρότισσας δεν έχει δοκιμάσει τον κορεσμό που φέρνει η κατάχρησι των λόγων και που κάνει τα αίσθηματά να ξεθυμαίνουν.

Η ίση προσφορά εργασίας όχι μονάχα φέρνει την αγρότισσα, ψυχικά κοντά στον άνδρα της, αλλά της δίνει κι' ένα αίσθημα αυτοπεποίθησης. Τα πλατιά ενδιαφέροντα της ζωής της την αναβάθιζαν στην ανθρωπινόφροσύνη για να μπορεί να λέει με μια καταπληκτική συμπαραπάτηση στη ζωή, άνδρας που ενώ φαίνεται να δίνει μια προνομή ούχο θέσι στον άνδρα, στη θαυτοτέρα της έννοια, τοποθετεί τη γυναίκα στο δάθρο του ίδανκού. Και η μορφή είναι άωογη. Μπορεί βέβαια, η αγρότισσα, με αυτό το πνεύμα, να μη βοηθά άμεσα τον άνδρα να ξεπερνά κάθε στιγμή τον εαυτό του, και να γίνεται καλύτερος, όμως η ψυχική της στάσι και το εύγλωττο έργο της ζωής της επιδρούν τόσο ή-βοηθητικά πάνω στην ανδρική ψυχή, που το διαζύγιο στην ελληνική ύπαιθρο να αποτελεί, και σήμερα ακόμη, ένα εξαιρετικά σπάνιο φαινόμενο. Ο γά-

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΑΓΡΟΤΙΣΣΑ

• Ο ασάλευτος στύλος του χωριάτικου σπιτιού.
(Φωτογρ. ΑΠΟΣΤ. ΒΕΡΒΕΡΗ)

μος για την αγρότισσα είναι ένα γεγονός, που έχει την έννοια της μη επαναλήψεως.

*

Η ΛΕΞΙΣ «αγρότισσα» συμβαίνει κάποτε να παίρνη, επαγγελματική χροιά στην αντίληψή αυτών, που αγνοούν τη ζωή της. Οι αγροτικές απασχολήσεις της αγρότισσας αποτελούν ένα μέρος του συνόλου της ζωής της. Καμμία άλλη «Ελληνίδα» δε ζει τη ζωή τόσο αξιοποιημένα όσο η αγρότισσα. Η εργαζόμενη γυναίκα των πόλεων είναι και σύζυγος και μητέρα και νοικοκυρά. Η αγρότισσα είναι όλα αυτά μαζί και επί πλέον μια καταπληκτική και πολυσυνθετική βιοτήχισσα. Τις υλικές ανάγκες της αγροτικής οικογένειας δεν τις

αντιμετωπίζει ούτε με τον ύψα-σματέμπορο, ούτε με τον μπα-κάλη. Όλα τα τρόφιμα, που θα θρέψουν την αγροτική οικο-γένεια, πέφτουν πρώτα στο χώ-μα με τη μορφή του σπόρου και η αγρότισσα σκυμμένη στη γη στο πλευρό του άνδρός της, θα παρακολουθή τη βλάστησή τους με αδιάκοπη δουλειά και έντονη ψυχική έννοια, ώσπου ή παραγωγή να κουβαληθή, στέ-ρια. Για να γίνει όμως η πα-ραγωγή καταναλωσιμη, χρειά-ζεται τερσάστια επεξεργασία, που προϋποθέτει πολλές ειδι-κεύσεις. Η αγρότισσα τότε γί-νεται άρτοποιός, τυροκόμος, ά-λαντοποιός, ειδιεύεται στην κατασκευή ζυμαρικών, ακόμη και στην κονσερβοποίη, καθώς ξέρει να διατηρή, με μια αλά-

μυτη τεχνη, ένα πλήθος τροφι-μων. Άκόμα και βαφές τέ-λειος γίνεται, καθώς έχει την πείρα, να παίρνη το χρωματι-κό υλικό της, από το φυτικό βασίλειο και να πετυχαίνει χρώ-ματα αναλλοίωτα στον ήλιο και στο πλύσιμο. Έτσι δημι-ουργεί ένα στενό ψυχικό δεσμό με τα υλικά αγαθά, πράγμα που της χαρίζει ψυχική υγεία και ισορροπημένη αντιμετώπι-σι της ζωής. Για τη διομηχανία των υφασμάτων διαθέτει άπει-ρες ικανότητες. Το μπαμπάκι που έχει ένα ολόκληρο κύκλο από σκληρή δουλειά γίνεται στα χέρια της αγρότισσας έ-να τέλειο ύφασμα, και καθώς να τελειοποιείται, να τοποθετείται έ-τοιμάζεται να τοποθετηθεί έ-να πανικό στα σεντούκια, τά σφι-γει με στοργή στην άγκαλιά της, για να ζεστάνη την καρ-διά της με το γλυκό καρπό του μόχθου της. Μ' αυτόν θα νί-ση τα κορμιά των μελών της οικογένειάς της, θα εξασφαλι-σθή το σπιτικό ρουχισμό, και τα προικιά των θυγατέρων της. Είναι ασυναγώνιστη ύφανση-γός και... γίνεται και μοδι-στρα. Μόνο παπούτσια που δε έ-ξερει να φτιάχνη. Τι κόμμα έ-λθβια! Θα γλύτωναν και τα έ-ξοδα των παπουτσιών!...

Άλλά, μπορεί, να φτιάχνη κουρελούδες, χράμια, πολύχρω-άνδοσμένες, κιλίμια που έχει κλώ-μα, που τα μαλλιά τα έχει κλώ-σει και τα έχει βάψει ή ίδια και μπορεί ακόμα να βοηθή-τους χτίστες στα γατιά των σπιτιών.

Μά, τότε λοιπόν τα προλα-βαίνει όλα αυτά η καταπληκτι-κή αυτή πολυτεχνίτισσα; Α-παντά η ίδια μ' αυτό το αυγ-«Βοηθάει η νύχτα κι' η αυγή, να βάχω μάνα κι' αδερφή» Για σά δέβαια η αγρότισσα δου-λεύει, μόνη της. Τα παιδιά της γαλάσσουν, και γι' αυτό καθώς αρχίζουν λίγο να ξεπετιούνται τα βλέπει σαν πολύτιμα μη-τικά χέρια. Η αγρότισσα της τέρρα κάτω από την πίεση με-άντασης, γιατί είναι αδιάκοπα και συνεχώς απασχολημένη με βαρείες δουλειές, ώθει το αυ-δί, από πολύ νωρίς, στην α-πενεργεία, στην ανεξαρτησία, και στην αυτοεξυπηρέτησι, για να μη πολύ σύνομα στον τροχό της οικογενειακής ε-πιτηρήσεως.

Οι σύγχρονοι παιδαγωγοί σ-σχυρίζονται ότι η αντίληψη της αγρότισσας μητέρας, που βλέπει τα παιδιά της από νωρίς σαν εργατικά χέρια και καθώς τους στερεί την παι-δαγωγική της δύναμη, η ανα-μυουργητικότητα του ανα-μυουργητικού της έργου, την ροπήμένη ψυχοπνευματική π-πτύξι. Άλλά, πώς να εξηγηθ-τότε το φαινόμενο ότι έ-πρωτεύουσα εξέχοντες γράμ-μα-τα, στις τέχνες, στην ποίη-καί στις επιστήμες, παρ' ό-τι περισσότεροι Έλληνες, και αγροτών;

*

ΤΗ γέννησι ενός νέου παι-διού ή αγρότισσα τη βλέ-πει κάποτε σαν ανάπαυλα, για ξεκούρασι και απαλλαγή από λίγο διάστημα από τον κόπο και ξεθεωτικό της έ-ργου. Τους τελευταίους μήνες της κυμώσεως δε θα πηγαίνει χωράφια για τις αγροτικές δουλειές. Νά μια εύνοια

Θεού που δεν της την παρέχει ο άνθρωπος. Θα περιοριστή λοι-πόν τους τελευταίους μήνες μό-νο στις δουλειές του νοικοκυ-ριού! Και όταν θα είναι λε-γόμενες, τι μοναδική ευκαιρία! Θα μείνη στο κρεβάτι, να ξε-κουραστή τουλάχιστον πέντ' έ-ξη μέρες, σαν... βασιλίσσα! Άργότερα, κρατώντας το μω-ρό στην άγκαλιά της θα τρα-γουδά: «Έχω το παιδάκι μου, έχω το χουζουράκι μου!» Άλ-λά καθώς το παιδί μεγαλώνει σισθάνεται πολύ έντονα την εύ-θυνη του, την ήθική και υλική και την ακούμε να το εκφράζει έτσι: «Μεγαλώσαν τα παιδιά μου, μεγαλώσαν τα καρφιά μου».

Οι εύθυνες των κοριτσιών έ-μως είναι μεγαλύτερες. Ο θε-σμός της προίκας είναι πολύ ζωτικός ακόμα στα ελληνικά χωριά. Η νοοτροπία των κα-τοίκων των χωριών δε δίνει το προβάδισμα στη γυναικεία ό-μορφα. Στην πρωτοπορία των γυναικείων προσόντων ξεχωρί-ζει η άρετη, και η οικοκυρική επιδεξιότητα και συμβαδίζει και η προίκα. Όπως βλέπου-με, την ανθρώπινη ευτυχία τη συγκροτούν στοιχεία που άντε-χουν στη δοκιμασία του χρό-νου. Τον καμμό της για τις κόρες εκφράζει η αγρότισσα μ' αυτό το δίστιχο: «Έχω γυιό, Έχω χωρά που θα γίνω πεθε-ρά.—Έχω κόρες; Έχω πίκρες που θα μου ζητάνε προίκες».

Η αγρότισσα τα αίσθηματά της δεν τα εξαντλεί με λόγια. Ο συνεχής δημιουργικός της μόχθος δεν της αφήνει ψυχική άνεσι για να χορταίνει τους δι-κούς της με γλυκόλογα και τρυ-

φερά φερασμάτα. Κι' έτσι η παρακαταθήκη του συγκρατη-μένου γυναικείου συναισθημα-τισμού της, βρίσκει ευκαιρία να ξεσπάη στις μεγάλες στιγ-μές της ζωής της στο μεγάλο πόνο, που τον ζει με απερίο-ριστη ένταση.

Το ίδιο έντονα όμως νοιώθει και τη χαρά της ζωής. Κι' έ-ταν συμμετέχη στα λαϊκά πα-νηγύρια και φοράει τα πιο κα-λά της και στολίζει το ζω που καβαλικεύει με τα πολύχρωμα χράμια που μόνη της ύφανε και κέντησε, κι' ως καμαρώ-νουν όλοι οι άνδρες τη λεβεν-τιά της, κι' οι συχωριανές της ζουμπλιάζουν με το βλέμμα τα κεντημένα χράμια της, τότε... καθώς η φλόγα της ζωής κρα-τιέται ασθυστη στη ψυχή της, όλα τα πλούτη της γης είναι δικά της!

Στη ζωή πορεύεται με περι-σκεψη και σωφροσύνη, τα δη-ματά της είναι μετρημένα, και τα λόγια της καλά ζυγισμένα: «Φέρνε δόλτα, λέει τη γλώσσα σου έφτά φορές μέσα στο στό-μα προτού μιλήσης, για να σου δοθή καιρός να σκεφής καλά αυτό που πρόκειται να πής».

Μετρημένη είναι και στην έκφρασι των θρησκευτικών της καθηκόντων. Στην εκπλήρωσι τους δεν παρουσιάζει τίποτε το εξώλο, το θρησκοληπτικό, το φανατικό. Ο Θεός είναι πολ-τό ζυμωμένος με το ψωμί που τρώει, είναι στενός συνεργά-της της στο μόχθο της ζωής.

Για τις απλές και μεγάλες αυτές ψυχές, ο κόσμος λά-μπει, όπως την πρώτη ημέρα της δημιουργίας.

ΠΕΠΗ ΔΑΡΑΚΗ

• Αγρότισσες του Θεσσαλικού κάμπου, στη δρύσι για νερό.
(Φωτογρ. ΑΠΟΣΤ. ΒΕΡΒΕΡΗ)

Η γωνιά της νέας κοπέλλας

ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ

• Η νέα κοπέλλα πρέπει να έχη πάντα καλοχτενισμένα και πε-ριποιημένα μαλλιά. Δεν πρέπει όμως ποτέ να καταφεύγη σε έ-ξεζητημένα χτενίσματα που της άφαιρουν τη χαρά της ηλικίας της. Καλό είναι επίσης να μη μεταχειρίζεται μπριγιαντίνες κ.λ.π., ταί προς Θεού να μη αλλάζει το φυσικό χρώμα των μαλ-λιών της. Οι ιδέες για χτενίσματα που βλέπετε εδώ έχουν α-πολύτως μοντέρνα γραμμή και είναι ταυτοχρόνως κατάλληλες για κοπέλλες. Κάθε μία θα διαλέξη αυτό που της ταιριάζη.

- 1 Μαλλιά όχι πολύ κοντά με χωρίστρα στη μέση και μαλακούς κυματισμούς. Κατάλληλο χτένισμα για ελαφρώς σγουρά μαλλιά.
- 2 Μαλλιά κομμένα κοντά αγοράστικά, ιδίως για τύπους αθλητικούς.
- 3 Μαλλιά άσκετά μακρύα (είτε ίσια είτε σγουρά) δεμένα πίσω. Οι μπροστινές μπούκλες θα γίνουν μόνον έφ' όσον σας πηγαίνουν.
- 4 Για κλασσικό πρόσωπο, μαλλιά δεμένα πίσω, στο σβέρκο.
- 5—6 Κοντά ίσια μαλλιά ή ακόμη και ελαφρώς σγουρά, που έ-χουν την ιδιότητα να κοσκεύουν πολύ ώρισμένες φυσιογνωμίες.

Σκηνές της ζωής

Μία όμορφη ξανθούλα μπα-νει στο γεμάτο από κόσμο λεω-φορείο και, καθώς προσπαθεί να φθάση σε μια γωνιά, ένας νέος που καθόταν στο γειτονι-κό κάθισμα, κάνει να σηκωθή. Εύγενικά εκείνη τον σπρώχνει για να ξανακαθήση στο κάθι-σμά του, λέγοντας ότι προτι-μά να μείνη όρθια. Εκείνος έν-τούτοις επιχειρεί πάλι να ση-κωθή και πάλι το εύγενικό χέ-ρι της τον συγκρατεί στη θέσι του. Και τότε εκείνος, με έκ-νευρισμένο ύφος: —Σταματήστε πιά, δεσποινί-νις! Με κάνατε να χάσω τη στάσι όπου επρόκειτο να κατέ-βω!

Δραματικὸ κοινωνικὸ διήγημα

T. K.

'Η δίλα του μυστηρίου

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Η Νάτ, μια νέα δημοφιλής σχεδιάστρια σ' ένα διαφημιστικό γραφείο, θυμάται με φρίκη ένα φοβερό σιδηροδρομικό δυστύχημα: Όταν έγινε η σύγκρουση είχε λιποθυμήσει και κατόπιν έγινε μάρτυς μιας δολοφονίας. Έπειδή όμως αργότερα δεν βρήκαν ούτε τον σκοτωμένο ούτε το δολοφόνο που περιέγραψε, δεν πίστεψαν τη διήγησή της. Τη θεωρήσαν φανταστική, αποτέλεσμα της σοβαρής διασείσσης του εγκεφάλου που είχε πάθει. Η Νάτ θα περάσει την άδειά της μαζί με το φίλο της και πορτισμένο της Φρίν, στο ενοικιασμένο σπίτι του πατρικού του. Στο λεωφορείο γνωρίζεται μ' ένα νέο από τη Ζαμαίκα, που ήλθε κι' αυτός στο ίδιο μέρος να περάσει τις διακοπές του. Από την καρέκλα που πιάνει μαζί της αποκαλύπτεται πως είναι αστυνομικός. Στο τέρας της διαδρομής του λεωφορείου την περιμένει ο Φρίν και την οδηγεί με το αυτοκίνητό του στη δίλα του πατρικού του, όπου πρόκειται να μείνει. Η Νάτ φορεί το δαχτυλίδι της και καταδίδει στο σαλόνι όπου βρίσκονται διάφοροι καλεσμένοι. Δεν είχαν περάσει παρά μερικά λεπτά από τότε που μπήκε και της φαίνονται σαν ατελείωτες ώρες.

3ον. Ατέλειωτες ώρες που κύτταξε γύρω της, πριν τα δελτία της να συναντηθούν την ραχί του ανθρώπου που σκυμμένος σ' ένα παρτεζάκι χαμηλό, έσδυσε το τσιγάρο του. Ήταν ένας αδύνατος άνθρωπος με μέταλο ανάστημα και μαύρα μαλλιά... Στάθηκε και κάρφωσε τα μάτια της σ' αυτή την πλάτη, ένω όλα γύρω της άρχισαν να γυρίζουν. Αυτή η ραχί της ήταν φοβερά γνωστή. Δύο φορές είχε νομίζει ότι την είδε: την τελευταία στο αδύνατο φως της σκάλας, στο Λονδίνο.

Ο κύριος Βαλεντίν σήκωσε το σώμα του και γύρισε άργα-άργα. Έπειτα προχώρησε με γρήγορο έλαστικό βημα προς αυτή και της άπλωσε το χέρι.

— Καλώς ήρθατε, μίς Γκρέυ, είπε. Είμαι ευτυχής που σάς βλέπω στο σπίτι μας. Ο Φρίν μου μίλησε πολύ για σάς.

Η φωνή του ήταν βαριά κι' ευχάριστη.

Με μια μηχανική χειρονομία η Νάτ έδωσε το χέρι της. Δεν ήξερε τί ν' αποκρίθη στο χαίρετισμό του... κύτταξε σαν υπνωτισμένη το πρόσωπό του, οι σκέψεις της σταμάτησαν. Ήταν τα ίδια καλοκομμένα χαρακτηριστικά, τα μεγάλα σα γόνια, τα γυαλιστερά μαύρα μαλλιά. Μπορούσε να είναι το ίδιο πρόσωπο και μιά έσωτερική φωνή της έλεγε πως το ίδιο ήταν... Κι' όμως... θάπρεπε να γελιέται. Γιατί ήταν απλώς αδύνατο ο πατριός του Φρίν να ήταν ο άνθρωπος, που τρία χρόνια προηγουμένως είχε κάνει ένα φόνο με προμελέτη και ψυχραιμία.

IV

ΦΥΣΙΚΑ ήταν αδύνατο. "Ισως να είχε δική η αστυνομία, ίσως ήταν παρακινήσεις και φαντασίες όσα κατέθεσαν. "Ο,τι νόμιζε πως είδε εκείνη τη νύχτα, ίσως να ήταν μόνο

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ - ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΣΑ ΟΥΛΜ

Ένα άπαίσιο δράμα που είχε αίτια τη διάσπασή του έγκεφάλου της, ένας φοβερός έφιάλης. Και αν μοιαζαίαν ήταν πραγματικό ότι ένας άντρας σκότωσε έναν άλλον μ' ένα βαρύ σίδερο, τί σχέση μπορούσε να είχε αυτός με τον πατριό του Φρίν; Κοιμήται σχέση δε μπορούσε να υπάρχει ανάμεσά τους, έπρεπε να το βγάλει από το νου της αυτό.

— Νάτ, που άφησε λοιπόν τους καλούς σου τρόπους; Τα νέα κορίτσια πρέπει να πούν και τι ευγενικό, όταν χαιρετούν τον οικοδεσπότη.

Η γελαστή φωνή του Φρίν δέκονε τη σωπή. Και τότε η Νάτ κατάλαβε ότι στεκόταν εκεί ένα ολόκληρο λεπτό η και περισσότερο με τα μάτια κερφωμένα στον Βαλεντίν, χωρίς να πη μιά λέξη, να δείξει ένα χαμόγελο. Χωρίς να το καταλάβει άρχισε να λήν, ό,τι της κατέβηκε στο μυαλό:

— Συγγνώμη... νομίζω κύριε Βαλεντίν πως έχω μια κάποτε ξανασυναντηθώ.

— Έχουμε ξανασυναντηθώ; Πολύ ευχάριστο, μόνο δε μπορώ να φανταστώ, ότι θα ήταν τότε δυνατό να σάς λησμονήσω.

Η μελωδική φωνή του είχε ένα χαρούμενο τόνο. Ένας γέλασε κι' αυτό της έφερε κάποια βοήθεια.

— Φαίνεται πως... πως κάνω λάθος, τραύλισε, και σύγχρονα θυμάσε με τον εαυτό της. Τί θα σκεπτόταν γι' αυτήν ο κύριος Βαλεντίν, τί θα σκεπτόταν ο Φρίν προπάντων; Και όμως... Η ανάμνησι εκείνου του προσώπου, εκείνων των ματιών που γυάλιζαν παράξενα έμενε πάντοτε τρομαχτικά ζωντανή μπροστά της. Πριν μπη σ' αυτό το δωμάτιο θα μπορούσε να όρκιστή ότι θ' ανεγνώριζε τον άνθρωπο εκείνο με την πύλη τη ματιά. Και τώρα;

— Νομίζετε πως δεν κάνετε λάθος μίς Γκρέυ; Πώς έχουμε πραγματικά συναντηθώ και άλλοτε; Πού όμως;

Ο Φρίν ήρθε πάλι σέ βοήθειά της.

— Ίσως είδες τώρα τελευταία το Βάλ, όταν ήρθε στο γραφείο.

Το κορίτσι άρπαξε την εξήγησι αυτή σά σανίδα σωτηρίας.

— Μάλιστα, μάλιστα! Δεν κυττάξατε από το τζάμι της πόρτας μέσα στο γραφείο μας κύριε Βαλεντίν;

— Βλέπετε Βάλ; Αυτά παθαίνουν όσοι κρυφοκυττάζουν τα δημοφιλής κορίτσια.

Αυτή τη φορά η φωνή του Φρίν ήταν καθαρή, χωρίς να κρύβει τίποτα.

Ο Βαλεντίν σήκωσε θεατρικά τα δύο του χέρια.

— Τό όμολογώ, κύτταξα! Η μου περιέργος, γιατί ο Φρίν μου είχε πη τόσα πολλά για σάς, μίς Γκρέυ!

— Βλέπετε, οι άμαρτίες φανερώνονται κάποτε. Έγώ μο-

λαταύτα δε θεωρώ άμαρτία, αν ένας άντρας με κυττάξη, είπε το κορίτσι με τα ξανθά μαλλιά που μιλούσε με το Φρίν, όταν η Νάτ μπήκε στο σαλόνι.

— Αν με την παρατήρησή της αυτή είχε σκοπό να τραβήξη πάλι την προσοχή της συντροφιάς πάνω της, το πέτυχε. Όλοι γύρισαν σ' αυτή και ο Φρίν της σύστησε τη Νάτ.

— Νάτ, η δεσποινίς Μέγκ φίνσταυτ. Μένει εδώ κοντά και είναι πολύ καλή φίλη του σπιτιού μας.

— Τον φίλαξα γιά σάς, Νάτ, είπε η Μέγκ γελώντας, αλλά κανένας απ' όσους ήταν εκεί δεν πήρε τα λόγια της στα σοβαρά.

Ο κ. Βαλεντίν γνώρισε τη Νάτ με τους υπόλοιπους καλεσμένους του: Τον συνταγματάρχη και την κυρία Ροκαγουαίη που είχαν στο μέρος εκείνο μια από τις μεγαλύτερες ιδιοκτησίες, στο "Ηγκλ Χάουσο.

Ο συνταγματάρχης ήταν πολύ πιο μεγάλος από τη γυναίκα του, μια κομψή και γοητευτική κυρία ως τριάντα χρονών. Τον κύριο και την κυρία Χόδχαρτ διάπρεπε από το Λονδίνο. Ο δόκτωρ και η κυρία Χένρυ που είχαν μαζί τους το γιο τους

— Αντρίαν, ο οποίος γυρίζοντας από τον πόλεμο, τελείωνε στο δωδεκάτο και τελευταίο μέλος της συντροφιάς ήταν μιά κοινή τα χρονών με ξεπλυμένα γαλάνα μαλλιά και στολισμένη με πολλά κοσμήματα. Λεγόταν

— Άννα Τζάρολντ, "εχίρα του κυρίου Γκόρντον Τζάρολντ", ψιθύριζε ο Φρίν.

— Ενώ ο Φρίν πρόσφερε τσέ-ρου και κοκτέιλ με τον συνηθισμένο άργυρό τρόπο του ο Βα-

— Μέγκ, είπατε προηγουμένως πως όλα τα άμαρτήματα φανερώνονται μιά μέρα. Αυτό με ρος έχω, να πούμε, ακαδημαϊκό, ενδιαιφέρον γιά το ζήτημα τουλάχιστον νομίζω όμως... έξυπνος και πρόκλητικός.

Γέλασε λίγο και πρόσθεσε.

— Αν και σά δικηγόρος οί-κάτι τέτοια.

Ο συνταγματάρχης Ρόκαγουαίη απάντησε ήσυχα.

— Δε μπορώ να συμφωνήσω μαζί σας, Βαλεντίν...

Τα γκριζοπράσινα μάτια της γυναίκας του κύτταζαν βαρυστήματα τριγύρω και τέλος στα θόριστη έκφραση που το κορίτσι δε μπορούσε να εξηγήσει.

Η κ. Ροκαγουαίη έδειξε τον άντρα της.

— Ο Ρέτζιναλ έχει δική, όχι πάντοτε, με τον τρόπο που ό,τι η δύναμι που κυβερνά αύ-φορές άσχημο χιούμορ. Έχω ακούσει μερικές ιστορίες στή

— Δε μπορώ να συμφωνήσω μαζί σας, Βαλεντίν...

Τα γκριζοπράσινα μάτια της γυναίκας του κύτταζαν βαρυστήματα τριγύρω και τέλος στα θόριστη έκφραση που το κορίτσι δε μπορούσε να εξηγήσει.

Η κ. Ροκαγουαίη έδειξε τον άντρα της.

— Ο Ρέτζιναλ έχει δική, όχι πάντοτε, με τον τρόπο που ό,τι η δύναμι που κυβερνά αύ-φορές άσχημο χιούμορ. Έχω ακούσει μερικές ιστορίες στή

— Δε μπορώ να συμφωνήσω μαζί σας, Βαλεντίν...

Τα γκριζοπράσινα μάτια της γυναίκας του κύτταζαν βαρυστήματα τριγύρω και τέλος στα θόριστη έκφραση που το κορίτσι δε μπορούσε να εξηγήσει.

Η κ. Ροκαγουαίη έδειξε τον άντρα της.

Ζαμαίκα που με κάνουν να το πιστεύω.

— Ζαμαίκα; Σήμερα στο λεωφορείο ταξίδευα μ' έναν κύριο που έρχόταν κατ' ευθείαν από τη Ζαμαίκα, είπε η Νάτ.

— Αλήθεια; Ίσως να τον έξε-ρω, στη Ζαμαίκα όλοι γνωρίζονται γρήγορα ή αργά, απάντησε η κυρία Ροκαγουαίη με ζωντανή ενδιαιφέρον.

— Ήταν ένας αστυνομικός με άδεια που νοίκιασε ένα σπιτάκι στο Σίντχαρστ εξήγησε η Νάτ.

— Πολύ ενδιαιφέρον. Πρέπει να τον δω.

Ο συνταγματάρχης φούσκωσε τα μάγουλά του και φώ-ξε, πράγμα που ήταν γι' αυτόν σημείο αποδοκιμασίας.

Ο Φρίνς ανήγγειλε ότι το τραπέζι ήταν έτοιμο και όλοι πέρασαν στην τραπέζια. Φωτισμένη από αμέτρητα κερά ήταν ένα θαύμα, σαν ένο κομμάτι από το παρελθόν. Τα παλιά άσημικά και οι παλιές πορσελάνες έκαναν πιο ισχυρή την εντύπωσι.

— Τί όμορφο! είπε η Νάτ στο Φρίν που πήγαινε δίπλα της. Όπως στα παραμύθια!

— Πέστο στο Βάλ. Ίσως κερδίσεις πάλι τη συμπάθεια του, απάντησε σιγά ο Φρίν.

— Ενοίωσε τα μάγουλά της να κοκκινίζουν.

— Αυτά είναι πολύ που έφ-θηκα ανόητα, αλλά...

Για μια στιγμή σήκωσε το χέρι του κλείστηκε στο δικό της.

— Καλά, αγάπη μου. Νομίζω όμως πως σέ κανέναν άντρα δεν αρέσει να τον πιάνουν έπ' αυτοφώρω την ώρα που κρυφοκυττάζει μιά γυναίκα.

Το κορίτσι ανέπνευσε ξελαφρμένο κι' ένα κομμάτι από το βάρος που την πίεζε στο σαλόνι, έφυγε από πάνω του. Την είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

ή Νάτ δεν είναι ιδιοκτήτρια του νεαρού.

Η κ. Ροκαγουαίη γέλασε όμορφα.

— Συγχωρήστε με, Φρίν. Ήταν τρόπος του λέγειν... έ-πειτα δεν ήξερα πως μ' α-κούτε.

Η φωνή της είχε πάλι έναν τόνο κακίας, χωρίς όμως να είναι σκληρή. Ο Φρίν κοκκίνησε κάτω από το ήλιοκαμένο δέρμα του που το χρωστούσε στις ημέρες αυτές που περνούσε κοντά στη θάλασσα.

— Λέγεται Τζών, όνομα συνηθισμένο που το συγκαταί κανείς εύκολα, είπε η Νάτ.

— Πολύ συνηθισμένο, μα ακριβώς γι' αυτό είναι και δύσκολο να προσδιορίξη κανείς τον κάτοχό του. Δεν έχει μικρό όνομα; Δεν το είπα;

— Έρριξε ένα λοξό βλέμμα στο Φρίν και έκανε ένα αδιόρατο νόημα στη Νάτ.

— Είναι με το μέρος μου, σκέφθηκε αυτή ευχαριστημένη, αμέσως όμως ανησύχησε γιαντί συλλογίστηκε ότι υπήρχαν δυο αντίθετα μέρη—αυτή και ο Φρίν.

— Τό είπα το μικρό του όνομα, απάντησε δυνατά. Λέγε-ται Κλάρκ. Κλάρκ Τζών. "Ω Θεέ μου...

Τό τελευταίο αυτό ήταν μάλλον μιά πινυμένη φωνή τρόμου, γιαντί ο κύριος Βαλεντίν σκούνησε τόσο απότομα το ποτήρι του, ώστε ό,τι μονάχα το κόκκινο βουρουνόδιακο κρασί χύθηκε στο άσπρο τραπέζομαντίλο, αλλά και το ποτήρι, ένα θαυμάσιο παλιό κρυσταλλό, έγινε κομμάτι.

— Τί αδέξιος που ήμουνα... λυπάμαι πολύ...

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

Ο Φρίνς είχε πλησιάσει σά σκιά και απομάκρυνε τα ίχνη της απροσεξίας. Οι δυο κυρίες που κάθονταν δεξιά και αριστερά του Βαλεντίν, ή κ. Μπά-τρετ και η κ. Τζάρολντ έδει-

Οι λέξεις ήταν προσποιητές, ή έκφρασι του όμως όχι. Η Νάτ έμεινε κατάπληκτη με την όργη που έδειχναν τα σκοτεινά μάτια του. Όργη—καί κά-τι άλλο ακόμη. Κατι που δε μπορούσε να εξηγήσει. Αμέσως όμως σκέφθηκε όσα ο Φρίν της είχε πη γιά το πάθος του πατριού του στα παλιά κρύσταλλα.

— Ασφαλώς στενοχωρήθηκε γιαντί έσπασε ένα από τα ωραιότερα κομμάτια του. Και στη σκέψη αυτή ένοιωσε ένα ξελάφρωμα.

χων τη θλίψη τους όπως μπορούσαν πιο καλά.

— Κρίμα το θαυμάσιο ποτήρι που θα το ζήλευε και μουσείο!

— Ήταν αληθινά θαυμάσιο! Και σπάνιο! τέτοια ποτήρια δεν μπορεί να βρη εύκολα κανείς στον καιρό μας!

— Πραγματικά. Τα μόνα δμοια ποτήρια που υπάρχουν, βρίσκονται στο βασιλικό μουσείο του Κένσιγκτον. Είχα μιά δωδεκάδα, μα τώρα έμειναν έντεκα.

Ο Βαλεντίν χαμογέλασε έλαφρά ένα προσποιητό χαμόγελο.

— Αγαπητέ κύριε Βαλεντίν, πρέπει να μου επιτρέψετε να φροντίσω να σάς αντικαταστήσω τη δωδεκάδα σας. Νομίζω πως μπορώ.

Ήταν σχεδόν συγκινητική στο ζήλο της. Η Νάτ σκέφθηκε εφοντικά ότι ένας γάμος με τη πλούτη χήρα Γκόρντον Τζάρολντ δε θα ήταν άσχημος γιά το Βαλεντίν. Της είχε πη ο Φρίν ότι ο πατριός του δεν ενδιαιφέρονταν γιά τίς γυναίκες—και όμως είχε παντρευτή τη μητέρα του Φρίν. Ήταν κι' αυτή πλούσια χήρα και αυτή πελάτισσα.

— Είναι πολύ ευγενικό από μέρους σας, κυρία Τζάρολντ, απάντησε ο Βαλεντίν.

Η Νάτ σκέφθηκε ότι η υποθεσι δεν πήγε άσχημα γιά το Βαλεντίν. Είχε σπάσει ένα ποτήρι, και θα έπαιρνε δώρο μιά ολόκληρη δωδεκάδα. Γιατί όμως η όργη των ματιών του δεν έφευγε; Γιατί τα λεπτά καλοσφγιμένα χείλια του είχαν μιά άπαίσια έκφρασι;

Η κ. Ροκαγουαίη πήρε πάλι το λόγο.

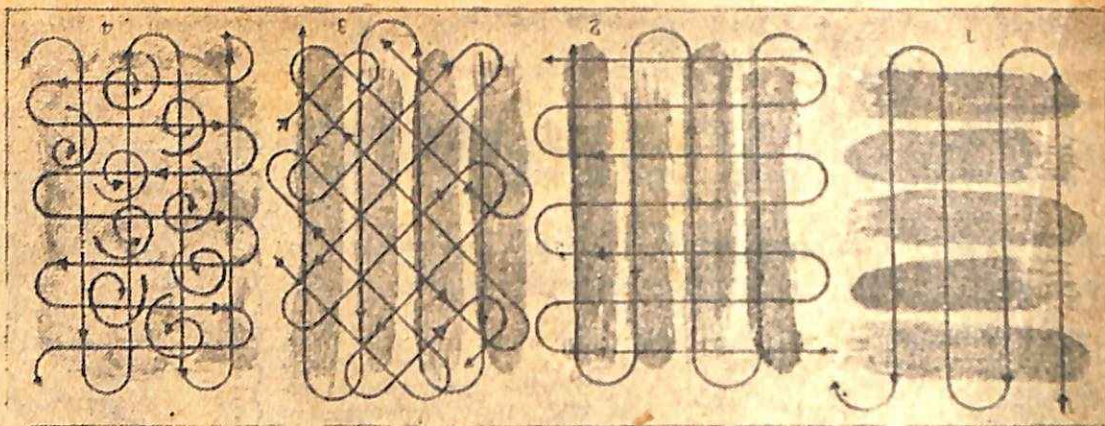
— Κλάρκ Τζών, τί παράξενο! Τόν θυμάμαι πολύ καλά: ψηλός, αδύνατος, με κόκκινα μαλλιά και πολύ διάθεσι γιά χιούμορ. Όχι ακριβώς ώρας, αλλά έλκυστικός. Τόν γνώρισα ένα Σάββατοκύριακο στο Μον-τέγκο Μπαύ. Κάποιος μου διηγήθηκε πως ο πατέρας του ήταν πολύ πλούσιος, έπειτα όμως συνέδη κάτι... που κάθε-ται;

— Δέ έρω. Μου είπα πως νοίκιασε ένα σπιτάκι που ο ιδιοκτήτης του είναι χορτοφάγος.

Η κ. Ροκαγουαίη ξέσπασε σ' ένα δυνατό γέλιο.

— Θά στοιχημάτιζα πως εννοεί τόν Κέιθ Άρμπραυτ. "Α-

κουσα πως φεύγει γιά τίς Νέες Έβρίδες, τόν τόπο που τού ταιριάζει. Τό σπιτάκι τού Κέιθ Άρμπραυτ!... Φρικτό! Φτωχή Κλάρκ

ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΤΡΟΠΟΙ ΒΑΨΙΜΑΤΟΣ

1. Για τις διαστικές δουλειές: 'Αλείβουμε πρώτα τη μπογιά οριζοντίως, και κατόπιν τη στρώνουμε κατακόρυφως. 2. Για να δάψουμε στενές επιφάνειες: 'Αλείβουμε τη μπογιά με κάθετες πινελιές, κατόπιν περνούμε το πινέλο σταυρωτά, και τελειώνουμε στρώνοντας καθέτως. 3. Όταν ή

μπογιά είναι παχειά ή με δερνίκι: την αλείβουμε πρώτα με κάθετες πινελιές, κατόπιν στρώνουμε με διαγώνιες σταυρωτές πινελιές, και τελειώνουμε μ' ένα καθετο στρώσιμο. 4. Άλλη μέθοδος για μπογιά του ίδιου τύπου: αλείβουμε τη μπογιά με μικρές κυκλικές κινήσεις, και κατόπιν τις στρώνουμε οριζοντίως και καθέτως, όπως φαίνεται και στην εικόνα.

ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ ΜΠΟΓΙΑΤΙΖΕΤΕ;

Φαίνουμε μία ποσότητα στόκου με την άκρη της σπάτουλας, γεμίζουμε τις διάφορες τούπες και σχισμές, και κατόπιν ξαναπερνούμε τη σπάτουλα προς την αντίθετη μεριά για να αφαιρέσουμε τα περισσεύ-

νά το κάνω καλό, γιατί χρειάζεται ειδική τέχνη και εξασκήσι. Μετά το στοκάρισμα, αφήνουμε να στεγνώσει καλά ή επιφάνεια, 24 ή 48 ώρες, πριν κάνουμε το στρώμα. 4) ΤΟ ΣΤΑΡΩΜΑ.— Το

να να δώσουμε προσοχή στο στρώσιμο της μπογιάς. Το άσπαστο στεγνώνει γρήγορα και πωλείται έτοιμο, σε κουτιά.

5) ΤΟ ΤΡΙΨΙΜΟ.— Είναι απολύτως απαραίτητο, για να λειανθεί ή επιφάνεια όπου έχει περασθεί ο στόκος και το άσπαστο και να αφαιρεθούν οι ανωμαλίες που τυχόν υπάρχουν. Γίνεται με γυαλόχαρτο στεγνό (No 4 στην άρχή, λεπτότερο κατόπιν) ή ύφασμα με νερό.

6) ΤΟ ΞΕΣΚΟΝΙΣΜΑ.— Είναι απολύτως απαραίτητο πριν από το βάψιμο, γιατί καθαρίζει σκόνη που μένει κολλημένη κάτω από τη μπογιά την κάνει να θαμπώνει.

● Πώς δάψουμε με λαδομπογιά.

Κατά κανόνα, πρέπει να περάσουμε τρία στρώματα μπογιάς — τρία «χέρια» — που κειμένου για τοίχους και για αντικείμενα ή επιφάνειες που πρώτη φορά δάψονται. 'Η μπογιά πρέπει να είναι πολύ αραιή, ρευστή. Είναι καλύτερα να περάσουμε τρία «χέρια» αραιής μπογιάς, παρά ένα χέρι παχιάς που μπορεί εύκολα να ξεφλουδίσει και δε γυαλίζει άσχετα. Ειδικά το πρώτο χέρι πρέπει να είναι πολύ αραιό.

Αν θέλετε να κάνετε ένα αραιό μίγμα χρώμα, πρέπει να περάσετε το δεύτερο χέρι άσχετα λιπαρό (ή μπογιά άσχετα μίγμα με τρία τέταρτα λάδι και ένα τέταρτο νεφτί) και κατόπιν να περάσετε το τρίτο χέρι πολύ αραιό (αραιωμένο μόνο με νεφτί ή δενζίνη, χωρίς στεγνωτικό) πριν ακόμη στεγνώσει καλά το δεύτερο χέρι (ενώ δηλαδή η μπογιά κολλά ακόμη ελαφρώς όταν την αγγίξετε με το δάχτυλο). Τα δύο στρώματα τα ενώνουμε μεταξύ τους και στεγνώνουν μαζί, δημιουργώντας μια ωραία μιά απόχρωση.

Για να στρώσει καλά ή λαδομπογιά πρέπει να δουλεύετε πολύ σπαστά, με πολλές φασκιές, πρώτα σε κατακόρυφες φασκιές, κατόπιν σε οριζόντιες. Τέλος, ξαναπερνάτε ολόκληρο το πινέλο κατακόρυφα, ίσια — ίσια για να έχετε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στη σελίδα 65.

ΕΝΑ, δύο, τρία πατώματα. Στέκεσαι να πάρεις άνασσα. Και στο τέταρτο, το τελευταίο, είναι το γραφείο του Σαρίκη.

Είκοσι χρόνια τώρα την ανεβαίνει αυτή τη σκάλα. Την ανέβηκε νέος, παιδί πράμα, σβέλτος, τρέχοντας. Την ανέβηκε με το σταθερό ήμα του άντρα. Την ανεβαίνει και τώρα, με το άργό, κάπως κουμμένο βάδισμα του σαραντάρη. Σταματάει στο κάθε πάτωμα να πάρει αναπνοή. Ένα μικρό άσθμα...

Ο αρχαιότερος υπάλληλος του γραφείου. Όλοι οι παλιοί είχαν αλλάξει. Σε δυνών ειχε πάει και στις κηδείες. Τους άλλους τους αντικατέστησε με το 'Υπουργείο. Αυτών τον άφησε. Είταν «ακίνδυνος». Τον έλεγαν και «το Άρχείο», δέβαια γιατί αυτή ήταν η ειδική υπηρεσία του μα και γιατί πάλιωσε, σαρκώθηκε και μέσα.

Τώρα τον τριγυρίζαν κάτι παιδαρέλια, φοιτητάρια, μερικά κοριτσόπουλα στις γραφομηχανές κι όλα τους μ' ένα μπόι θράσος. Τον έλεγαν «κύριο Προϊστάμενο» όμως, αυτός, κρυφά, ντρεπόταν. Δεν το περηφανευόταν για την αρχαιότητά του.

Άλλος θάκανε κατάχρηση. Αυτός, αντίθετα, ένιωθε τον εαυτό του μειωμένο.

Και δίχως λόγο.

Η ζωή του είχε κλείσει...

Είταν ψηλός, πολύ ψηλός και ξερακίανός, με μούτρο ζωμένο. Άγνωστο γιατί σούδινε την έντυψη πως είναι σπανός, ίσως γιατί στα νιάτα του είχαν δόξασαν. Βάδιζε κουβαλώντας αδέξια τις αρίδες του πούμιαζαν ξυλοπόδαρα και τα χέρια του κρέμονταν με παλάμες δορείες κάτω από τα γόνατα. Είχε και μια μικρή παλιά πάθηση στο δεξί του μάτι, που δακρύζε. Συχνά βρόδιζε με το μαντίλι στο χέρι κι όλο το σφουγγίζε. Στο άλλο χέρι κρατούσε το καπέλο. Το μυτερό κρανίο του πρόβαλε κουρεμένο. Μά κρατούσε πάντα σχεδόν το καπέλο του στο χέρι και βάδιζε έριζα στο δρόμο, στρίβοντας κλεφτά τις γωνίες. Σαν και να ζητούσε ταπεινά συγγνώμη από τη ζωή που την τάρραζε άδικα με την άχαρη παρουσία του.

Όμως στο γραφείο του είχε μια καλή πολυθρόνα. 'Η μόνη που ήταν πέτσινη. Τ' άλλα γραφεία γύρω είχανε καρέκλες και σε καναδιό από δαύτες ή φάβα είχε μάλιστα τρυπήσει. Ο Σαρίκης λοιπόν καθότανε στην πολυθρόνα του κι άνοιγε τους φακέλους με το πορτοκαλί χρώμα. Αριθμός πρωτοκόλλου, ημερομηνία... έν τάξει. Έγραφε και με κόκκινο μολύδι, συνθηματικά στη δεξιά γωνία των εγγράφων. Ξάφνου κάποια πόρτα άνοιγε κι ένα χαλάζι μεταλλικό χυνότανε για

— Νά, εδώ... στη λάμπα σας, του λέει κυττάζοντάς τον με παράπονο.

Το γέλιο

ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΕΡΖΑΚΗ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ γεννήθηκε στο Ναύπλιο. Μετά την αποφοίτησή του από το γυμνάσιο, σπούδασε νομικά. Στα 1925 έξεδωκε τον πρώτο τόμο διηγημάτων του με τον τίτλο «Ο ξεχασμένος», κι από τα 1928 και πέρα άφειράθηκε οριστικά στα γραμμάτα. Στα 1929 είδε το φώς ή δεύτερη συλλογή διηγημάτων του με τον τίτλο «Φθινοπωρινή συμφωνία». Στα 1930 το πρώτο του μυθιστόρημα, σε δύο τόμους, «Δεσμάτες». Ακολούθησαν «Η μενεξεδένια πολιτεία», «Η πριγκιπέσσα Ιζαμπέ», «Ταξίδι με τον Έσπερο», «Αδίκως θεός», καθώς και η συλλογή διηγημάτων «Τού έρωτα και του θανάτου», η νουβέλα «Στοργή» κ.λπ. Στο θέατρο ο Άγγελος Τερζάκης πρωτοπαρουσιάστηκε με το δυζαντινό δράμα «Αυτοκράτωρ Μιχαήλ», που ανέδιδθηκε από το Εθνικό Θέατρο στα 1936. Ο θίασος Μαρίας Κοτοπούλη παρουσίασε τον ανέσως επόμενο νόονό του σύγχρονο δράμα «Γαμήλιο υπάθυρο», και το Εθνικό Θέατρο στα 1939 την τραγωδία «Ο σταυρός και το σπαθί». Άλλα θεατρικά έργα του Άγγ. Τερζάκη είναι οι «Είλωτες», το «Μεγάλο παιχνίδι», ο «Εξουσιαστής», ή «Θεοφανώ». Υπήρξε από τα 1937 στη Εθνική μας Θέατρο, στη θέση του διευθυντού του δραματολογίου.

—Νά... νά... όπως θέλετε...
Σαν ή δακτυλογράφος έφτανε στην πόρτα, τη φώναζε, έρωματιζόντας ελαφρά τον έρα.
«Ο Σαρίκης βύθιζε το κεφάλι στα χαρτιά του. Πολλά, πάρα πολλή δουλειά... Είταν άπορροφημένος. Κρατούσε και την ανάσα του, ελπίζοντας πως δε θα του μιλήσουν. Όμως ένιωθε τη γυναίκα σκιά δίπλα του, πάνω του, βαρεία. Κι ή φωνή του...
—Νά γράφει και στις δυο όψεις του χαρτιού, κύριε προϊστάμενε;
Έπαινε βαθείαν άνάσσα

—Νά... νά... όπως θέλετε...
Σαν ή δακτυλογράφος έφτανε στην πόρτα, τη φώναζε, έρωματιζόντας ελαφρά τον έρα.
«Ο Σαρίκης βύθιζε το κεφάλι στα χαρτιά του. Πολλά, πάρα πολλή δουλειά... Είταν άπορροφημένος. Κρατούσε και την ανάσα του, ελπίζοντας πως δε θα του μιλήσουν. Όμως ένιωθε τη γυναίκα σκιά δίπλα του, πάνω του, βαρεία. Κι ή φωνή του...
—Νά γράφει και στις δυο όψεις του χαρτιού, κύριε προϊστάμενε;
Έπαινε βαθείαν άνάσσα

—Νά... νά... όπως θέλετε...
Σαν ή δακτυλογράφος έφτανε στην πόρτα, τη φώναζε, έρωματιζόντας ελαφρά τον έρα.
«Ο Σαρίκης βύθιζε το κεφάλι στα χαρτιά του. Πολλά, πάρα πολλή δουλειά... Είταν άπορροφημένος. Κρατούσε και την ανάσα του, ελπίζοντας πως δε θα του μιλήσουν. Όμως ένιωθε τη γυναίκα σκιά δίπλα του, πάνω του, βαρεία. Κι ή φωνή του...
—Νά γράφει και στις δυο όψεις του χαρτιού, κύριε προϊστάμενε;
Έπαινε βαθείαν άνάσσα

Φουρκισμένος άποκοιτών, δίχως να σηκώσει το κεφάλι:

—Μονά, μονά... και πηγαίνετε.

Μα στην πόρτα τη σταματούσε και:

—... Παρακαλώ, διπλά και βάλετε!

Έπειτα, για τους άλλους:

—... «Ήμουν τόσο άπορροφημένος...

Τότε, άκριδώς σε μια τέτοια στιγμή έ ένιωθε πάνω του, άστραφτερό το πονηρούτσικο βλέμμα του Χάπη.

Ο Χάπης είτανε στην άριστερή γωνία. Κοντόχοντρος και με κοιλίτσα πρόωρη, φορούσε μυωικά γυαλιά με χοντρούς γυαλιστερούς φακούς. Τρύπωνε τη σουβλερή μύτη του στα χαρτιά του, με πίσω από τα ματογυαλιά τα μάτια του είτανε τρομερά εύκινητα. Δεν ήξερες ποτέ τί ακριδώς κυττάζαν. Και οι φακοί που τα μεγάλωναν τους έδιναν σά μια προσποιητά κωμική έκφραση, άπορία δθεν, εμπαιχτική!

Ο Σαρίκης είχε δοκιμάσει να τον προσεταιριστεί.

—Ξέρω, ξέρω... Αυτά έχει ο άραδώνας! Έλεγε σαν ο Χάπης του ζητούσε άδεια. Και μισόκλεινε το δεξί μάτι σά νάτανε κάτι πολύ πονηρό κι άστείο αυτό που είπε.

Ο άραδωνισμένος άποστοιχόταν τότε εύχαριστώντας με θαθείες ύποκλίσεις. Φερότανε πάντα με υπερβολική ευγένεια και σε βασμό και σ' όλες τις άδαντες του Σαρίκη άποκρινόταν με φαντική μετριοφροσύνη.

Έτσι καθότανε να τον κατάνει σε κατάσταση άδιάκοπης άγωνίας. Με την πεισματάρια του σεμνότητα. Κανένα θάρρος, καμμία ίσοπέδωση.

Μόνο στις άδειες έκανε κατάχρηση. Ο Σαρίκης του τις έδινε για λύτρα.

Κι όμως, δεν παρατούσε ποτέ το σχέδιό του, να τον πάρει με το μέρος του, το Χάπη. Γιατί κρυφά, αν και δίχως λόγο, τον ένιωθε έχθρό του. Το πρωί σαν πηγαίνε, το βράδυ σαν έφευγε, ένιωθε πως πίσω από τη ράχη του γινόνταν πολλές ψιλοκουβέντες. Άκουγε το σούσουρο, περνόντας το διάδρομο και χίλιες φορές έλεγε βρεθεί στον πειρασμό να ζυγώσει στα νύχια, να κρυφακούσει. Όμως ή άδιοπρέπεια; άδιοπρέπεια; Διαβολική περηφάνεια του άνωτερου! Ο Σαρίκης θα γινότανε θυσία στο έδωλο της ξερακίας. Κι ο Χάπης θα έδινε και θάπαρνε...

Τον χτυπούσε κάποτε και στον όμο, προστατευτικά, καινούργια σε τρόπο εύτραπελο: —Αχ! τί σου είναι αυτοί οι άραδωνισμένοι!...

Ο Χάπης χαμογελούσε χαμνλώνοντας τα μάτια, με ύποκριτική συστολή. Αιμίλητος. Οι άλλοι κάγχαζαν γύρω.

Αναστενάζε ο Σαρίκης και καθόταν στην πολυθρόνα του, κινημένος. Την πολυθρόνα την

27

πέτσινη. "Επειτα έρχοταν κάποιος δοκτυλογράφος...

Μία μέρα μονάχα είχε ξανόχρεια πιά πολύ. Είπε στο Χάπη, δυνατά:

— "Ε, σου κάνει τίποτα σκηνούλες ή μικρή, έ; σου κάνει... Δε μπορεί!... Κάπου-κάπου!... "Αμ! τις ξέρω γω τις γυναίκες!...

Είχανε στραφεί όλοι, ξαφνικά, και τον έκοιταζαν. "Αμίλητοι, άγέλαστοι. Στά μούτρα τους καθρεφτιζότανε μία άποκνηωμένη κατάπληξη. Κατάλαβε με μιάς πώς την είχε πάθει. Κι' άρχισε να τρέμει.

Την άλλη πήρε τ' αυτό του μία κουβέντα του Χάπη στο Λεοντίδη, το διπλανό του.

— "Οσάοσο έχουμε 'δώ μέσα και κατακτητής, είπε σιγανόφωνα τάχατες ο Χάπης.

Κ' ύστερα από μία δδομάδα, ο Σαρίκης, έλαβε σπίτι του μία άνώδυνη έρωτική έπιστολή!....

✱

"Έκανε κάπου-κάπου τον άπολογισμό της ζωής του.

Τί όφελος να το κρύβει; "Η ζωή του είχε στερήσει την πιο μεγάλη της χαρά. Τον κυνήγησε από τα νιάτα του μία διαβολεμένη, ανεξήγητη, άτυχία στις γυναίκες.

Κι' όμως δεν είχε σταθεί δολέπια άσχημος, άποκρουστικός, ούτε κι' άνοητος. Κοίταζε τις φωτογραφίες της περασμένης του ζωής, τις κρυμμένες σε κουτιά παλιά με την άλληλογραφία κάποιων φίλων. Τis κοίταζε και χαμογελούσε με συγκίνηση, άλλοτε άναστενάζοντας κι' άλλοτε δακρυσμένος. Είχε σταθεί πάντα του πολύ αίσθηματικός και κάποια φορά που κατάφερε να ζυγώσει μία μικρούλα, σχημάτισε την έντύπωση πώς ίσα-ίσα από την πολλή του αίσθηματικότητα είτανε που άπότυχε.

Εκείνη, άφου άκουσε, κάμψοσην ώρα είχε βάλει ξαφνικά, ξεσπάζοντας, τρανταχτά τα γέλια. Κ' είτανε σά να τα καταπίεζε από ώρα πολλή, σάν και να τα κατάπινε μόνο και μόνο για ν' άκούσει εις το τέλος, κι' όλη του ή εξομολόγησή εκείνου να μην είχε κάνει άλλο από το να της γαργαλίσει το κέφι. Κι' έπειτα άργότερα, με άλλες, το ίδιο είχε επαναστηθεί. Τον είχαν άκούσει άλλες περισσότερο, άλλες λιγότερο. Μα στο τέλος όλες τους, όλες είχανε γελήσει...

Τότε, ο Σαρίκης, έβαλε κάτου τ' άρματα. Δοκίμασε ένα διάστημα να βρεί δικαιολογία. Είπε στον εαυτό του πώς οι γυναίκες είναι έλαφρές, πλάσματα ανάξια, άνίκανα να νοιάσουνε το ψυχικό βάθος ενός άντρα. Είπε τον εαυτό του «άνώτερο» και δοκίμασε να το ρίξει στις φιλοσοφικές μελέτες. "Εγραψε κι' ένα άρθρο που τ' άστειλε με ψευδώνυμο σ' ένα φιλοσοφικοθρησκευτικό περιοδικό. Δέν του άπάντησαν. Τότε άπογοητεύτηκε. Μία μέρα ζύπνησε κλαίγοντας, δίχως λόγο. Είτανε σωστά τριάντα χρονών, τη μέρα κείνη λογάριζε πώς θαχει τα γενέθλιά του. Πάνε τα «είκοσι», είχανε φύγει για πάντα, άγύριστα...

Σά νάχασε τη μισή του τη ζωή.

Την άλλη μέρα άγόρασε κι' ένα μπαστούνι και το κρατούσε, περπατώντας στη γραφείο του. "Αρχισε να σιζεί. Οι ά-

μοι του κυρτώθηκαν. "Εγινε πόλυ σοδαρός κι' άξιοπρεπής....

✱

Στο καφενεδάκι μιάς μικρής πλατείας, που βρισκότανε στο δρόμο του, συνήθιζε να παίρνει τον πρωινό καφέ του.

Καθότανε βαρεία στην καρέκλα, στήριζε το ραβδί ανάμεσα στα γόνατα και κοιτάζε γύρω, χαζεύοντας. Είτανε πάντα νωρίς κ' ή καπαχνιά της νύχτας, καθυστερημένη, ύγρη, μόλις που άρχιζε ν' άραιώνει. Το παιδί του μαγαζιού δέν έρχότανε ποτέ να του ζητήσει τί θα πάρει. Μόλις τον έδλεπε να ζυγώνει έβαζε το μπρίκι. Είτανε ένας «μέτριος βραστός». Τον άπείθωνε στο σιδερένιο τραπέζακι, ή έπαίρνε το δίφραγκο που είτανε κιάλας άφημένο δίπλα.

Ο Σαρίκης κοίταζε τον άντικρυνό δρόμο.

Κάποτε περνούσε ένα θλιβερό θέαμα: Μία νεκροφόρα. "Εκεί δίπλα είταν ένα γραφείο κηδεών και το πρωί είχε συχνά σουρτα-φέρτα. Ο Σαρίκης άποστρεφτότανε τα λυπητερά πράματα και λογάριζε κάποτε ν' αλλάξει κέντρο. "Ομως, σιγά-σιγά, συνήθισε. "Ισως κ' υπόταχτηκε...

Μία μέρα, σε κάποια βαρεία μαγαχολία που είχε βρεθεί, ή νεκροφόρα αυτή που πέρασε στο βάθος του δρόμου σά να πούδωσε άνακούφιση. Μία συγκινημένη, πικρή άνακούφιση. Χαμογέλασε άπωνα και κούνησε με έγκαρτέρηση το κεφάλι.

Είτανε παλιά νεκροφόρα, τρίτης τάξεως, μ' ένα άλογο. Είχε προσέξει άλλοτε πώς αυτές πάνε πάντα βιαστικά, σχεδόν πρέχοντας και θαρρείς ποτέ δέν τις άκολουθεί άλλο άμάς. Τρέχουνε και διάζονται να άδειάσουνε το άκληρο κουφάρι που κουβαλάνε, κάπου.

Κι' ο λάκκος είναι ίδιος σάν κι' αυτούς που κάνουνε για τα σκουπίδια...

Το μεσημέρι τουτο, στο γραφείο του είχε κάποιαν έκπληξη. Θάτανε κοντά την ώρα που θάφευγαν κι' έτοιμάζε κιάλας

τους φακέλλους του για το ράφι. Ξάφνου, έξω στο διάδρομο, πήρε το μάτι του μία γνωστή του φυσιογνωμία.

Είτανε ζαλισμένος από τη δουλειά κ' είχε άναψει τσιγάρο. "Αργά, σκατεινά, έψαξε στο νου του να βρεί που είχε ίδεί το ροδαλό εκείνο μούτρακι που κυκλοφορούσε διαστικά στα γραφεία. Φορούσε μαύρα και θάτανε δε θάταν ως δεκαεφτά χρονών. Ξαναπέρασε απ' έξω και κρατούσε στο χέρι κάτι χαρτιά. "Υστερα, σε λίγο, ξαναπαρουσιάστηκε στην πόρτα του, έριξε μέσα μία ματιά και δλάνοιζε τον μπήκε.

Τότε θυμήθηκε. "Ανασηκώθηκε, κοκκινίζοντας.

Εκείνη:

— Δε θα με θυμάστε... Είμαι ή αντικρυνή σας, ή...

— Πώς... πώς! Έκανε αυτός και πνίγηκε με τον καπνό του τσιγάρου του.

"Αρχισε να γελάει παιδιάτικα ή γειτονοπούλα.

— Τόσα χρόνια, άντικρυ άντικρυ, και δέν έτυχε ποτέ να γνωριστούμε!... Μα να που τάφερε ή τύχη τώρα....

— Ναί, ναί... έκανε κι' αυτός.

Χαμογέλασε κοιτάζοντάς τον λίγο και σάπασε. "Επειτα τον παρακάλεσε για τη δουλειά της. "Επρόκειτο για τη σύνταξη του πατέρα, ξέρετε, που είταν άλλοτε συνάδελφος, εκεί μέσα. Είχε πεθάνει εδώ και δυό χρόνια, μα τα χαρτιά καθυστερούσαν, κάποια άσχηση...

Ναί, ναί... έλεγε αυτός κι' όλο τσακίζοτανε σε ύποκλίσεις δίχως ν' άκούει τί τούλεγε. Τα λόγια της υπερδούνταν σ' αυτή και το αίμα του δούζε. "Η καταραμένη αυτή δειλία με τις γυναίκες. Στην όρχή!...

Το κατάλαβε όταν εκείνη είχε πιά φύγει. Και τούδωσε και το χεράκι της, στην παλάμη του είτανε μυρωμένη. Της ύποσχέθηκε ύποσπριξη, να φροντίσει προσωπικά, κι' ούτε που είχε άκούσει το ιστορικό της

"Εφυγε φουρκισμένος από το γραφείο του, δίχως να χαιρέτισει κανένα.

Ο Χάπης είπε:

— "Αρχίζει να όργιάζει! Μας τις κουβαλάει κι' εδώ...

Κ' οι άλλοι γέλασαν καγχαστικά.

Όμως, από κείνη την ήμέρα, του έγινε ενδιαφέρον το σπίτι του, του Σαρίκη.

Είταν ένα μακρινάρι δωμάτιο, μισούπόγειο, σε μακρινή συνοικία. Πήγαινε κι' έρχόταν με τα πόδια, όχι τόσο για οικονομία όσο για να περνάει ή ώρα, για άπασχόληση. Είτανε πρωινός, το βραδί δέν έδγαινε έξω, ούτε και το καλοκαίρι. Διάβαζε έφημερίδα κι' ύστερα πλάγιαζε. Λοιπόν, από την ήμέρα τουτή, έγινε κάτι παραδοξο: Κάθε που έρχόταν ή ώρα να φύγει από το γραφείο για το σπίτι του, μία ταραχή τον έπιανε, συγκίνηση άλλόκοτη και καρδιοχτύπι.

Γύριζε τη γωνιά του δρόμου λαχανιάζοντας, κοιτάζε κλεφτά γύρω, τ' άντικρυνά παράθυρα, κ' ύστερα χαμηλώνε το κεφάλι και μία και δυό τραβούσε για την πόρτα του. Στά τυφλά. Ούτε να κοιτάζει γύρω.

Τ' άντικρυνά παράθυρα έμεναν κλειστά.

Είτανε μία μικρή μονοκατοικία, με στενόμακρη αυλή. Στο άριστερό παράθυρο, πρωί-πρωί, πρόβαινε ή μητέρα, με σόγυμνη, μ' ένα πολύχρωμο «πενιούαρ», σάν και τα παρόδα ύφασματα που κάνουνε μπερντέδες. Τα μαλλιά της είταν κατ'ακόκκινα κι' άραιά, θαμμένα. Τα μάτια άγρια, νάβη. "Υστερα μισοκρυβότανε κλείνοντας το παντζούρι.

Το δεξιό παράθυρο έμενε κλειστό. Μονάχα το μεσημέρι, γυρίζοντας, ο Σαρίκης το έβρισκε άνοιγμένο. Αυτό πρέπει να είτανε της Βούλας. "Α! Θε μου, τί τρεμπέλα!... Τis Κυριακές άνοιγε κατά τις έκατες. Τότε παρουσιαζότανε κι' εκείνη, δρσσερή, χαριτωμένη, χτένιστη, με την τριανταφυλιά ρομπίτσα του σπιτιού. "Εβαζε στο παράθυρο τα σκεπάσματα της κι' από πάνω έαριχνε ν' άεριστεί μία πορτοκαλιά κομπινιζόν.

"Η καρδιά του Σαρίκη χτυπούσε.

Την άπάντησε ένα θράδι, άκίμεσο στα φώτα, στη γωνιά της πλατείας. Του έδωσε τον διάχυση το χεράκι της και της έρώτησε για τη δουλειά να Εύτυχός που κάτι ήξερε της πεί. Λογάριζε μάλιστα, — μονάχα λογάριζε — να της χτυπήσει και μία μέρα την πόρτα να την πληροφορήσει.

Βάδιζαν δίπλα-δίπλα, κι' άργά, κουδεντιάζοντας και γελώντας. Στάθηκαν ίσα μπροστά στην πόρτα της κ' έμεινε τούδωσε πάνω το μυρωμένο της χεράκι.

Ξεθαρρεύτηκε ο Σαρίκης, τσάφιξε λίγο, το κράτησε, τον τάφησε γελώντας. "Επειτα καληνύχτισε και τρύπωσε σιδερένια της αλύπορτα.

Γύρισε σπίτι του μαγεμένος.

"Αργησε λιγάκι να ταχτοποίηθει ή δουλειά της.

Στο μεταξύ ήρθε δυό-τρεις φορές άκόμη στο γραφείο του Σαρίκη κι' άπαντήθηκαν στο δρόμο άλλη μία. Μόνο που

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελ. 60.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

● "Η γυναικεία μόδα δανείζεται όσο πάει όλο και περισσότερα στοιχεία από την άνδρική. "Αφού υιοθέτησε τα παντελόνια και επέβαλε κάθε ποικιλία τους, προσαρμόζει τώρα ένα ένα στη γυναικεία σιλουέτα και άλλα τμήματα της άνδρικής γκαρνταρόμπας. Το μακρύ πουλόβερ που βλέπετε στη φωτογραφία δέν διαφέρει τίποτε σχεδόν από ένα άπλο άνδρικό πουλόβερ. Το υπερβολικό του ντεκαλτέ όμως και ή γαρνιτούρα με τις μεγάλες βελονιές κόβουν την αυστηρότητα και δίνουν μία κομψή μοντέρνα σφραγίδα. "Από μέσα μπλούζα με μακρύα μανίκια έντελώς κλειστή ή άνδρικό πουκάμισο. "Η μόδα αυτή ευνοεί τις ψηλές γυναίκες.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ

"Ενας πολύτιμος σύντροφος

ΤΙ ΡΟΛΟ παίζει ή μουσική στην καθημερινή μας ζωή; Στις μέρες μας ή καλή μουσική δέν είναι μία σπάνια τέρψις, στην οποία έχουν δικαίωμα μόνο μερικοί προνομιούχοι. Την έχετε κοντά σας άρκει να γυρίσετε το κουμπι του ραδιοφώνου ή να διαλέξετε ένα δίσκο από τη μικρή συλλογή που μπορείτε να άποκτήσετε χωρίς πολλά έξοδα περιορίζοντας την έκλογή σας σε δίσκους που αξίζουν τον κόπο και για τους όποιους είσθε δέδαιη ότι δέν θα σας κουράσουν.

"Η μουσική είναι άναγκαία σε μία ζωή άρμονική, είναι ή τέχνη που δίνει τη μεγαλύτερη ικανοποίηση σ' εκείνους που δέν την άσκούν οι ίδιοι.

Ξέρετε ότι είναι παραδεγμένο ότι ή απόδοσις ενός έργοστασίου δελτιώνεται όταν οι έργαται άκούνε την κατάλληλη μουσική. Μία νοικοκυρά εργαζεται με περισσότερο κέφι όταν συνοδεύεται ή εργασία της από μουσική.

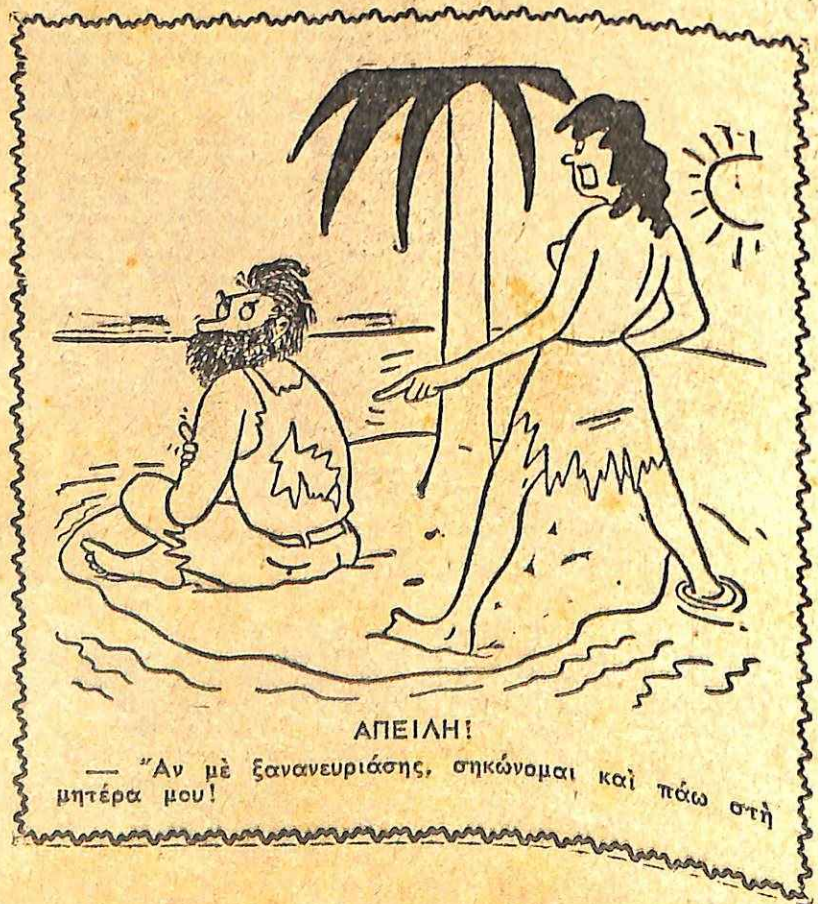
"Η καλή μουσική είναι επίσης ένα εξάαιρετο θεραπευτικό μέσο. "Ανθρωποι άνακτούν την υγεία τους άκούοντας τη μουσική που άρμόζει στην περίπτωσή τους. Δέν θέλουμε να θίξωμε εδώ ένα τομέα που δέν είναι της άρμοδιότητάς μας όμως σας είναι εύκολο να παρατηρήσετε την επίδραση της μουσικής στα τεταμένα ή κουρασμένα νεύρα σας. Δέν μπορεί παρά να είναι ευεργετική όταν ξέρετε να διαλέξετε την κατάλληλη.

"Αφίνετε το ραδιόφωνο ή το πικ - άπ να ρυθμίση την εργασία σας μ' ένα σκοπό άλέγρο, ιδιαίτερα όταν έχετε να κάμετε μία δουλειά που δέν σας είναι ευχάριστη.

Διαλέξετε στο καντράν του ραδιοφώνου σας τη μουσική έκπομπή που ταιριάζει καλύτερα με τη διάθεσή σας ή την ιδιοσυγκρασία σας. "Η έλαφρά μουσική είναι διασκεδαστική ή κλασσική μουσική μπορεί να είναι για σας ένας έμπλουτισμός και συγχρόνως μία παρηγοριά, μία άνάπαυσις, ζητεί μόνο λίγη μεγαλύτερη προσοχή για να έκτιμηθή δούντως. Φυσικά κάνετε τη γυμναστική σας με μουσική. Μη φοβήτε να προσθέσετε και λίγος χορός, είναι ένα συμπλήρωμα ζωτήριο και τανωτικό.

"Η μουσική στο σπίτι είναι καλή για όλους. Τα κουρασμένα νεύρα του άνδρος σας θα ξεκουρασθούν όταν άκούση λίγη γλυκεία μουσική. Προσέχετε μόνο να κατεβάσετε την ένταση του ραδιοφώνου σας και για το δικό σας καλό και για των γειτόνων σας. "Αλλωστε όταν έχετε πολύ ύψωμένη την ένταση του ραδιοφώνου σας, έπιτυγχάνετε μία κακοφωνία που ξεκουφάει, κουράζει και παραμορφώνει τις φωνές και τους ήχους των όργάνων.

"Η μουσική είναι ένα πολύτιμο στοιχείο ψυχικής ισορροπίας και καλής υγείας.

ΑΠΕΙΛΗ!

— "Αν με ξαναενυριάσεις, σηκώνομαι και πάω στη μητέρα μου!

Ἀνάμεσα σὲ παραδεισένια τοπία καὶ ἀπλοὺς ἀνθρώπους

33

ΕΧΕΤΕ ΕΤΟΙΜΑΣΘΗ ΓΙΑ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

• Αν δεν έχετε ακόμα έτοιμασθή για τη θάλασσα ή αν θέλετε να συμπληρώσετε τη θαλασσινή γκαρνταρόμπα σας με κάτι μοντέρνο και χαριτωμένο, χρησιμοποιήστε όποιο από τα μοντέλα αυτά σας φανή πιο χρήσιμο και πιο ταιριαστό στον τύπο σας. Είναι όλα φετεινής δημιουργίας και ξεφεύγουν εντελώς από το ως τώρα γνωστό ντύσιμο της πλάς.

6 Κάπα της πλάς με κουκούλα. Είναι αρκετά μακρούς ώστε να κούβη τα γυμνά πόδια. Η κουκούλα προστατεύει το βρεμένο κεφάλι και είναι κατάλληλη για όσες έχουν ευαισθησία και κρυώνουν εύκολα. Άστρος της θάλασσας γαρνιρουν την κάπα (τα όποια και παραλείπεται).

7 Και άλλο παλτουδάκι της πλάς με ζαπουλέ κόμμο που σχηματίζει ελαφρύ μανικακι. Ο κομμο ανφορμ αφίνει εμπρός ένα τρίγωνο νεκολτέ. Το παλτό έχει δοθίες σχιστές τσέπες, σταυρώνει εμπρός και κουμπώνει με τέσσερα κουμπιά.

8 Το παντελόνι αυτό μπορεί να γίνει μονοκόμματο με τον στραπλες μπουστό ή και χωριστό (όποτε φοριέται και με άσπρο πουκάμισο). Κάτω έχει ρεβέρ. Ο μπουστός γαρνιρεται με μπάντα στο κόντρα. Μπάντα στο κόντρα γαρνιρσει και το κοντό ζακετάκι. Το ζακετάκι είναι ρηχτό, χωρίς φάρδη και ανοιχτό κάτω στις πλάινες ραφές. Έχει τσέπες τετράγωνες και κλείνει στο εμπρός μέρος με μικρά κουμπάκια.

1 Το ριγέ αυτό σύνολο ντέ - πιές αποτελείται από χωριστό μπλουζάκι, και παντελόνι που κουμπώνει πάνω ακριβώς από το γόνατο με τρία κουμπιά. Το παντελόνι φοριέται και με σκέτη μπλούζα άσπρη (ή στο χρώμα της ρίγας). Η μπλούζα αυτή έχει κομμάτι στρογγυλό πίσω, ο οποίος προεκτείνεται εμπρός σε δύο μακρές λουρίδες που δένουν κόμπο. Η μπλούζα κουμπώνει ως κάτω.

2 Μονοκόμματο σόρτ με μπάντα αν φόρμ, που σχηματίζει συγχρόνως κομμάτι και μπρετέλες. Το ελεύθερο πουκάμισο που το συμπληρώνει έχει ανάλογη μπάντα κάτω απ' την οποία σουρώνει εμπρός και πίσω. Το ελεύθερο πουκάμισο αυτό κουμπώνει εμπρός κι έχει μεγάλες σχιστές τσέπες.

3 Σύνολο με ριγέ παντελόνι που κατεβαίνει ως τη μέση της γάμπας (οι ρίγες βαλμένες στο κόντρα όπως και της λουρίδας που γαρνιρουν την εξω-

τερική μπλούζα). Η μπλούζα αυτή γαρνιρουνται από επάνω, τουλάχιστον η κάπα της ρίγας. Το παντελόνι φοριέται και με ελαφρύ μπουστό στραπλες, άσπρον ή χρώμα της ρίγας.

4 Ζακέτα της πλάς, που συνοδεύει τα μονοκόμματα. Γίνεται συγχρόνως επόνζ (δηλ. το ύφασμα απ' το οποίο γίνονται τσέπες και μπουνονούζια). Γίνεται χοντρό χοντρό ή οποιοδήποτε άλλο σκέτο ή εμπριμέ. Ωραίος συνδυασμός είναι εμπριμέ ύφασμα με φόδρα και πέτα μονοκόμματα.

5 Μονοκόμματο σόρτ με μπρετέλες, που φτάνει ως λίγο παρακάτω απ' τα γόνατα. Το ζακετάκι είναι μονόκομμο και γαρνιρουνται με μεγάλο γιακά απ' το μέσο.

Η ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕ
ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ ΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ
ΤΗΣ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΛΟΓΕΡΟΥΣ ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ

Για μεγάλη της Εκκλησίᾳ,
 Ἀλλοφρόν, στὴν ἀπάντησίν τοι
 συμπέσει καὶ τῆς. Δέχεται νὰ
 μὴ καταβῇ. Τότε συμβαί-
 νει κατὰ τὸ περίφηρον: ἐκεῖν
 ποὺ δὲ θέλει νὰ χορηγῇ τὰρ
 εἰναι ἡ Γεωργία. Ἐστὶ ἐν-
 φιαγμένος ὁ ἄνθρωπος—καὶ
 Γεωργία εἶναι πολὺ ἄνθρωπος
 — περιφρονεῖ ἐκεῖνον ποὺ τὸ
 προσφέρει καὶ κυνηγεῖ ἐκεῖ-
 νο ποὺ δὲν τοῦ δίνεται.

Μία μέρα που μαθαίνει :
 ο Μυσος έχει πάρει την από-
 φησι να χωρίσουν όριστικά,
 και να διμορφα μαύρα μα-
 της και του τὰ στέλνει. Χ-
 τεινά δάθη της ανθρωπίνης
 χής! Έκει που έλεγε πως
 την αγαπούσε τώρα νο-
 πως θα τρελλαθεί έμα τον
 ση. Οι ρόλοι έχουν αντιστά-

Ο Άλφρεντ έλεγε Μυστσε.
Κι' έπειτ' από ένα θυε-
χωρισμό δεν ξανασμίγουν.
«Αργότερα ο Άλφρε-
ντ έβγαζε γραφή το «Ε-
τος» τους, όπως της ελι-
σχελά. Είχαν το περίφημο
θιστόρημά του «Εξομ-
σεις ενός τέκνου του ο-
Σ' αυτό ο Μυστσε περι-
τήν Γεωργία κάτω από
νομα της Μπριγκίτας Π-
το μυθιστόρημα τελειώνω

«Δὲν νομίζω, ἀγαπῆται
Μπριγκίτα, ὅτι μποροῦν
θελάσουμε ὁ ἕνας τὸν
Μὰ νομίζω πᾶς μποροῦν
μὰ νὰ συγχωρήσουμὲ
ἐν ἑλλόν. κι' ὁμῶς αὐτὸ

Μία γυναίκα που ανεβαίν
διαρκώς τα σκαλοπάτια τ
δόξας, που συναναστρέφετ

Δὲν ἔχουν πιά τίποτα τὸ
νὸ μεταξύ τῶν καὶ ἀπὸ χι
κονένα αἴσθημα δὲν τοὺς

— "Αν εἶχατε λί

είναι αποκαμωμένη και απ-
σμένη. Περνάει πάλι μια
λη έσωτερική κρίσι και πάλι
σά ναυαγός στο πέλαγο
άβεβαιοτητας. Δεν ξέρει

γὰρ ἓνα θαυμάσιον πο-
 σὺς δεβαιῶν πῶς ὅτα
 ἀλλάξη ἡ κοινωνία, δι-
 βληθῇ ἡ πραγματικὴ Λε-
 τίᾳ θὰ δικαιωθῇ ἡ ἀφῆσις.

στο δικαστήριο
ήταν τριάντα όχτω
φαίνόταν πολύ
γιατί είχε περάσει με

ο Πανέ καὶ ὁ Φλερύ.
οἱ δυὸ μεγάλοι θαυμά-
μισέλ ντὲ Μπούρτζ.
τὸν φέρνουν σὰν πα-
ρ' ὁ Μισέλ σκέπτεται

Ποίν αρχίση ακό-
 ο Μισέλ καταδικάζε-
 δικαστήριο σε ένα
 κισι και 10.000 φρ-
 στιμο για άσβεστο

ή δίκη,
από το
φυλά-
κα πρό-
πας που την έκα-
"Η Γεωργία δέ ν
ψυχική και πνευμ
πρός αυτόν, αλλά κ
"Ετσι οι σχέσεις

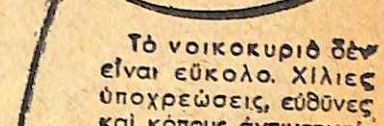
Νοσάν, ζητάει να τοῦ δο

γυναικεία.
 ώθει μόνο
 τική έλξι
 σαρκική.

Camelia ΣΕ

Προσφέρει σ' όλες
 Ασφάλεια και Αύ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπ

καὶ κοίτους ἀντιμετωπι-
ζει καθημερινὰ ἡ νοικο-
κυρά. Πόσο πιὸ ὀχληρὰ
εἶναι ὅλα ὠρισμένεζ
ἡμέρες τοῦ μηνός! Κι

οὕτως, μετὰ τὴν χρῆσιν τῆς
CAMELIA ἡ μέρες αὐτὲς
γίνονται ξεκούραστες.
Ἡ Σερβιὲν ὑγείας
KAMELIA τῆς ἐξασφα-

λίζει υγεία, άνεση και
ασφάλεια. Όλες ή πο-
λιτισμένες γυναίκες του
κόσμου χρησιμοποιούν
σήμερα μόνο ΚΑΜΕΛΙΑ.

● 'Η ΚΑΜΕΛΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ
● 'Η ΚΑΜΕΛΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΕΙΝΑΙ

• Η ΚΑΜΕΛΙΑ
σημαίνει υγεία
και καθαριότητα.

Camelia ΣΕΡΒΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ

Προσφέρει σ' όλες τις γυναίκες:
Ασπιρίνη και Αιμοστατικό

λη κρίμα.
—Δὲν ἔχει ἄλλη, τοῦ λέει δ

Ο Καζιμίρ φαίνεται έκνευ-
μένος από το πρωί. Όλα
πείραζαν. Κι, τίτις;

νεται ή διαγωγή της γυναί-
του, ή όποια τή «παραέκα-
μέ τή σκανδαλώδη ζωή της.
Ο Μωρίς, φοβισμένος, κα-
εύγει κοντά στην μητέρα

—Σου απαγορεύω νά μιλήσ

—“Εβγα κι, ἐσύ ἔξω!, οὐρ-
—Εὐὼ εἶμαι στὸ σπῆτι μου,
—ὕα θυγὴς ἐσύ ἔξω! τοῦ ἔξω!

συγκρατημένο θυμό ή γυναικά του.
- "Εβγα σου λέω ή θα σε
ρουκίσω!"
ΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο

37

ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΕΞΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Ἡ πριγκήπισσα καὶ τὸ ποντικάνι

Ἡ ἱστορία συνέβη πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια.

Θε μέρα τῇ ὑπὸ
ἀπὸ κ' αὐτῇ μέρα

ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

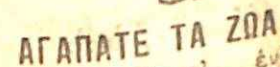
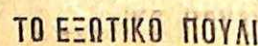

ΕΝΑΣ ΤΡΕΛΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

εργασία. Πήραν από ένα πι-
νέλο και πασάλειψαν τον
τοίχο. Μα οι γραμμές τους
έχουν μιὰ συνοχή και
πρέπει να θρῆτε έσεις από
ποιο κουτί πήρε ό καθένας
μπογιά.

Στις ἐκκλησίες καίνε τὰ καν-
τύλια μέρα - νύχτα, τὸ ἴδιο καὶ
στὰ σπίτια μας μπροστά, στα
εἰκονοστάσια. Ξερέτε διὰ τί γιὰ
τὴ καὶ ἀπὸ πού ξεκινάει αὐτή
ἡ συνήθεια; Δὲν ἔχει τίς ρίζες
τῆς στῆς χριστιανικῆς θρησκείας.
Εἶναι πολὺ πρὶν παλαιά, ἀπὸ
τὴν ἐποχὴ τῆς εἰδωλολατρείας.

Οἱ ἄνθρωποι, στὰ πολὺ πα-
λὰ χρόνια λατρεύετε τὴ φωτιά
σὰ θεό. Στὴν ἀρχή, δὲν μπο-
ροῦσαν ν' ἀνάψουν φωτιά μόνοι
τους. Γι' αὐτὸ ἦσαν ὑποχρεω-
μένοι νὰ τὴ συντηροῦν συνεχῶς
γιὰ νὰ μὴ σβύνη. Ὅταν ἀγιά-
τερα — ἔπειτ' ἀπὸ χιλιάδες
χρόνια — ἔβρισκαν τὸν τρόπο
ν' ἀνάβουν φωτιά, σ' ἀνάμνηση
τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, ἐξέλασαν
ἦσαν νὰ διατηροῦν στοὺς να-
οὺς τους μιὰ μικρὴ φωτιά ὁ-
ναμμένη. Αὐτὴ ἡ συνθῆκη πε-
ρασε καὶ στοὺς χριστιανούς.

[illegible]

Ζωγραφίστε με χρώματα το σχέδιο για να δητε ένα έξωτικό πουλί. Όπου υπάρχει το γράμμα Π θα βάλετε πράσινο χρώμα. Όπου Κ κίτρινο και όπου Μπ μπλέ.

“Όταν σήμερα κάνη κανείς μια κακή πράξη, τότε επιβάλλουν χρηματική τιμωρία. Τον βάζουν φυλακή ή, αν είναι μεγάλος εγκληματίας, τον αφαίρουν τη ζωή. Δεν υπάρχει μεγάλη ποικιλία στις τιμωρίες. Και ο κόσμος, έπειτα από τη

— Μπορώ να φύγω; Ἀνθού-
χω γιὰ τὴ μαμά μου. Εἶναι ἡ
πρῶτη φορὰ πού τὴν ἀφίνω μὲ-
ν στὸ σπίτι.

Εξής: Φορούσαν στὸν κατάδικό
μιά μάσκα πού πορτάσανε γου-
ρουνοῖσι κεφάλι καὶ τὸν ἔβεναν
ἀπὸ ἕνα στυλό στὴν κεντρικὴ
πλατεία. Ἐκεῖ μαζεῦσαν ὁ κό-
σμος καὶ τὸν κορόϊδευε. Αὐτὴ
τὴν τιμωρία τὴν ἔβαζαν στοὺς
συκοφαντές. Ἄλλη τιμωρία ἡ-
ταν νὰ δέγουν ἀπλὸς τὸν κατά-
δικο σ' ἕνα στυλό, στὴν κεντρι-
κὴ πλατεία καὶ νὰ βάζουν ἀπὸ
πάνω του μιά πινακίδα στὴν
ὁποία ἦταν γραμμένη ἡ κακὴ
πράξι πού εἶχε κάνει. Ὅλοι
τότε πέρνοσαν καὶ τὸν ἔφτυ-
ναν.

—Τοτό, ρωτάει ὁ δάσκαλος,
 ἂν ἔχης ἔξη μῆλα καὶ σοῦ ζη-
 τήσω τὰ τρία, πόσα θὰ σοῦ
 μείνουν;

— Ἔξῃ;
— Μὰ ἀφοῦ σοῦ ζήτησα τὰ
τρία;
— Καὶ ποιὸς σὰς εἶπε πὼς
θὰ σὰς τὰ δώσω, ἀπαντᾷ ὁ
τάραχος ὁ Τότος.

Κάποιος μεγάλος
θὰ σὰς ρωτήσῃ γιὰ τὴν ἀσφαλῶς
ἔχετε κρίσι: «Μπορεῖς νὰ δῇ ἀν-
πὴς, τὰ παιδιὰ τὰ Ζεβεδαίου, μὲ
ποῖόν εἶχαν πατέρα; Καὶ σὺ
ἀσφαλῶς θὰ τοῦ Ζεβεδαίου,
«Τὴν ἀπάντησι τὴν ἀπάντησας
νοσ σὰς» ἔχετε δώσατε μό-
ταν ὁ Ζεβεδαίος; ὅμως ποῖος ἦ-
τέρας τῶν ἀποστόλων; Ἦταν ὁ πα-
καὶ Ἰακώβου; Ὁ πρῶτος ἔ-
γασσε καὶ εὐαγγελιστὴς καὶ λε-
νεται εὐαγγελιστής.

Σὲ ὅλους, αὐτὰς τὰς
τὰ ἀθάνατα, πάλιν
φυτὰ μὲ τὰ γκριζοπράσι
θωτὰ φύλλα, πού φυτρώνουν
λευθέρα ἔξω στὰ ἐξοχὰ
στις ἄκρες τοῦ ἐκείνου
μῶν. Μὰ λίγοι χρήσιμοι
ξέρουν πόσο φυτὸ. Γιατί
τὸ τὸ ἄγριο τῶν ἀθάνατων
τίς ἴνες τῶν ἀθάνατων
σκευάζονται οἱ πῖο στερὰ
γοι καὶ τὰ πῖο ἀθάνατων
νιά. Ἐκεῖ τὸ ἀθάνατον
τὸ πῖο ἀθάνατον
τὸ πῖο ἀθάνατον

ναί το Μεξικό, ναί
 αυτό καλλιεργείται, όπως
 τες έκτασεις, καθώς τα κα-
 λες τροπικές, Βραζιλία, Αυστρα-
 λία, Σουατζί, Τά αψαρά, ο-
 κα και άλλου. Τά άφου
 κόνονται και κλωνιστά
 στούν οι ίνες μηχανιστά
 ρα σε ειδικά διάφορα από
 όπου γίνουν σκονιών, από
 γων και πού υπάρχουν
 ρεώτερα πού Έλλάδα και το
 κόσιμο. Στην υπέρβα
 ρα τέσσερα έργοστάσια
 γίνει τάση την κατασκευή
 κα για σκονιών από πού
 γων και πού
 τών αθάνατων.
 "Ετσι, το φυτό αυτό που
 βλέπουμε να μεγαλώνει στ
 κρες των άγρων και το
 ζαμε ως τώρα άχρηστο
 καθώς είδατε παιδιά πολ
 λυ χρήσιμο.

ΤΕ Μ. Π.

ΑΥΤΗ ἡ ἱστορία συνέβη πρὶν ἀπολυθῆναι τὰ χρόνια, πολλὰ ἀνθρώποι ποὺ μέσαν ἐξουσίαν καὶ σὲ κἀπυργούς. Ἐκείνη λοιπὴ στρά. πὺν τὴν ἐποχὴ, μὴ μικρὴ πειγκῆπισσα, ἔχοντας τίποτ ἄλλο, νὰ κάνη καὶ γιὰ τὴν πληθὶ τῆς, λίγο ἀποφασίσε νὰ φτιάξῃ ἐνα μικρὸ κηπά-κο, σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ταρασσές τοῦ πύο-γού τῆς. Διέταξε νὰ τῆς κοῦ βάλλῃ πρὺν τῆς σκακίᾳ χῶμα, δυὸ τσάρωσε στὴν ἄ-τσαρτῆς ταρασσάς, κρητὴ τῆς νὰ σχημα-εῖται τοῦ νὰ λουρίδα, τίσθῃ μιὰ ἀκρίδα, ἔβαλε στὴν ἀκρί-πέτρες γιὰ νὰ χω-οίση ἀπὸ τὴν ὑπό-λοιπὴ περνοῦσε κί-εκεῖ περισσότερες ὡ-τὶς τῆς ἡμέρας τῆς, ρες τῆς δὲν καλλιεο-Όταν τὸν κηπάκο-γούσε ἄφινε τὸ βλέμμα τῆς ἄφινε στὸ μακρυνὸ πλάνηθῃ ὅπου περιμέν-ἀπ, ὅπου κάποτε ὁ πρῶγ-χότον κάποτε ὁ πρῶγ-παρामीου γιὰ νὰ-ευτῇ... ἡμέρα, καθὼς

Μία ἀπὸ τὴν ταραχὴν
νὰ προσεκοχῇ τοῦ τ
μιά προσεκοχῇ τοῦ τ
πραγμαμένο ποντικακί
Πῶς δρέθηκε ἐκεί
ζῶν; Ἡ πριγκηπισσα
ρεσε νὰ καταλάβῃ, σ
ρεσε ὅτι ἔπρεπε κάτι
μὴ νὰ σώσῃ το ποντί
δὲ τὸ βοηθοῦσε ν' ἀνέ
τὸ ποντικακί κινδυνεύ
θῶν ἀπὸ τὴν πείνα ἢ
καὶ νὰ σκοτωθῇ στ
πὺν ἔξω τὸν πυργ
νὰ κἀν ὁμοί

ή προίγκηπισσα προσ-
φτάση τὸ ποντικάκι
ρα εὐλα. Ὅλα ἦταν
τά. Τὸ ποντικάκι κα-
προσπάθειες τῆς
τις ὀρθωνόταν στὰ π
κι, τεντωνόταν
πόδια, ἀλλά... τίποτε

Τότε ἡ πριγκίπισσα
μὴν ἰδεά. Λίγους μί-
νησαν εἶχε, φυτέψει
στὸν κήπον της. Τὴν ἄ-
λὺ τὰ ὁμορφα θουλοῦ
Οἱ μπιτζελιές, ὅπως ἐξ-
λάνουν πολὺ κι' οἱ
για νὰ τὶς στερεώσου-
εἶναι καὶ πολὺ λεπτὰ
βάζουν κολλώματα.

Ἔβγαλε λοιπὸν ἡ πρι-
γκίπισσα μὲ προσοχὴ τὸ κα-
μινὰ μπιτζελιὰ καὶ κρι-
τικὰ ἔβλεπε ἀπὸ τὴν τα-
βλάκη.

— Καλή μου μπ
της εἶπε. "Ίσαμε τώρα
τίσα καὶ σὲ περιποιήθ
ρα πρέπει νὰ μεγαλώ
γορά καὶ νὰ φάσης ὅ
ὑμένο τὸ ποντικάκι τ
ἀποκλεισμένο σὲ κε
πρόεσوخ τοῦ τοίχου.
Ἡ ποιγκήπισσα πο

θε μέρα τη μπιζε-
λιά κι, αυτή μεγα-
λωνε όσο μπορούσε
πιο γρήγορα. Μα
για να δάση ως
την προσέοχή που
δρισκόταν το πον-
τικάκι ήθελε πολλές
μέρες ακόμα.

Καὶ ἡ προκήρυξις
ταῖς καθε μέ-
ρα τοῦ μικροῦ
ἔθους, ἐπειδὴ δὲν
εἶχε τρόπον γιὰ νὰ
τοῦ δώσῃ καὶ νερό,
μοῦσκευε τὸ ψωμί
καὶ κατόπιν τοῦ τὸ
ἐρρίχυνε.

Τὸ ποντικᾶκι δὲν
μποροῦσε νὰ εὐχα-
ριστήσῃ τὴν καλὴ
πριγκίπισσα. Ὁ-
μῶς τὴν κύτταξε ἀ-
πὸ τῆ θέσι του μὲ
βλέμμα γεμᾶτο εὐ-
γνωμοσύνη.

μπιζελιά έφτασε ως την προ-
έσχη του τοίχου. Το ποτικιάκι
άρπαξε την πιο κοντινή χαλίζα
του φυτού και ή μπιζελιά τε-
νώθηκε, τόσο που ή πριγκίπισ-
σα φοβήθηκε πως θα σπάση.
Μά ή μπιζελιά άνθεσε. Το πο-
τικιάκι σκαφάλωσε κι' έφτασε
στην ταρατά.

Τότε, ξαφνικά, ένας κρότος ακούστηκε σά νάπεσε κεραυνός και μπροστά στα μάτια της πριγκήπισσας σχηματίστηκε ένας καπνός. Τρομαγμένη ή κοπέλλα έβγαλε μιά κραυγή κι έκλεισε τὰ μάτια της.

— Είμαι ένας πρίγκιπας, της είπε που μία κακή μαγισσα με είχε μεταμορφώσει σε πανί άνθρωπος. Θα ξαναγίνωμουν κοπέλλα, μου έδειχνε αν μία αφοσίωσι και ήναυτο μεγάλη

—Χαίρω πολύ που μπόρεσα να σου προσφέρω αυτή την υπηρεσία, είπε η πριγκίπισσα με φωνή που έστρεψε ακόμα άπο τη συγκίνησι. Μά με δοί-
θηκε πολύ αυτό.

—“Ἐχω τὴ δύναμι, εἶπε ὁ πρίγκιπας νὰ κάνω ὅποιοδή- ποτε θῶρὸ θέλω στὸ σωτήρη- μου. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀγαπᾷς τὰ λουλούδια ἀπὸ τώρα καὶ στὸ

λιές θα έχουν ένα άρωμα γλυ-
κό και λεπτό και θα είναι όχι
μόνχα άσπρα, αλλά και κό-
κινα, μπλε, κίτρινα, πορτοκα-
λιά. Έτσι έγιναν τα μοσχολπι-
ζαλα, που όλοι ξέρουμε πόσο
ωραία λουλούδια είναι και πό-
σο άρωμα έχουν!

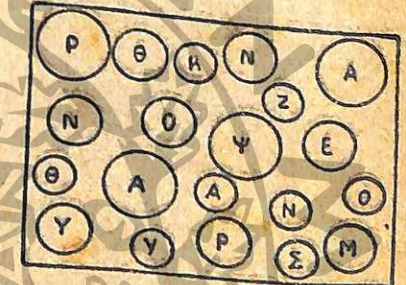
Ἡ ἱστορία ὅμως δὲν τελειώ-
νει ἐδῶ. Ἐπεὶ ἀπὸ λίγο καί-
ρῳ ὁ πρίγκηπος παντρεύτηκε
τὴν πριγκήπισσά καὶ ζήσανε
κεῖνοι καλὰ κι' ἐμεῖς καλύτερα.

ΕΝΑ ΚΡΥΜΜΕΝΟ ΖΩΟ

Н ДІПЛАН НЛІКІА

ὅπως καὶ ὁ γυιὸς τοῦ 18. Σε πόσα χρόνια ὁ πατέρας θὰ ἔχη τὴ διπλὴ ἡλικία τοῦ παιδιοῦ;

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

Τα γράμματα που βρίσκον-
ται στους μεγάλους κύκλους
σηματοποιούν το όνομα ενός νη-
σιού μας, που είχε τραγική τύ-
χη το 1821. Τα γράμματα
των μεσαίων κύκλων το όνομα
μιάς νησιώτικης πόλεως. Τα
γράμματα των μικρών κύκλων,
ένα νησί στο Ίονιο πέλαγος.

AINIGMA

Τὸ πρωτὶ μὲ ἐγκαταλείπει
κάνεις μὲ δυσκολία. Τὸ βράδυ
μὲ ξαναβρίσκει μὲ εὐχαρίστη-
σι. Τί εἶμαι;

Οι λύσεις στη σελίδα 65

τῆς στιχμῆς

ΜΕ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ «σαρδώνεως γέλως» ἐννοοῦμε ἕνα γέλιο γελοιαστικό, δαδολικό. Ἡ ἰδίᾳ ἐκφράσι σε ἄλλες γλώσσες σημαίνει καὶ ἕνα πικρὸ γέλιο. Στὴν ἱατρικὴ σημαίνει τὴν ἐκφράσι τοῦ γέλιου ἰδίου στὰ πρόσωπα τῶν ἐτοιμοθανάτων. Ὑπάρχει ἡ ἐξήχηση ὅτι τὸ σαο δῆνεο γέλιο ἔχει σχέση με τὴ νῆσο Σαρδηνία, ὅπου φυτῶν ἔτσι δηλητηριώδεις χόρτο πού λεγεται «χερμπα σαρντίνοικα». Τὸ φυτὸ αὐτό, ὅπως πιστεύουν οἱ ἀρχαῖοι, προκαλοῦσε ἐνα γέλιο με συσπαστικὴν τοῦ προσώπου καὶ ἐφέρετο τὸ θάνατο.

Τὴ λέξη «τηλεγράφημα» τὴ χρησιμοποιοῦντες γιὰ πρώτη φορὰ ἡ ἀμερικανικὴ ἐφημερίδα «Δὴ Ἑλμπεϊν» ἠνθίκεν Τζόρναλ» στίς 6 Ἀπριλίου 1852 σὲ συντακτασάσι τοῦ ὡς τότε χρησιμοποιουμένου ὄρου «τηλεγραφικὴ ἐπικοινωνία». Τὸ πρῶτο εὐρωπαϊκὸν τηλεγράφημα τὸ ἔστειλε ὁ Ναπολέον 2 ὁ Γ' σὴν αὐτοκράτορα Εὐγενία.

Ἡ ὁμπρέλα γιὰ τὴ βροχὴ καὶ ἀλεξήλιον» ἡ ὁμπρέλα γιὰ τὸν ἥλιο. Ἦσαν ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια ἦσαν γνωστὸ ἀλλὰ ἀπὸ τὸν 17ον αἰῶνα γενικεύθηκε ἡ χρῆσι του καὶ ἔγινε στὰ κατοπιὰ χρόνια ἀπαραίτητο ἐξάρτημα τῆς γυναικείας τουαλέτας. Στὴν ἐποχὴ μας τὸ ἀδιόβροχο περιώρισε σημαντικὰ τὴ χρῆσι τοῦ «ἀλεξήλιου».

Ἡ πρώτη ἐπινοήσις τῆς μηχανικῆς ραφῆς, ὀφείλεται στὸν Ἀγγλο Θ. Σάιτν (1790) ποὺ ἐφευρὲ συσκευή γιὰ τὴ ραφή τῶν δερμάτων, ἡ πρώτη δὲ καθ' ἑαυτοῦ ραπτομηχανὴ ὀφείλεται στὸν Αὐστριακὸ Ἰωάν. Μαντιερ-σμεργκερ (1814). Τὸ ράβηνμα τῆς μηχανικῆς αὐτῆς ἐβίωσας μετὰ τῆς χειρὸς. Ἀκολουθήσαν διάφορες τελειοποιήσεις ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἡ κυριώτερή ἦταν τοῦ Γάλλου Β. Τριμιόνι (1826), τὸ δὲ 1846 ὁ Ἀμερικανὸς Ἠλ. Χάου ἐπενόησε ραπτομηχανὴν ποὺ ἐκτελοῦσα διπλὴ ραφή, ὅπως καὶ οἱ σημερινές. Στὸν τύ-πῳ αὐτῇ τῆς ραπτομηχανῆς στει-ρίχθηκαν πολλὲς νεώτερες ἐπι-νοήσεις ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἀξί-ω λόγου τῆς ἦσαν τῶν Ἀμερικανῶν Ἰωάν. Σίγγουρ (1851) καὶ Α. Οὐίλσον (1854). Στὰ τελευταία χρόνια ἡ βιομηχανία τῶν ραπτομηχανῶν πῆρε τεράστιαν ἀνάπτυξιν, ἐπινοήθηκαν δὲ πολ-λὲς ποικιλίες καὶ ἡ χρῆσις του-ἐπέσχετο στὸ κέντημα, στὰ βιβλίοδεσφα, στὴ φανελλοποιΐαν στὰ πλεκτά εἶδη κ.λπ.

Ἀγγεῖο πῆλινο ἢ μετᾱλλίνο
μὲ φαρδὸν στόμιο μέσα στὸ ὀ-
νόταν, κατὰ τὴν ἀρχαιοτέρα, γι-
νόταν ἡ ἀνάμειξη τοῦ κρασιοῦ
μὲ τὸ νερὸ στὰ συμπύσσια, ἀπὸ
οποῦ καὶ τὸ ἐπαίρουν κατόπιν
μὲ τὰ κύττελλα. Οἱ κρατῆρες
ἦσαν μεγάλης χωρητικότητος,
οἱ δὲ πλούσιοι εἶχαν τέτοιους,
κατασκευασμένους ἀπὸ χρυσά-
φι ἢ ἀσημένιου.

ΥΛΙΚΑ: 180 γραμ. μαλλι
έλβετικό Η. Ε. C. (ΜΑΙΡΙ-
ΛΑΙΝ) χρώμα άσπρο και 20
γραμ. μπλέ. Βελόνες Νο 2½.
Ένα έκταir 18 έκστ. μάκρος
και 1 βελονάκι.

καὶ ἡ βελονακή.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ :
Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π
ἀνάποδη. Ζέρσευ=1 βελονά
καλή, 1 βελονά ἀνάποδη. ΒΑ-
ΣΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΠΟΥ-
ΛΟΒΕΡ: Στὴν 3η ΒΕΛΟΝΑ
θὰ πλέξετε κατὰ τὸν ἑξῆς τρο-
πό: 1π οὐγία (δηλ. θὰ τὸν πλε-
κετε πάντοτε ἀπὸ τὴν καλή)
9π καλή, * 2π ἀνάποδη, 18π
καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ * Θὰ
τελειώσετε τὴν βελονά σας με-
9π καλή καὶ τὸν 1π τῆς οὐγίας.
4η—18η ΒΕΛΟΝΑ θὰ πλέκε-
τε κανονικῶς Ζέρσευ. Στὴν 19η
ΒΕΛΟΝΑ θὰ πλέξετε κατὰ τὸν
ἴδιον τρόπο ὅπως καὶ τὴν 3η
ΒΕΛΟΝΑ, μὲ μόνη διαφορὰ δ-
ι τοὺς 2π ἀπὸ τὴν ἀνάποδη,
θὰ τοὺς πλέκετε στὸ μέσον τῆς
18π ἀπὸ τὴν καλή, δηλ. στὴν
19η ΒΕΛΟΝΑ οἱ δύο πόντοι
ἀπὸ τὴν ἀνάποδη θὰ πέφτουν
στὰ διαστήματα τῶν προηγου-
μένων 2π ἀπὸ τὴν ἀνάποδη. Θὰ
συνεχίσετε νὰ πλέκετε κατὰ τὸν
ἴδιον τρόπο ἀφοῦ πλέξετε προ-
ηγουμένως 14 ΒΕΛΟΝΕΣ
Ζέρσευ στὴν 15η ΒΕΛΟΝΑ θὰ
ἐπαναλαμβάνετε τὴν 3η ΒΕ-
ΛΟΝΑ, πλέκοντας καὶ δύο φορὲς
στὴν 2π ἀπὸ τὴν ἀνάποδη στὸ

Οἷο τὸ πούλοβερ θὰ πλεχθῇ
κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο.
ΔΕΙΓΜΑ: $21\pi = 6$ ἑκατ. 21
βελόνες = 4 ἑκατ.

Βάλετε 136π και πλέξετε 11
έκατ. λάστιχο 1+1π. Κατά τὸ
διάστημα πού θά πλέκετε τὸ
λάστιχο, θά κλείνετε 1π σὲ κά-
θε μεριά, κάθε 1½ έκατ. (7 φο-

ρέας). Κατόπιν συνεχίστε με
ζέρσεϊ όπως σας υποδεικνύου-
με στον τρόπο του πλεξιφίματος.
Κάθε 1 έκαστ. θα βάλετε 1 πτ
κάθε μεριά (20 φορές). Σε γε-
νικό μάκρος 31 έκαστ., θα σηπ-
κατά τόν έξης ικανική
δεύτερη βελόνα, θα βάλετε
κάθε μεριά από: 2π (2 φορές),
3π (2 φορές) και κάθε 2½ έ-
κατ. από 1π (5 φορές). Ταυ-
νικό μάκρος θα χωρίσετε τους
σηπνούς σας στο μέσον, για να
σηπνισιθί το άνοιγμα της πλά-
της και θα συνεχίσετε το πλε-
ξιμο, κατά τόν έξης
Βάλετε ένα δεύτερο πρόπο:
στην άλλη μεριά των πόντων
για να πλέκατε και τις δυε-
ριές ταυτοχρόνως. Συνεχίστε
το άνοιγμα στις δυς έξωτοι-
κές άκρες. Σε γενικό μάκρος
48 έκαστ. Θα κλείνετε μάκρος
ώμως. Θα σηπνισιθί τους
πόντους κάθε δεύτε-
ρη βελόνα, στις δυς έξωτοι-
κές άκρες από: 5π (15 φορές).
Τους υπόλοιπους πόντους κλεί-
σετέ τους σε μία φορά.

Μπροστινό

Θά πλεχθῇ ἀκριβῶς ὅπως
καὶ ἡ πλάτῃ μετὰ τὴν ἀνοίγειαν
ὅτι δὲν θὰ κανετὲ τὸ διαφορὰ
τῆς πλάτης καὶ τὸ ἀνοίγειαν
ποῦ θ' ἀρχίσαι καὶ στα 48 ἑκατ.
τὸ τοῦ ὤμου θὰ σχηματίζε-
ται καὶ τὸ νεκροτὲ κατὰ τὴν
μεσαίους πόντους τὸν ἐξήρ-
με μετὰ τοὺς πόντους τοῦ 12
ὤμων. Κατόπιν πόντους τῶν
τερο κοῦβαρι πόντους τῶν
τοῦ νεκροτὲ στήν ἑνα δεῦ-
τις δυο μεριεὶ καὶ πλέξετε μεριὰ
στὶς δυο μεριεὶ τοῦτοχρῶνας
καὶ συνεχίσατε τὸν νεκροτὲ
δεύτερη θέλονα κλείνετε κάθε
ἀπό: 4π, 3π

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια τοῦ
πλεκτοῦ σας, ἀπὸ τὴν ἀνὰ ὀδὴν
μεριὰ μὲ κωπὸ πανὶ χωρίς νά
πιάσετε τὰ λάστιχα. Κατόπιν
πλέξετε μὲ τὸ βελόνα καὶ μὲ
τὸ μπλε μαλλὶ πολλοὺς πῆχες
γαϊτανάκι. Ἀφοῦ ἐτοιμάσετε
ὅλο τὸ γαϊτανάκι θὰ τὸ τοπο-
θετήσετε στὸ πουλδερὸ κατὰ
τὸν ἑξῆς τρόπον: Στερεώσετε
τὴν ἀοχή στὴν κάτω ἀκμή τοῦ
πουλδερὸ τῶν δυὸ πόντων ἀπὸ
τὴν ἀνὰ ὀδὴν καὶ τραβήξετέ τὸ
λοφὰ δεξιὰ πρὸς τοὺς 2π ἀπὸ

τὴν ἀνάποδιν. Σὲ κάθε 2π τὴν ἀνάποδιν βάζετε μία δελονιά μὲ κλωστή ὑπερὶ γιὰ νὰ συγκρατῇ τὸ γαϊτανάκι. Ἄνω συμπληρώσετε τὴν πρώτη λοξή γραμμὴ, κόβετε τὸ γαϊτανάκι καὶ συνεχίζετε νὰ κάνετε τὸ ἴδιο καὶ στὶς ὑπόλοιπες γραμμεῖς. Ἀφοῦ συμπληρώσουν ὅλες οἱ δεξιές λοξές γραμμεῖς, κάνετε τὸ ἴδιο καὶ στὴν ἀριστερή μεριά λοξὰ καὶ πάλι ὥστε ἡ μιὰ γραμμὴ νὰ συναντᾷ τὴν ἄλλη καὶ νὰ σταυρωθῇ πάνω στους 2π ἀπὸ τὴν ἀνάποδα. Κατ' αὐτόν τὸ ντροπέο ποὺ τοποθετήσατε τὸ γαϊτανάκι, ἀγριοποιεσθε ἐνα φιλέ πάνω ἀπὸ ματίσιμα ἓνα Κατόπιν θὰ περὶ τὸ πουλόβερ. Κατόπιν θὰ περάσετε σὲ μιὰ μαρκωδεμένα μερόστρατα, ὑπερὶ μαλλί καὶ σὲ κάθε ὁστό, ὑπερὶ μέγεθος πλάτης, νὰ σταυρωθῇ πού ἔχετε πιάσει, μὲ τὴ δελονιά τὸ γαϊτανάκι, θὰ περάσετε ἀπὸ πάνω δυό - τρεῖς δελονίες κατὰ τὸν ἕξαι τρόπον. Θὰ περνάτε τὴ δελονία σας ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά καὶ θὰ τὴ διαζέτε στὴν ἄλλη, θὰ στερεώσετε τὸ μαλλί στὴν ἀνάποδιν μεριά καὶ θὰ τὸ κόβετε. Σὲ ἑκάστη ἐνώσεις θὰ κάνετε αὐτὲς τὶς βηλίδες. Κατόπιν πλέξετε μὲ τὴ δελονία καὶ μὲ ἄσπρο μαλλί ἀπὸ μιὰ σειρὰ ἀρίκτο καὶ γύρω- γύρω τὸν ἀνοιγμα τῆς πλάτης. Σηκώσατε γύρω - γύρω στο ντεκολτέ μὲ ἄσπρο μαλλί 110π καὶ πλέξετε 3 ἑκατ. λαστιχο 1+1π. Κλείσατε τοὺς πότοντας ὅπως τοὺς ὀτρύνετε, δηλ. καλὴ μὲ καλὴ, ἀνάποδη μὲ ἀνάποδη. Τοποθετήσατε τὸ ἑλαστικὸν τῆς πλάτης ἀπὸ ὑπερὶ ανοίγιμα τῆς κομιχῆς ὅτρυνε καὶ δελονίου 6 ἑκατ. μακρός καὶ μαλλί 3—4 ὁτρες ἀπὸ γύρω- γύρω τὸ τετραγωνίου, στὰ γὰρ κάτω μέρος τοῦ πουλόβερ καὶ στὴν ἄκρη κάθε μερικὴ μὲ

Τ. Κ.

— Ποιός σου
 ξέν μπορεί να μιλή
 έλα σ' τ' κός
 δεσμός!

ΔΕΚΑ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ
ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ ΟΙ ΜΑΡΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΔΕΣ

ΛΕΣ σεις οι Μαρίες και
οι Παναγιώτες, όλοι
οι Παναγιώτηδες δικαιο-
ύσθε απόλύτως να έ-
ορτάζετε, καμμιά δεκαριά φο-
ρές το χρόνο, την ονομαστική
σας έορτη.

Φαντασθήτε τί θά γινόταν
ἐάν διεδικούσατε ἐμπράκτως
το δικαιώμα αὐτό, ἀφ’ οὗ το κά-
θε ἐλληνικό καὶ χριστιανικό
σπίτι, ὅταν δὲν ἔχη μία τοι-
λάχιστον Μαρία, ἔχει... δυὸ καὶ
τρεῖς, ἀνάμεσά τους δὲ κάποια
Παναγιώτα, καὶ ἀντὶ τοῦ ξεγι-
νωτὸν Μαρίου, διαφόρους Πανα-
γιώτηδες!...

κάθε μήνα περίπου και ένα μικρό Πάσχα στο κάθε σπίτι. Γιατί αυτό το προνόμιο έχετε σείς που το ωραίο δνομά σας προέρχεται από το δνομά της Θεοτόκου, στην οποία η Ανατολική Όρθόδοξος Έκκλησία, αφιέρωσε τις μικρές και μεγάλες «Θεομητορικές» λεγομένες εορτές.

Καὶ γιὰ μὲν τὶς μικρὰς θὰ
υπονοήσατε μὲν ὅλο σας το
δικαίωμα νὰ ἑορτάζητε τὴν... 26η
Δεκεμβρίου, τὴν ἐπομένην δη-
λοῦν τὸν Χριστογενένον, ἑορ-
τῆς τῆς Συνάξεως τῆς Θεοτό-
του ποῦ εἶναι ἀφιερωμένῃ
πρὸς ἀποκλειστικὴν τιμὴν Τῆς.
Φανερόν εἶναι ὅτι, ἐπισκιάζεται
ἡ ἐορτὴ αὐτῇ λόγῳ τῆς ἐξαι-
ρετικῆς λαμπρότητος τῶν ἑορ-
ῶν τῆς Ἐνσαρκώσεως τοῦ Κυ-
ρίου, ὅπου καὶ πάλιν ἡ Θεοτό-
τος παίζει πρωτεύοντα ρόλο.
καὶ ἔχετε το δικαίωμα ἀκόμη
ἃ ἑορτάζητε τὴν ἐπέτειο τῆς
ῶν τῆς χαρμόσυνης ἡμέρας κα-
τὰ τὴν ὁποία προαναγγέλλεται
ἡ ἔλευσις τῆς Παναγίας στὸν
κόσμον, τὴν 9ῃ δηλοῦσθαι Δεκεμ-
βρίου, εἰς ἀνάμνησιν τῆς συλ-
ληψεως τῆς Μαρίας, ἀπὸ τὴν
ἡμέτερά τῃς Ἄννα. Ἀκόμη δι-
ακρίθῃτε ἑορτῆς κατὰ τὴν 1ῃ
Ὀκτωβρίου, (Σκέπη τῆς Θεο-
τόκου), κατὰ τὴν 2α Ἰουλίου
κατὰθεσις τῆς τιμῆς ἁθρότου
τῆς Θεοτόκου) καὶ τὴν 31ῃ Αὐ-
γούστου, (κατὰθεσις τῆς τιμῆς
τῶν τῆς Παναγίας). Ἀ-
πομνημεύματα δικαιώματα
αἱ δύνουν οἱ μεγάλοι ὁμομη-
νιοὶ ἑορτῆς, ὅπως ἡ 8ῃ Σε-

μηνίου (Γέννησις τῆς Θεο-
κου), ἡ 21η Νοεμβρίου (Ει-
σόδεια), ἡ 25η Μαρτίου (Εὐα-
γγλισμός), ἡ 2α Φεβρουαρίου
Υπαπαντή) καὶ τέλος ἡ 15η
Ιουλίου (Κοίμησις τῆς Θεο-
κου).

Οἱ θυζαντινὲς προμητορέ-
ς, ἀσύγκριτα πιδ φιλεορτε-
ς τοῦ σὰς τίς σύγχρονες, ἐφρό-
νταν νὰ ἐορτάζονιν ἀράδα καὶ
νὰ ὑπάρχει κανένα χρονικό,

ὡς ἀναφερῇ γιὰ διαστρέφον-
 τες ἐκεῖνον πού ποιεῖσθαι
 ὡς καὶ γλυκὰ, στὸν καιρὸ ἐ-
 νὸς τῆς φθίνουσας.
 Ἀλλ' ὅστε ἡ ἐπίσημη ἐκκλη-
 σιαστικὴ ἀρχή, τιμὰ καὶ γεραί-
 ρει Ἰσὺν πρὸς τὴ σημερινή
 τῆς ἄλλης Θεομητορικῆς ἐ-
 λπίδας, καὶ θὰ μποροῦσε μάλι-
 στα ἐνὸς ἀκατάβλητου καὶ ξένου
 ἐν τῇ ἑλληνικῇ ζωῇ νὰ δοῇ
 ὡς περὶ ἐνὸς τοῦ ὅτι οἱ
 πάντες ὅλοι οἱ Μαριεῖς
 ὅλοι οἱ Παναγιώτηδες καὶ

διάλεξαν. Ίσα-Ίσα την ημέρα
της Κοιμήσεως, ενώ είχαν τό-
σες άλλες ευκαιρίες Παναγιώ-
τασθουν στη ζωή της προτίμησαν
ας. Γιατί λοιπόν Κοιμήσεως κα-
την επέτειο της Κοιμήσεως και
την έκμαζαν εορτή όχι μόνο έλ-
κή τους, αλλά και όλου του έλ-
ληνικού λαού, εορτή της μέρας
που έχει τις ρίζες της Πά-
στη λαϊκή ψυχή, όπως το αυ-
σα και η Χριστογενεά...

...Ομως, με την ευκαιρία, ας
τή, και αντί άλλου δώρου, ας
μας επιτραπεί να πληροφορή-
σουμε την κάθε Μαρία για τη
σημασία που έχει το όνομα
της. Και τί δέν σημαίνει, ή λέ-
ξις Μαρία!...

Κατὰ τὸν Φίλωνα ἐβραϊο-
«ἐλάπις». Κατὰ τοὺς Ση-
λόγους σημαίνει «πικρία». Ση-
μαίνει ὅμως καὶ «κυρία» εἰδι-
κώτερα ἐδ «κυρία τῆς θαλάσ-
σης». Σημαίνει ἐπίσης καὶ «ὀδύ-
στρο» ὅπως σημαίνει καὶ «ὀδυ-
ρον». Ὅλα αὐτὰ μαζὶ, ἀπέτε-
λεσαν προφανῶς μιὰ συνθετικὴ
ὀνομασία πού σημαίνει «ὠ-
νομασία», «γλυκεῖα»,
«νόστιμη», «ἀνά-
Τέλος ἡ ὀνομασία αὐτὴ ἀνα-
φαινεται κατὰ πρῶτο στis 'Ε-
βραῖες τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ἡ
λέξις ἀντιστοιχεῖ ἀναπλητῶς,

προσφιλής, «ἀγαπήτη», «ἀγάπη» για φίλους. Συνώνυμη δηλαδή της ελληνικής ονομασίας «Λοπάσιος». Στά Εὐαγγέλια βλέπουμε ότι ὁ Ναζωραίος, εἰς τὴν ἐξαιρετική «ἀδυναμία», θὰ ἔλεγε κανεὶς, σὸ ὄνομα Μαρία. Ἐποὶ κυρίως ἐξηγεῖται τὸ γιατί, μετὰ τῶν πολλῶν μαθητῶν Του, ἡ προσοχή, ἡ ἀγάπη Του, ἦταν στὸν πατέρα.

φονται κατά κανόνα προς τις Μαρίες. Μαρία του Κλωπά, μία από τις Μυροφόρους, μητέρα προφητών του 'Ιακώβου και του 'Ιωσή, Μαρία η Μαγδαληνή, που άρωμάτισε τὰ πόδια του Σωτήρος και τὰ σφόγγισε με τὰ μαλλιά της, Μαρία ἡ Ἐβθανίας, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου.

σου, ἡ πολυαγαπήμένη τοῦ Κυ-
ρίου, «τεμπέλας» ὅπως τὴν ἐχα-
κτήρυσαν ἔπειτα χαϊδευτικά.
Καὶ ποῖος ἔβρει ἀκόμη, ποία
κρυβὼς νὰ ἦταν ἡ «ἄλλη Μα-
ρία» τοῦ ὑπαινίσσεται ὁ Εὐαγ-
ελιστὴς, κατὰ τὴν αὐγὴ τῆς
Ἀναστάσεως.

«Από τα «Μεγαλυνάρια» της εκκλησίας μας, από τον Ἀκάτιστον Ὕμνο, από πλήθος ἄλλων τροπάρων καὶ ὕμνων, βλέπουμε πῶς, ὅτι ὑψηλό, ὠραίο, περφόρισμο, ὑπέρλαμπρο ἐπίπεδο μπόρεσε νὰ ἐπινόηση ἡ θρησκεία διὰ νὰ ἀποδοθῇ τῇ Μαρίας, τῇ μητέρᾳ τοῦ Σωτήρος.

Ἀπλὸς στὴ σκέψι καὶ στὴ
ἀνοία ποὶ, ὁ λαὸς, συνεκρά-
σεν ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ δύο πρὸ
πᾶς, τὰ πρὸ ἐκφραστικά, τὸ:
«Παναγία» κληροδοτήμα τῆς ὁ-
ίας θρησκευτικῆς παραδόσε-
ως, καὶ τὸ ἀπολυτὸς λαϊκῆς
σταγώγης, διαλυμένο ἀπ' εὐ-
ίας ἀπὸ τὴ λαϊκὴ καρδίαν αὐ-
ριουτοῦ, συναισθηματικό, γε-
νὸ οὐκ οἰκείητᾳ ἀλλὰ καὶ λα-
εῖα τὸ ὄνομα ποὺ τὰ συνωφι-
ῖ ὅλα: ἡ «ΜΕΓΑΛΟΧΑΡΩ».
Δὲν εἶναι δὲ κατὰ τὴν ἀνά-
στασιν αὐτῆς τῆς ἁγίας.

Εάν δώσετε στο δέρμα
σας αυτό που χάνει κα-
θημερινώς όχι μόνον
από την επίδρασι της
ζέστης, της σκόνης
και του αέρος, αλλά
και από το συχνό
πλύσιμο, τότε θα
διατηρήται πάντοτε
τριφερό και δρο-
σερό.

Ἡ Κρέμα NIVEA
— μοναδική εἰς τὸ
εἶδος της — περιέχει
EUCERIT, οὐσία συγγε-
νὴ πρὸς τὰ φυσικὰ λι-
παρὰ συστατικά τοῦ δερ-
ματος, αὐτὴ δὲ τὴν οὐσία ἔχει ἀνάγκη τὸ δερμὰ σας
γιὰ νὰ διατηρῆται πάντοτε νεανικόν.

Τὰ μεγάλα μνημεῖα
τῆς ἀρχαιότητος

Ο ναός της Ἀρτέμιδος στὴν
φεσό είχε μήκος 127 μέτρα
πλάτος 60. Ἡ στέγη τοῦ
οἴκου ἔφτανε σὲ 127 στύλους 18
μέτρων ὕψους. Ἡ ἀνέγερσὶς
ἐκράτησε 220 χρόνια.
Ὁ ναὸς αὐτὸς ἔχει διάμετρο τοῦ

Η Βαβέλ, που χτίστηκε ά-
πο Βηλόν στη Βαβυλώνα,
τίμει ως άστεροσκοπείο
ως ναός του ήλιου. Άπε-
ρίσσο από τέσσερις τετράγω-
νους που ήταν κτι-
ριοί ο ένας πάνω στον άλλο
είχαν ύψος 201 μέτρα.

ροῦς, ἡ χαρακτηριστικὴ
στε πρὸς τοῦτο δημοτικὴ
τί μας, ποὺ συσχετίζεται τὰ
πρόσωπα, ὅπως τὸ γνω-
ρίζω λέν τῇ Παναγιᾷ,
ὅπως λέν καὶ οἱ ἄλλοι.
ΣΤΡΑΤ. ΠΑΠ.

Ελευθερώσατε το μέλλον
των κοριτσιών σας. Είς τον
Νοταρχικόν Οργανισμό των

„ΠΟΥΣΕΝΗ“

ΚΑΤΙΚΗ ΡΑΠΤΗΝ

ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ
ΒΙΚΤ. ΟΥΓΚΟ 48-48Α
(Πλατεία Ομονοίας)
ΤΗΛ. 56-603

Καί θύρατα ποδισιού
απόρου κολλητικόν
συσκράτη πηλοποιημένα.

Στί πλύνον διδίδεται
ή ΓΑΛΛΙΚΗ στα μηχανήματα
Δεχομένη και
ΕΞΕΣΤΗΡΙΚΕΣ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

'Ο έπανερχών εξ 'Αμερικής κ.
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΑΚΗΣ
 ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
 ΟΡΘΟΔΟΝΤΙΚΟΣ
 δέχεται περιπτώσεις σχετικές με
 την στρεβλοφυσία των οδόντων.
 'Ακρόασις 31. τηλεφ. 33 729.

ΟΙ ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΕΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ

ὁριστὸ μου να μὴ στενοχωριέ-
 γιὰ νὰ γίνῃ καλὰ. Ἐρῶ πρὸς
 ἀντιμετώπιστὸ τοῦ φυσικοῦ ἐρῶ
 καὶ «ἔως» καὶ «ἐμὲ ποὺ τρώπ-
 καὶ δὲν ἔξω στ' ἀλήθεια τὴν
 ἀπάντησιν. Ὁπάρτε ν' ἀνοίξῃ
 τὸν ἄρρωστὸ μου μὴ ἀπερά-
 κουέντα καὶ θὰ ἔπρεπε καὶ ἡ
 νὰ εἶναι σε καλὴ διάθεσι
 νὰ μοῦ ἀνοίγῃ τὴν καρδίαν
 γιὰ νὰ βρῶ κάποιον τρόπο νὰ
 βοηθήσω. Γιατὶ ἐνδομῶνα πιστ-
 πῶς ὁ κάθε ἀνθρώπος μπορεῖ
 βοηθήσῃ καὶ σ' αὐτὸν ἀκούῃ
 περίεργον καὶ ἀποκρουσθὲ τοῖα
 καὶ νὰ δημιουργήῃ ἕνα κλίμα
 πιστάσους ἀνάμεσα σ' αὐτὸν
 στὸ γιὰρτὸ του. Καὶ πιστεύω
 κούα, ὅς ἀποτελέσμα τῆς πε-
 ποῦ ἐμὲ, ὅτι ἀρκεῖ νὰ βῇ κα-
 ἀπὸ τὸ φύλο κυκλὸν τὸν στ-
 γωρίων μέσα στὸν ὁποῖο
 μπλεχτῇ γιὰ νὰ ἀπαλλαγῇ
 τοῦ φθορεῖ τὴν ὑγείαν. Ἀρκεῖ
 δι' ἀπὸ κάποιο ἄλλο πρίσμα,
 κάποιον διαφορετικὸ μάτι τῆς

κρες και φαγούλα (από τας
τις, δεν κουνώντας τις δυο
κανένα κενό. Ύστερα μέσα
τέσσερις — πέντε, όπως
ήμερες, το καλοκαίρι και έφτασε
χειμώνα, κουνώντας
γιάννη μέσα
χτύπησε μέσα

Καὶ μὴ ἀκόμῃ
διατηρῆτε πολλὰς
μάδες αὐγὰς γονιμοποιῶν
αὐγὰς ἀπὸ κότες κοκκῶν
στὰ ἀπὸ τοὺς διατηροῦνται
χωρὶς σπόρου). τὸ αὐγὸν αὐ
ἐκκολῶνται τὸ αὐγὸν αὐ
ἐκκολῶνται τὸ αὐγὸν αὐ

ληψη τροφῆς στον ἀνθρωπο ἀπὸ
 τῶν ἡλικία τῶν ὀχτῶ μηνῶν ἕως
 τῶν γενεάματά του καὶ πρέπει νὰ
 χρησιμοποιῇται, ἐκτὸς ὅταν ὁ ὑ-
 περβυς γιατρός μας τὸ ἀπο-
 κλείει.

Δρ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

πομπή του σε άνδρα. Πρέπει να χορηγηθούν σκευασματα θυρεοειδούς για να αναπληρώσουν τον υπολειτούργουσα αδένα. Κυρίως πρέπει να εξετασθή νευρολογικώς και από άποψως λειτουργίας των λοιπών αδένων, για να γίνη συνδυασμένη και αποτελε-

κρέμα προσώπου
βάσιν το «extra»
δαρής Λανολίνη

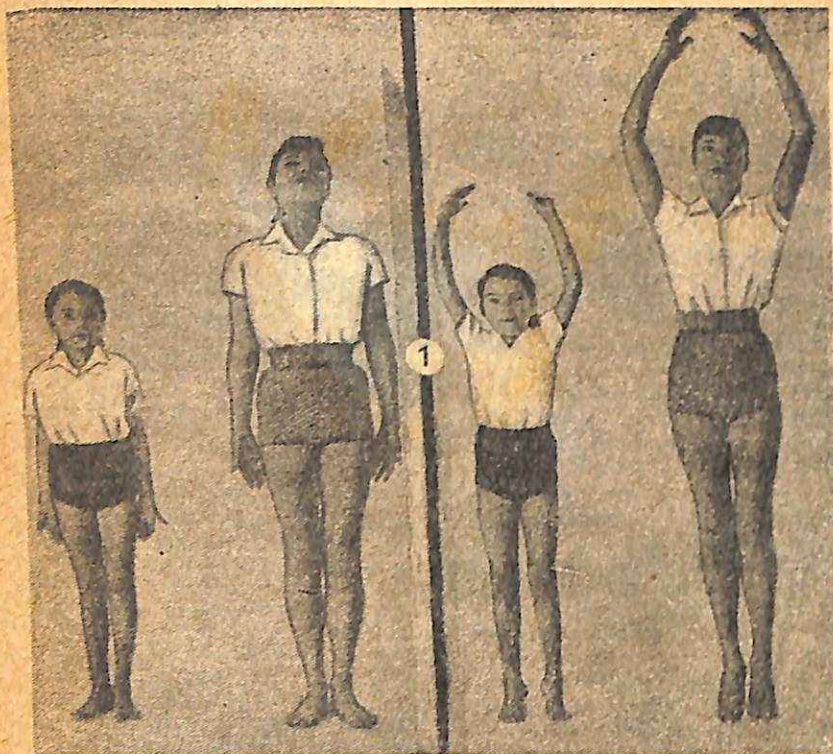
ου με
it) κα-
ς.

Κυρίες μου,

- Κατόπιν της καταπληκτικής επιτυχίας της κρέμας προσώπου **ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ "ΜΕΛΠΑΝ,"** πολλοί παρασκευασταί Καλλυντικών έκυκλοφόρησαν με την λέξιν Λανολίνη διάφορες κρέμες προσώπου.
- Προς αποφυγήν συγχύσεως γνωρίζομεν, ότι η πραγματική ΛΑΝΟΛΙΝΗ "ΜΕΛΠΑΝ," κυκλοφορεί στο γνωστό πράσινο κουτί και σωληνάριο.
- Γι' αυτό ζητείτε επιμόνως την μάρκα **"ΜΕΛΠΑΝ,"** τη μόνη αληθή κρέμα προσώπου με βάσιν το «extraits» καθαρής Λανολίνης.

ΜΕΛΠΑΝ

—Μὴ μοῦ μιλάς πιά γιὰ τὴ
θεῖα Βέρβα!
—Ἡ Γιαννέτα σήκωσε τὰ μά-
τια της καὶ μὲ ρώτησε μὲ πα-
ράξενη φωνή.
—Ἐξ αἰτίας της ἔφυγες ἢ
ἐξ αἰτίας μου;
—Ἐξ αἰτίας καὶ τῶν δύο
σας.
Ἡ Γιαννέτα τινάχτηκε σὰ νὰ
δέχτηκε καμπούκι. Ἀλλὰ γρή-
γορα κυριάρχησε σὺν ἐαυτοῦ
της καὶ πῆγε νὰ κυττάξῃ τὴ
σοῦπα ποὺδινε βιάζοντας ἔ-
ναν ὑποκίτρινο πιχτικὸ καπνὸ.
Κι' ἐγὼ παρασημειῶς ἀπ' τὸ
θυμὸ μου τὴν ἀράδιασα ὅλα
τὰ κοσμητικὰ ἐπιβέτα πού ἤρ-
θον σὸ νῦν μου.
Ἐφ'ὅσον ὁ θυμὸς μου ἔπρεπε
ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὴ σελίδα 65.

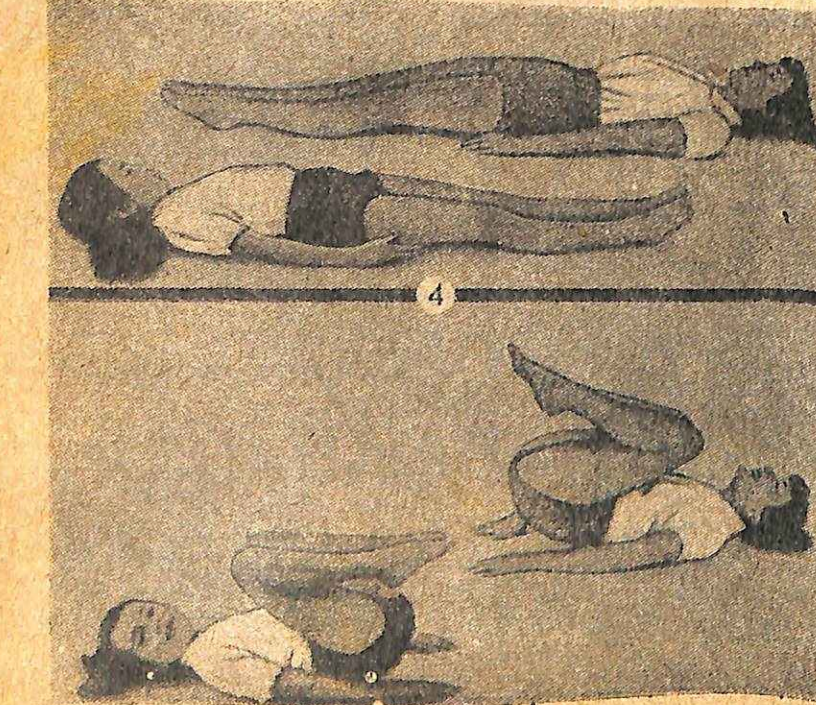

1 Αρχική θέσις: Το σώμα ίσιο, τα χέρια κατά μήκος του σώματος, οι φτέρνες ενωμένες και οι μύτες των ποδιών ανοιχτές. Είσοπνο ή: Υψώσατε τα χέρια κατακόρυφα, με τους ώμους πίσω, στηρίζοντας το σώμα σας στις μύτες των ποδιών. Εισπνεύετε συγχρόνως από τη μύτη. Εκπνεύετε: Κατεβάσατε άργα τα χέρια, χωρίς προσπάθεια εκπνέοντας από τη μύτη.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΡΟΥΛΑΣΑΣ

Η γυμναστική είναι τόσο απαραίτητη στον άνθρωπο, όσο και το φαγητό που χρειάζεται για να ζήσει. Είτε νέα είσθε, είτε περασμένης ηλικίας, δεν πρέπει ποτέ να παραμελήτε το σώμα σας που έχει ανάγκη από μια καθημερινή γυμναστική ά-

4 Αρχική θέσις: Ξαπλωμένες στην πλάτη, με τα πόδια ενωμένα και τα χέρια κατά μήκος του σώματος. 2ος χρόνος: Μαζέψτε τα πόδια προς τα επάνω, ώστε τα γόνατά σας να πλησιάσουν όσο το δυνατόν περισσότερο προς το στήθος. 'Επαναλάβετε κατόπιν στην αρχική θέσι. 'Επαναλάβετε πολλές φορές.

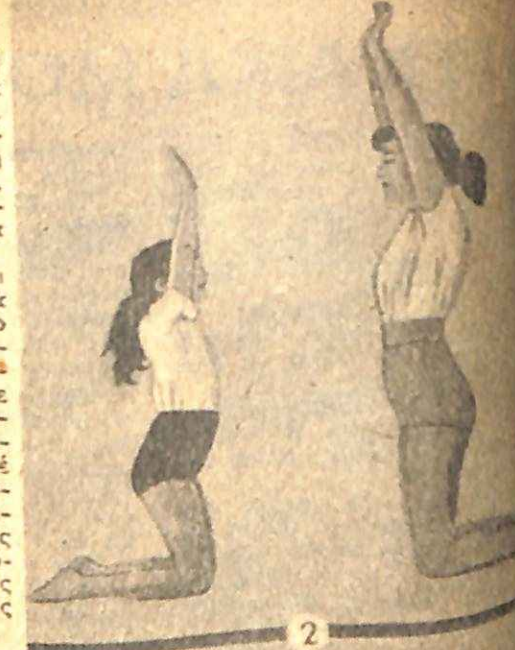

σκηση για να κρατιέται σε κατάσταση ευεξίας. Και αφού για σας η γυμναστική είναι μια επιτακτική ανάγκη, υποδείκνυται να φαντασθείτε πόσο απαραίτητη είναι για το παιδί σας. Η γυμναστική εφόδου γερὰ και ώσπια σώματά!

Η εποχή αυτή είναι η καταλληλότερη για να γυμνασθείτε. Άνεξάρτητα του αν μένετε τώρα το καλοκαίρι σε πολίτευα ή παραθερίζετε στο δουνό ή στην ακρογιαλιά, θα χρειάζεστε όπωσδήποτε ένα τέταστο της ώρας καθημερινώς να κάνετε μερικές απλές ασκήσεις τις οποίες τόσο σεις όσο και τα παιδιά σας θα βρείτε εύκολωτα στην έκτέλεσή τους.

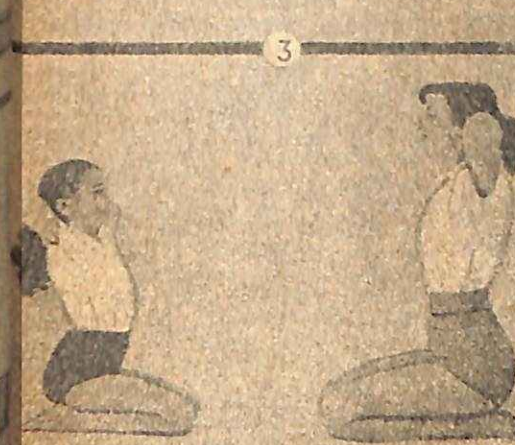
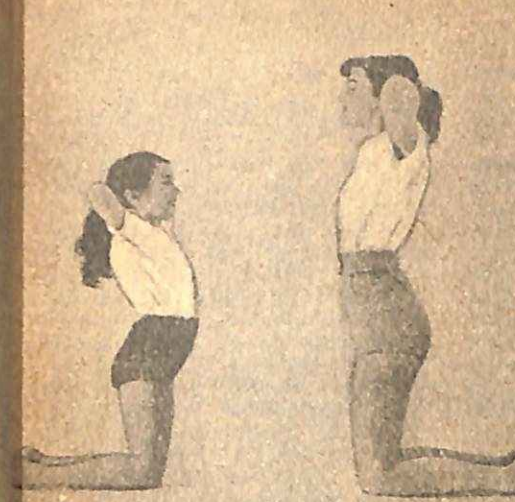
Δεν χρειάζεται περισσότερα να πούμε για την αξία της γυμναστικής, ιδίως στα παιδιά των οποίων το κορμί βρίσκεται στη ραγδαία ανάπτυξη του. Στο διάστημα του χειμώνα η γυμναστική που γίνεται στα σχολεία, σε κλειστούς χώρους και με τα ρούχα δεν μπορεί να λογαριασθεί ως σοβαρή προσπάθεια για τη σωματική βελτίωση των παιδιών. Έχετε την εποχή έφου ύπαρξουν και οι καταλληλότερες προϋ-σφορώτερη σωματική ά-γωγή που χρειάζονται τα παιδιά σας. Μ' αυτή δεν έννοούμε μόνο τη γυμναστική που γίνεται με ώριμους α-σκήτες. Θα χρειασθεί να γενικώσετε την όλη ζωή του παιδιού τώρα το καλοκαίρι στο ύπαιθρο. Μή τ' αφήνετε πολλή

5 Αρχική θέσις: Μπρούμπα, με τα χέρια τεντωμένα και άκουμπισμένα στο έδαφος. 2ος χρόνος: Τώσατε όσο το δυνατόν περισσότερο το σώμα σας, ανασπώντας συγχρόνως από το έδαφος τα πόδια (ένωμένα), και το στήθος. Πρέπει το σώμα σας να σχηματίσει καμ-

2 Αρχική θέσις: Γονατισμένες με τον κορμό όρθιο, τα χέρια κατά μήκος του σώματος. 2ος χρόνος: Καθήστε στα πόδια σας, και λυγίστε τα εμπρός τον κορμό σας, ώσπου τα χέρια σας να φθάσουν στο έδαφος. Με λίγη εξάσκηση, μπορείτε να περπατάτε με το πάτωμα με τα πόδια.

ώρα στον ήλιο να παίξουν τους επιτρέπει επίσης να ραμμένουν περισσότερο στο κανονικό στη θάλασσα.

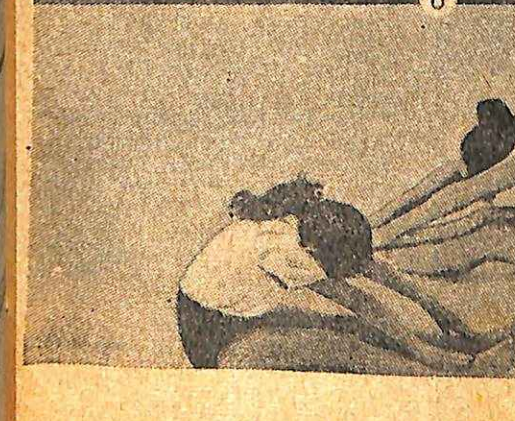

3 Αρχική θέσις: Γονατισμένες με το σώμα όρθιο, τα χέρια στον τράχηλο. 2ος χρόνος: Καθήστε στις φτέρνες, κρατώντας πάντα ίσιο τον κορμό σας. 'Επαναλάβετε κατόπιν στην αρχική θέσι. 'Επαναλάβετε πολλές φορές την κίνηση αυτή, έχοντας τεντωμένο το σώμα και κολλημένα τα πόδια.

αφήνετε ξέσκεπα τα παιδιά στον ήλιο. 'Αλλά μη τ' αφήνετε και να τεντελιάζουν. Μερικές ασκήσεις γυμνα-

το ιδιαίτερα δυναμώνει το στήθος. Το «κρόουλ» κάνει ώρα για γραμμή και γυμνάζει όλους τους μύς του σώματος.

6 Αρχική θέσις: Ξαπλωμένες στην πλάτη με τα πόδια ενωμένα, και τα χέρια κατά μήκος του σώματος. 2ος χρόνος: 'Ανασηκώσατε και φέρτε τα χέρια προς τις μύτες των ποδιών, ώστε το στήθος να πλησιάσει όσο το δυνατόν περισσότερο προς τους μηρούς. 'Επανέλθετε στην αρχική θέσι. 'Επαναλάβετε.

κής το πρωί, Έστέρα Ένας μικρός περιπάτος σε σύγκο μέρος, ένα μπανάκι πριν από το μεσημέρι στη θάλασσα είναι το πρόγραμμα της μέρας. Για το απόγευμα αφήνετε τα παιδιά σας να παίξουν ελεύθερα, όπως τους άρεσει. Η καλή διατροφή, το άεργό του δουνό και το ίωδιο της θάλασσας μαζί με μια προσεγμένη κι όχι εξαντλητική ζωή θα κάνουν ώστε τα παιδιά σας να γυρίσουν το φθινόπωρο στο σχολείο τους με ανανεωμένες τις δυνάμεις για να συνεχίσουν τα μαθήματά τους.

Το ίδιο δέβια έ-σχετε και για σας, αν έχετε το εύτυχημα να βρίσκεστε τους ζεστούς μήνες του καλοκαιριού μακριά απ' την πολιτεία.

Αν παραθερίζετε κοντά στη θάλασσα, πρέπει να κάνετε συστηματικό κολύμπι. Το κολύμπι είναι ένα από τα ωραιότερα, τα πιο ευχάριστα και τα πιο αποτελεσματικά σπορ. Να μη μπαίνετε στη θάλασσα μόνο και μόνο για να χαρήτε τη δροσιά της και για να παίξετε με τα παιδιά σας και τους γνωστούς σας. Πρέπει για ένα διάστημα (τοια τέταρτα) κάθε μέρα, να κολυμπάτε συστηματικά και ρυθμικά. Να δοίτε μια αφετηρία και να τέρμα και να κάνετε αναλόγως τη διαδρομή τρεις και τέσσερις φορές. Να κολυμπάτε και «πρόσθια» και «κρόουλ». Το πρώ-

το ιδιαιτέρα δυναμώνει το στήθος. Το «κρόουλ» κάνει ώρα για γραμμή και γυμνάζει όλους τους μύς του σώματος.

Απέραντα ίνστιτούτα καλ-λόνης, που παραμένουν πολλές φορές ανοιχτά νύχτα-μέρα, έχουν εγκατασταθεί όλες τις πόλεις και παντού δίνει και παίρνει ο ανταγωνισμός κι' ο πόλεμος ανάμεσα στις δύο μεγάλες αυτοκράτειρες των προ-όντων της όμορφιάς, την εξα-τρίκ 'Ελενα Ρουμπινσταίν και την φιλόδοξη 'Ελίζαμπετ 'Αρ-ντεν. Γιατί και στον τομέα αυτόν φυσικά, κυβερνούν οι γυναί-κες.

Από αισθηματική άποψη, η 'Αμερικανίδα κάνει ένα είδος ζωής πολύ περιορισμένο. Η άγωγή της, ο τρόπος της ζωής της γενικά, την έχουν προτοι-

μάσει γι' αυτό. Η 'Αμερικανίδα κοπέλλα που ακολούθησε μαθήματα μέ-σης και ανώτερης εκπαιδευ-σας έχει λάβει μια σεξουαλική άγωγη, εξαιρετικά συγκεκριμέ-νη που δεν έχει το ανάλογο της στην Ευρώπη. Μπαίνει λοιπόν στη ζωή έντελώς εξοπλισμένη έναντι όλων των εκπλήξεων του φλέρι.

Είναι εξ' άλλου διαποτισμέ-νη με την ιδέα της γυναικείας υπεροχής. Κάθε κορίτσι ξέρει πως ο φίλος του θα συμπερι-φερθή μπροστά του με τον πιο

καλώς ή κακώς. Ο Μάρκ Τουαίν, είχε δώσει τον εξής όρισμό για τη γυναίκα: «Η γυναίκα είναι ένα ιερό ζώο!». Ο όρισμός αυτός συνοψίζει θαυμάσια όλες τις αντιλήψεις που έχουν οι 'Αμερικανοί για τη γυναίκα.

Στις 'Ηνωμένες Πολιτείες η γυναίκα είναι βασίλισσα. Η 'Αμερικανίδα διατάσσει, υπα-γορεύει τις θελήσεις της, και όλοι την υπακούουν. Μέσα στις πολυάριθμες λέσχες και τις γυναικείες ενώσεις, που υπάρχουν στην 'Αμερική, οι 'Αμερικανίδες δίνουν τη γνώμη τους πά-νω σε όλα τα ζητήματα. Μο-λόντι δεν φαίνονται ν' ανακα-τώνονται με τρόπο άμεσο στη πολιτική, όμως δεν α-διαφορούν καθόλου για τις κοινωνικές συνέπει-ες, που μπορεί να έχει ένας πόλεμος.

Η μέση 'Αμερικανί-δα σκέπτεται περισσό-τερο τη γούνα που θα φορέσει κατά την πο-σεχή σαιζόν, παρά το ζήτημα της διεθνοποι-σέως της ατομικής δόμδας.

Θέλει να ζήσει ανεξάρτητη και γι' αυτό έχει οργανώσει έ-ναν κώδικα που της εξασφαλί-ζει αυτή την ανεξαρτησία. Κι' ως μη ξεχνάμε πως τον κώδικα αυτόν τον συνέταξε η 'Αμερι-κανίδα σε μια στιγμή, που σε κάθε δέκα άνδρες αντιστοιχού-σε μια μόνο γυναίκα.

Όταν ένας άνδρας δώσει ύ-πόσχεση γάμου σε μια 'Αμε-ρικανίδα και την αθετήσει, αυ-τή έχει το δικαίωμα ή να τον στείλει στη φυλακή, ή να τον υποχρεώσει να την παντρευθεί...

Χωρίς να την νοιάζει για το τί θα πη ο άντρας, η 'Αμερι-κανίδα αφιερώνει όλες τις σκέ-ψεις της στη φροντίδα της κο-κεταρίας. Η διομηχανία των καλλυντικών κατέχει στις στα-τικές της αμερικανικής οικο-νομίας τη δεύτερη θέση. 'Ερ-χεται δηλαδή άμεσα ύστερα από τη διομηχανία των αυτο-κινήτων και είναι ανώτερη από την κινηματογραφική διομηχα-νία.

Απέραντα ίνστιτούτα καλ-λόνης, που παραμένουν πολλές φορές ανοιχτά νύχτα-μέρα, έχουν εγκατασταθεί όλες τις πόλεις και παντού δίνει και παίρνει ο ανταγωνισμός κι' ο πόλεμος ανάμεσα στις δύο μεγάλες αυτοκράτειρες των προ-όντων της όμορφιάς, την εξα-τρίκ 'Ελενα Ρουμπινσταίν και την φιλόδοξη 'Ελίζαμπετ 'Αρ-ντεν. Γιατί και στον τομέα αυτόν φυσικά, κυβερνούν οι γυναί-κες.

Από αισθηματική άποψη, η 'Αμερικανίδα κάνει ένα είδος ζωής πολύ περιορισμένο. Η άγωγή της, ο τρόπος της ζωής της γενικά, την έχουν προτοι-

μάσει γι' αυτό. Η 'Αμερικανίδα κοπέλλα που ακολούθησε μαθήματα μέ-σης και ανώτερης εκπαιδευ-σας έχει λάβει μια σεξουαλική άγωγη, εξαιρετικά συγκεκριμέ-νη που δεν έχει το ανάλογο της στην Ευρώπη. Μπαίνει λοιπόν στη ζωή έντελώς εξοπλισμένη έναντι όλων των εκπλήξεων του φλέρι.

Είναι εξ' άλλου διαποτισμέ-νη με την ιδέα της γυναικείας υπεροχής. Κάθε κορίτσι ξέρει πως ο φίλος του θα συμπερι-φερθή μπροστά του με τον πιο

καλώς ή κακώς. Ο Μάρκ Τουαίν, είχε δώσει τον εξής όρισμό για τη γυναίκα: «Η γυναίκα είναι ένα ιερό ζώο!». Ο όρισμός αυτός συνοψίζει θαυμάσια όλες τις αντιλήψεις που έχουν οι 'Αμερικανοί για τη γυναίκα.

Στις 'Ηνωμένες Πολιτείες η γυναίκα είναι βασίλισσα. Η 'Αμερικανίδα διατάσσει, υπα-γορεύει τις θελήσεις της, και όλοι την υπακούουν. Μέσα στις πολυάριθμες λέσχες και τις γυναικείες ενώσεις, που υπάρχουν στην 'Αμερική, οι 'Αμερικανίδες δίνουν τη γνώμη τους πά-νω σε όλα τα ζητήματα. Μο-λόντι δεν φαίνονται ν' ανακα-τώνονται με τρόπο άμεσο στη πολιτική, όμως δεν α-διαφορούν καθόλου για τις κοινωνικές συνέπει-ες, που μπορεί να έχει ένας πόλεμος.

Η μέση 'Αμερικανί-δα σκέπτεται περισσό-τερο τη γούνα που θα φορέσει κατά την πο-σεχή σαιζόν, παρά το ζήτημα της διεθνοποι-σέως της ατομικής δόμδας.

Θέλει να ζήσει ανεξάρτητη και γι' αυτό έχει οργανώσει έ-ναν κώδικα που της εξασφαλί-ζει αυτή την ανεξαρτησία. Κι' ως μη ξεχνάμε πως τον κώδικα αυτόν τον συνέταξε η 'Αμερι-κανίδα σε μια στιγμή, που σε κάθε δέκα άνδρες αντιστοιχού-σε μια μόνο γυναίκα.

Όταν ένας άνδρας δώσει ύ-πόσχεση γάμου σε μια 'Αμε-ρικανίδα και την αθετήσει, αυ-τή έχει το δικαίωμα ή να τον στείλει στη φυλακή, ή να τον υποχρεώσει να την παντρευθεί...

Χωρίς να την νοιάζει για το τί θα πη ο άντρας, η 'Αμερι-κανίδα αφιερώνει όλες τις σκέ-ψεις της στη φροντίδα της κο-κεταρίας. Η διομηχανία των καλλυντικών κατέχει στις στα-τικές της αμερικανικής οικο-νομίας τη δεύτερη θέση. 'Ερ-χεται δηλαδή άμεσα ύστερα από τη διομηχανία των αυτο-κινήτων και είναι ανώτερη από την κινηματογραφική διομηχα-νία.

Απέραντα ίνστιτούτα καλ-λόνης, που παραμένουν πολλές φορές ανοιχτά νύχτα-μέρα, έχουν εγκατασταθεί όλες τις πόλεις και παντού δίνει και παίρνει ο ανταγωνισμός κι' ο πόλεμος ανάμεσα στις δύο μεγάλες αυτοκράτειρες των προ-όντων της όμορφιάς, την εξα-τρίκ 'Ελενα Ρουμπινσταίν και την φιλόδοξη 'Ελίζαμπετ 'Αρ-ντεν. Γιατί και στον τομέα αυτόν φυσικά, κυβερνούν οι γυναί-κες.

Από αισθηματική άποψη, η 'Αμερικανίδα κάνει ένα είδος ζωής πολύ περιορισμένο. Η άγωγή της, ο τρόπος της ζωής της γενικά, την έχουν προτοι-

μάσει γι' αυτό. Η 'Αμερικανίδα κοπέλλα που ακολούθησε μαθήματα μέ-σης και ανώτερης εκπαιδευ-σας έχει λάβει μια σεξουαλική άγωγη, εξαιρετικά συγκεκριμέ-νη που δεν έχει το ανάλογο της στην Ευρώπη. Μπαίνει λοιπόν στη ζωή έντελώς εξοπλισμένη έναντι όλων των εκπλήξεων του φλέρι.

Είναι εξ' άλλου διαποτισμέ-νη με την ιδέα της γυναικείας υπεροχής. Κάθε κορίτσι ξέρει πως ο φίλος του θα συμπερι-φερθή μπροστά του με τον πιο

καλώς ή κακώς. Ο Μάρκ Τουαίν, είχε δώσει τον εξής όρισμό για τη γυναίκα: «Η γυναίκα είναι ένα ιερό ζώο!». Ο όρισμός αυτός συνοψίζει θαυμάσια όλες τις αντιλήψεις που έχουν οι 'Αμερικανοί για τη γυναίκα.

Στις 'Ηνωμένες Πολιτείες η γυναίκα είναι βασίλισσα. Η 'Αμερικανίδα διατάσσει, υπα-γορεύει τις θελήσεις της, και όλοι την υπακούουν. Μέσα στις πολυάριθμες λέσχες και τις γυναικείες ενώσεις, που υπάρχουν στην 'Αμερική, οι 'Αμερικανίδες δίνουν τη γνώμη τους πά-νω σε όλα τα ζητήματα. Μο-λόντι δεν φαίνονται ν' ανακα-τώνονται με τρόπο άμεσο στη πολιτική, όμως δεν α-διαφορούν καθόλου για τις κοινωνικές συνέπει-ες, που μπορεί να έχει ένας πόλεμος.

Η μέση 'Αμερικανί-δα σκέπτεται περισσό-τερο τη γούνα που θα φορέσει κατά την πο-σεχή σαιζόν, παρά το ζήτημα της διεθνοποι-σέως της ατομικής δόμδας.

Θέλει να ζήσει ανεξάρτητη και γι' αυτό έχει οργανώσει έ-ναν κώδικα που της εξασφαλί-ζει αυτή την ανεξαρτησία. Κι' ως μη ξεχνάμε πως τον κώδικα αυτόν τον συνέταξε η 'Αμερι-κανίδα σε μια στιγμή, που σε κάθε δέκα άνδρες αντιστοιχού-σε μια μόνο γυναίκα.

Όταν ένας άνδρας δώσει ύ-πόσχεση γάμου σε μια 'Αμε-ρικανίδα και την αθετήσει, αυ-τή έχει το δικαίωμα ή να τον στείλει στη φυλακή, ή να τον υποχρεώσει να την παντρευθεί...

Χωρίς να την νοιάζει για το τί θα πη ο άντρας, η 'Αμερι-κανίδα αφιερώνει όλες τις σκέ-ψεις της στη φροντίδα της κο-κεταρίας. Η διομηχανία των καλλυντικών κατέχει στις στα-τικές της αμερικανικής οικο-νομίας τη δεύτερη θέση. 'Ερ-χεται δηλαδή άμεσα ύστερα από τη διομηχανία των αυτο-κινήτων και είναι ανώτερη από την κινηματογραφική διομηχα-νία.

Απέραντα ίνστιτούτα καλ-λόνης, που παραμένουν πολλές φορές ανοιχτά νύχτα-μέρα, έχουν εγκατασταθεί όλες τις πόλεις και παντού δίνει και παίρνει ο ανταγωνισμός κι' ο πόλεμος ανάμεσα στις δύο μεγάλες αυτοκράτειρες των προ-όντων της όμορφιάς, την εξα-τρίκ 'Ελενα Ρουμπινσταίν και την φιλόδοξη 'Ελίζαμπετ 'Αρ-ντεν. Γιατί και στον τομέα αυτόν φυσικά, κυβερνούν οι γυναί-κες.

Από αισθηματική άποψη, η 'Αμερικανίδα κάνει ένα είδος ζωής πολύ περιορισμένο. Η άγωγή της, ο τρόπος της ζωής της γενικά, την έχουν προτοι-

μάσει γι' αυτό. Η 'Αμερικανίδα κοπέλλα που ακολούθησε μαθήματα μέ-σης και ανώτερης εκπαιδευ-σας έχει λάβει μια σεξουαλική άγωγη, εξαιρετικά συγκεκριμέ-νη που δεν έχει το ανάλογο της στην Ευρώπη. Μπαίνει λοιπόν στη ζωή έντελώς εξοπλισμένη έναντι όλων των εκπλήξεων του φλέρι.

Είναι εξ' άλλου διαποτισμέ-νη με την ιδέα της γυναικείας υπεροχής. Κάθε κορίτσι ξέρει πως ο φίλος του θα συμπερι-φερθή μπροστά του με τον πιο

καλώς ή κακώς. Ο Μάρκ Τουαίν, είχε δώσει τον εξής όρισμό για τη γυναίκα: «Η γυναίκα είναι ένα ιερό ζώο!». Ο όρισμός αυτός συνοψίζει θαυμάσια όλες τις αντιλήψεις που έχουν οι 'Αμερικανοί για τη γυναίκα.

Στις 'Ηνωμένες Πολιτείες η γυναίκα είναι βασίλισσα. Η 'Αμερικανίδα διατάσσει, υπα-γορεύει τις θελήσεις της, και όλοι την υπακούουν. Μέσα στις πολυάριθμες λέσχες και τις γυναικείες ενώσεις, που υπάρχουν στην 'Αμερική, οι 'Αμερικανίδες δίνουν τη γνώμη τους πά-νω σε όλα τα ζητήματα. Μο-λόντι δεν φαίνονται ν' ανακα-τώνονται με τρόπο άμεσο στη πολιτική, όμως δεν α-διαφορούν καθόλου για τις κοινωνικές συνέπει-ες, που μπορεί να έχει ένας πόλεμος.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΣ ΛΙΓΟ ΥΦΑΣΜΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ...

● Αν σας έχει περισσέψει λίγο υφασμα από το φόρεμά σας ή αν ακάμια κάνατε το έξοδο ν' αγοράσετε λίγο υφασμα παραπάνω, θα μπορούσατε να δημιουργήσετε ένα ωραίο σύνολο και να αξιοποιήσετε καλύτερα το φόρεμα γιατί θα το φοράτε και ως ντεκολτέ και ως κλειστό ανάλογα με την ώρα. Η μπερτούλα που βλέπετε π.χ. εδώ απαιτεί ελάχιστο υφασμα. Πολλά κουμπιά, Γαρνίρεται με ωραίο φιόγκο

● Το συμπλήρωμα του φορέματος αυτού χρειάζεται περισσώτερο υφασμα γιατί είναι ένα καρυνικό, μικρό ζακετάκι. Γίνεται ακριβώς ως τη μέση, εφαρμόστο. Όταν το φοράτε δένετε από πάνω τη ζώνη του φορέματος, έτσι ώστε το σύνολο να δίνει και πάλι την εντύπωση φορέματος. Το ζακετάκι έχει μανικκολλήσι και μανίκια φουσκωτά στο επάνω μέρος. Γαρνίζεται με άσπρους πικέδες. Κάτ' το πολύ σίκα

● Το ζακετάκι αυτό είναι επίσης κοντό ως τη μέση και εφαρμόστο. Συγκρατείται μάλιστα από πάνω του ή φαρδιά ντραπέ από κάτω. Το κούμπω του είναι από Κλείνει με κουμπάκια όπως τα φορέματος. Το ζακετάκι γαρνίρεται με μεγάλο μοντέρνο γιαννιζισμό. Αν θέλετε να φοράτε το σύνολο και με πέτινη ζώνη τότε μπορείτε να κάνετε το γιακά σκέτο.

● Το συμπλήρωμα αυτό είναι κλασικό, μπολερο, και δεν απαιτεί πολύ υφασμα. Γίνεται ακριβώς ως τη μέση, εφαρμόστο. Το κούμπω του είναι από Κλείνει με κουμπάκια όπως τα φορέματος. Το ζακετάκι γαρνίρεται με μεγάλο μοντέρνο γιαννιζισμό. Αν θέλετε να φοράτε το σύνολο και με πέτινη ζώνη τότε μπορείτε να κάνετε το γιακά σκέτο.

● Μπολερο σε φετεινή, μοντέρνα γραμμή. Έχει όρθια πέτα ελεύθερα, και κόψιμο κιμονό με στενό μανίκι που φτάνει ως τον αγκώνα. Το μανίκι είναι σχισμένο κάτω - κάτω. Το μπολερο σταματάει ακριβώς κάτω από το στήθος, όπου και εφαρμόζει καλά με ένα λουριδάκι που δένει κόμψο. Όλα τα μπόλικά τα πίνει το λουριδάκι (δεν είναι άλλωστε πολλά). Με το μπολερο φαίνεται σαν φόρεμα κορσελέ.

● Το συμπλήρωμα αυτό είναι ενα απλό κιμονό ζακετάκι. Έχει κοψιμο κιμονό που θυμίζει και λίγο γραμμή ρεντιγκό. Τα μπροστινά κομμάτια προεκτείνονται σε δύο μακριές λουρίδες που σταυρώνουν εμπρός, γυρίζουν πίσω και δένουν κόμψο ή φιόγκο. Με το σταύρωμα και το δέσιμο, σχηματίζεται ένα ελαφρύ ντραπέ που κολακεύει τη μέση. Το ζακετάκι έχει όρθια γιακάδα και πολύ μικρά πέτα. Το υφασμα πρέπει να είναι μαλακό για να ντραπάρη εύκολα.

● Ζακετάκι σε τύπο μπλουζόν. Έχει κοψιμο κιμονό που θυμίζει και λίγο γραμμή ρεντιγκό. Τα μπροστινά κομμάτια προεκτείνονται σε δύο μακριές λουρίδες που σταυρώνουν εμπρός, γυρίζουν πίσω και δένουν κόμψο ή φιόγκο. Με το σταύρωμα και το δέσιμο, σχηματίζεται ένα ελαφρύ ντραπέ που κολακεύει τη μέση. Το ζακετάκι έχει όρθια γιακάδα και πολύ μικρά πέτα. Το υφασμα πρέπει να είναι μαλακό για να ντραπάρη εύκολα.

● Το μπολερο αυτό είναι πολύ μακρύ, σαν κοντό ζακετάκι, και αγκαλιάζει εφαρμοστά το κάτω μέρος του κορμού ενώ επάνω έχει άμεσο κιμονό κόψιμο. Το μπολερο έχει γύρω - γύρω διπλό γαστήρι και λουρίδες από τη γανιτούρα του φορέματος (ή με λουρίδες από το ίδιο το υφασμα δεν υπάρχει γανιτούρα). Οι λουρίδες αυτές συμπληρώνουν το λαίμο σαν μικρά - μικρά πέτα.

ΤΟ ΓΕΛΙΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 28.

τώρα είπατε Κυριακή πρωί και δε μπορούσαν να φλυαρήσουν σαν άλλοτε.

Τη ρώτησε, γλυκαίνοντας τη φωνή του:

—Γυρίζετε από τη λειτουργία;

Τόν κοίταξε και ξαφνικά έβαλε τα γέλια.

—Τη λειτουργία;! "Οχι!...

Πώς σας ήρθε;

—Εμεινε κατασαστισμένος, τραυλίζοντας ασυνάρτητα.

—Τί έχει καλὸ τὸ μάτι σας;

Κλαίει.

Κιτρινίσε ο Σαρίκης.

—Οχι... ξέρετε... κάποια μικρή πάθηση... Με συγχωρείτε...

—Νὰ σὰς συγχωρῶ, γιατί;

Σφούγγισε τὸ μάτι του, σφιχτά σὰ βύση.

—Κατασμένο μάτι, εἶπε.

—Λοιπόν... καλημέρα σας.

Στραβήκε κι' έφυγε, σχεδόν τρεχάτη.

Ο Σαρίκης γύρισε στην κάμαρά του ξανόρεχτος.

Τὸ ἴδιο βράδι εἴτανε πού τὸν ερώτησε κι' ἡ σπιτονοικοκυρά του:

—Γνωρίζεις μετὴν ἀντικρινή, κύρ-Σπύρο;

—Πῶς;... Ναι, δηλαδή... κατὰ τύχη...

—Χμ.

Στριφογύριζε στὸ δωμάτιο, κάνοντας πῶς τὸ συγχωρίζει ἀν κ' εἴτανε βράδι, ἑφτά ἢ ὡρα.

—Εἶναι προκαμμένες, ξέρεis, τοῦ λέει μὴ στιγμή.

—Ἀνοίξε τὸ στόμα του καὶ τὴν κοίταξε.

—Δηλαδή... σούρτα-φέρτα, ἄντρες, ξένοι, σούπα-μούπες καὶ τὰ... τοιαῦτα.

Ο Σαρίκης ἄρχισε νὰ τρέμει.

Βγήκε κι' ἔκλεισε τὴν πόρτα πίσω της.

—...Εἶ!... κόσμος. Καληνύχτα σου κύρ-Σπύρο.

Όπου ξαφνικά μιά μαύρη ὀργή συνεπαίρνει τὸ Σαρίκη.

Τὸν παίρνει καὶ τὸν σηκώνει. Τρέχει στὸ παράθυρό του, τ' ἀνοίγει διάπλατο καὶ τεντώνει ἔξω τὸ μπράτσο, μετὴ γροθιά σφιγμένη. Κοιτάζει μετὰ τὴν ἀγριο τ' ἀντικρινὸ στίπ κι' ἡ μανία βράζει στὸ στήθος του.

—Α!... ὥστε τὸν γελάσανε!... Ἔτσι!... Καλὰ, λοιπόν, θὰ ἰδοῦν!...

Κλαίει μετὰ βρόντο τὰ σκουῖρα, τὰ τζάμι καὶ τραβιέται στὸν κόκκινο ξεφτισμένο καναπέ του. Τυλίγεται μετὰ μιά κουβέρτα γιατί κρυώνει καὶ γίνεται ὅλος ἓνα κουβάρι σὰ σκαντζόχερος. Στὸ μυαλό του δουλεύει σχέδια ἐκδίκησης, προσβολῶν, ἐπιδείξεis. Τὸ μάτι του δακρύζει, ὅλο δακρύζει.

Ἀπόφυγε νὰ τὴ συναντήσει μιά βδομάδα, ἦρθε ἐπιτηδες σὲ ὥρες ἀπαιχτες καὶ σὺ γράφει τοῦ εἶπε καὶ κλείσανε τὴν πόρτα τὸν δωματίου. Τὰ βράδια δὲν πῆγαινε στὸ καφενεῖο. Μαζεύονταν στίπ τοῦ καὶ διάβαζε τρεῖς ἐφημερίδες.

—Ἐνα βράδι, κοντὰ στίς δέκα, χτυπάει ἡ πόρτα του.

—Ἐμπρός, λέει, καὶ δὲ στρέφεται λέγοντας πῶς εἶναι ἡ σπιτονοικοκυρά.

—Ἡ πόρτα ἀνοίγει σιγὰ-σιγὰ, γλυκά, καὶ μένει μισανοιχτή.

—Κλείσε, γιατί κάνει ψύχρα, εἶπε ὁ Σαρίκης.

60

—Ἀμέσως, ἀποκρίνεται σιγανά μιά φωνούλα.

Στρέφεται καὶ βλέπει τὴ Βούλα.

—Ἐδῶς ἓνα σάλτο καὶ πετάχτηκε ἀπὸ τὸν καναπέ του. Τὰ χεῖλιά του πάνισαν, ἄρχισε νὰ τρέμει.

—Α, τί μεγάλο δωμάτιο, ἔκανε ἡ μικρὴ κοιτάζοντας γύρω, μετὰ τὴν ἄκρη τῆς γλίσσισας τῆς ἔξω ἀπὸ τὰ δόντια.

Θὰ εἶναι ἄβολο... Καὶ κρύο... Ἐπειτα, κοιτάζοντας τὸν μ' ἓνα γέλιο μικρό:

—Δὲ θὰ με περιμένετε βέβαια...

Μιά στιγμή ἡ ὀργή του ἀνέθηκε ὥς τὸ στόμα, μετὰ τῆς πετάξε κατάμουτρα μιά λέξη σκληρή. Μιά στιγμή ὅμως μονάχα. Ἀμέσως χώνεψε κι' ἔκανε τόπο στήν πρὶ στυγνὴν κινήσει κι' ἀνέκφραστη χαρὰ.

—Ἐσεῖς!... Ἐδῶ, ἔκανε κλείνοντας τὰ χέρια του καὶ χαμογέλασε μ' ἔκστασι.

—Σὰς εἶναι μὴπως δυσάρεστη ἡ ἐπισκέψή μου;

—Τούρβανε τόσα πολλὰ μαζί νὰ πει πού εἶναι βουβός.

—Νὰ φύγει;

—Ἐκανε τὴν τρομαγμένη, μετὰ νάζι.

—Θέ μου!... Καθῆστε, τῆς φώναξε σχεδόν κι' ὤρμησε νὰ κλείσει τὴν πόρτα.

Τραβήχτηκε πλάι, μετὰ μιά μικρὴ φωνούλα.

—Μὲ τρομάξατε, καλὲ, εἶπε.

—Ἐπειτα ἀσάπασαν κ' οἱ δύο κι' ἄρχισαν νὰ κοιτάζουν γύρω, μετὰ ἀμυχανία.

—Ἡρθε... γιὰ τὴν ὑπόθεσί μας, ξέρετε, ἄρχισε κείνη, κοιτάζοντας λοξὰ τὴ λάμπα τοῦ πετρελαίου.

Ο Σαρίκης ἀναστέναξε, μ' ἀνακούφιση. Ἐπειτα πῆρε στὸ μούτρο του τὸ ὑπηρεσιακό του ἔκφυος τὴν περισπούδαστη ἔκφραση τοῦ γραφείου. "Α, μάλιστα. Ὅλα, ξέρετε, ἦτανε πιά ἐν τάξει. Τὰ χαρτιά εἶχανε ἐννοησθεῖ. Τὰ ὑπόγραψε ἐννοείται κι' ὁ ὑπουργὸς καί...

Ἐφνοῦ ἀκούει νὰ τοῦ ἀποκρίνεται ἓνα γέλιο.

—Α! πῶς μ' ἀρέσει ἡ κάμαρά σας!

Παίρνει μιά βόλτα γύρω στὸν τακοῦνι τῆς καὶ τὸ φουστάνι τῆς ἀπλώνεται ὑμπρέλλας.

—Υστερὰ χυμᾶει στήν ἄλλη ἄκρη τῆς κἀμαρας, ἀπὸ κεῖ στήν πόρτα, πάλι στὸ παράθυρο, στὸ τραπέζι, στή ντουλάπα καὶ στὰ περιεργάζεται ὅλα, στὰ πετάχτα, μετὰ τὴν ἄκρη τῶν δαχτύλων, σὰ σπουργίτης πού πηδάει ἀπὸ κλαδί σὲ κλαδί.

—Ξέρετε, λέει δίχως νὰ σταματήσει, ἔχω μιά περιέργεια, ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!...

—Ἐπειτα πῆρε στὸ μούτρο του τὸ ὑπηρεσιακό του ἔκφυος τὴν περισπούδαστη ἔκφραση τοῦ γραφείου. "Α, μάλιστα. Ὅλα, ξέρετε, ἦτανε πιά ἐν τάξει. Τὰ χαρτιά εἶχανε ἐννοησθεῖ. Τὰ ὑπόγραψε ἐννοείται κι' ὁ ὑπουργὸς καί...

Ἐφνοῦ ἀκούει νὰ τοῦ ἀποκρίνεται ἓνα γέλιο.

—Α! πῶς μ' ἀρέσει ἡ κάμαρά σας!

Παίρνει μιά βόλτα γύρω στὸν τακοῦνι τῆς καὶ τὸ φουστάνι τῆς ἀπλώνεται ὑμπρέλλας.

—Υστερὰ χυμᾶει στήν ἄλλη ἄκρη τῆς κἀμαρας, ἀπὸ κεῖ στήν πόρτα, πάλι στὸ παράθυρο, στὸ τραπέζι, στή ντουλάπα καὶ στὰ περιεργάζεται ὅλα, στὰ πετάχτα, μετὰ τὴν ἄκρη τῶν δαχτύλων, σὰ σπουργίτης πού πηδάει ἀπὸ κλαδί σὲ κλαδί.

—Ξέρετε, λέει δίχως νὰ σταματήσει, ἔχω μιά περιέργεια, ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!...

—Ἐπειτα πῆρε στὸ μούτρο του τὸ ὑπηρεσιακό του ἔκφυος τὴν περισπούδαστη ἔκφραση τοῦ γραφείου. "Α, μάλιστα. Ὅλα, ξέρετε, ἦτανε πιά ἐν τάξει. Τὰ χαρτιά εἶχανε ἐννοησθεῖ. Τὰ ὑπόγραψε ἐννοείται κι' ὁ ὑπουργὸς καί...

Ἐφνοῦ ἀκούει νὰ τοῦ ἀποκρίνεται ἓνα γέλιο.

—Α! πῶς μ' ἀρέσει ἡ κάμαρά σας!

Παίρνει μιά βόλτα γύρω στὸν τακοῦνι τῆς καὶ τὸ φουστάνι τῆς ἀπλώνεται ὑμπρέλλας.

—Υστερὰ χυμᾶει στήν ἄλλη ἄκρη τῆς κἀμαρας, ἀπὸ κεῖ στήν πόρτα, πάλι στὸ παράθυρο, στὸ τραπέζι, στή ντουλάπα καὶ στὰ περιεργάζεται ὅλα, στὰ πετάχτα, μετὰ τὴν ἄκρη τῶν δαχτύλων, σὰ σπουργίτης πού πηδάει ἀπὸ κλαδί σὲ κλαδί.

—Ξέρετε, λέει δίχως νὰ σταματήσει, ἔχω μιά περιέργεια, ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!...

—Ἐπειτα πῆρε στὸ μούτρο του τὸ ὑπηρεσιακό του ἔκφυος τὴν περισπούδαστη ἔκφραση τοῦ γραφείου. "Α, μάλιστα. Ὅλα, ξέρετε, ἦτανε πιά ἐν τάξει. Τὰ χαρτιά εἶχανε ἐννοησθεῖ. Τὰ ὑπόγραψε ἐννοείται κι' ὁ ὑπουργὸς καί...

Ἐφνοῦ ἀκούει νὰ τοῦ ἀποκρίνεται ἓνα γέλιο.

—Α! πῶς μ' ἀρέσει ἡ κάμαρά σας!

Παίρνει μιά βόλτα γύρω στὸν τακοῦνι τῆς καὶ τὸ φουστάνι τῆς ἀπλώνεται ὑμπρέλλας.

—Υστερὰ χυμᾶει στήν ἄλλη ἄκρη τῆς κἀμαρας, ἀπὸ κεῖ στήν πόρτα, πάλι στὸ παράθυρο, στὸ τραπέζι, στή ντουλάπα καὶ στὰ περιεργάζεται ὅλα, στὰ πετάχτα, μετὰ τὴν ἄκρη τῶν δαχτύλων, σὰ σπουργίτης πού πηδάει ἀπὸ κλαδί σὲ κλαδί.

—Ξέρετε, λέει δίχως νὰ σταματήσει, ἔχω μιά περιέργεια, ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!...

—Ἐπειτα πῆρε στὸ μούτρο του τὸ ὑπηρεσιακό του ἔκφυος τὴν περισπούδαστη ἔκφραση τοῦ γραφείου. "Α, μάλιστα. Ὅλα, ξέρετε, ἦτανε πιά ἐν τάξει. Τὰ χαρτιά εἶχανε ἐννοησθεῖ. Τὰ ὑπόγραψε ἐννοείται κι' ὁ ὑπουργὸς καί...

Ἐφνοῦ ἀκούει νὰ τοῦ ἀποκρίνεται ἓνα γέλιο.

—Α! πῶς μ' ἀρέσει ἡ κάμαρά σας!

Παίρνει μιά βόλτα γύρω στὸν τακοῦνι τῆς καὶ τὸ φουστάνι τῆς ἀπλώνεται ὑμπρέλλας.

—Υστερὰ χυμᾶει στήν ἄλλη ἄκρη τῆς κἀμαρας, ἀπὸ κεῖ στήν πόρτα, πάλι στὸ παράθυρο, στὸ τραπέζι, στή ντουλάπα καὶ στὰ περιεργάζεται ὅλα, στὰ πετάχτα, μετὰ τὴν ἄκρη τῶν δαχτύλων, σὰ σπουργίτης πού πηδάει ἀπὸ κλαδί σὲ κλαδί.

—Ξέρετε, λέει δίχως νὰ σταματήσει, ἔχω μιά περιέργεια, ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!...

—Ἐπειτα πῆρε στὸ μούτρο του τὸ ὑπηρεσιακό του ἔκφυος τὴν περισπούδαστη ἔκφραση τοῦ γραφείου. "Α, μάλιστα. Ὅλα, ξέρετε, ἦτανε πιά ἐν τάξει. Τὰ χαρτιά εἶχανε ἐννοησθεῖ. Τὰ ὑπόγραψε ἐννοείται κι' ὁ ὑπουργὸς καί...

Ἐφνοῦ ἀκούει νὰ τοῦ ἀποκρίνεται ἓνα γέλιο.

—Α! πῶς μ' ἀρέσει ἡ κάμαρά σας!

Παίρνει μιά βόλτα γύρω στὸν τακοῦνι τῆς καὶ τὸ φουστάνι τῆς ἀπλώνεται ὑμπρέλλας.

—Υστερὰ χυμᾶει στήν ἄλλη ἄκρη τῆς κἀμαρας, ἀπὸ κεῖ στήν πόρτα, πάλι στὸ παράθυρο, στὸ τραπέζι, στή ντουλάπα καὶ στὰ περιεργάζεται ὅλα, στὰ πετάχτα, μετὰ τὴν ἄκρη τῶν δαχτύλων, σὰ σπουργίτης πού πηδάει ἀπὸ κλαδί σὲ κλαδί.

—Ξέρετε, λέει δίχως νὰ σταματήσει, ἔχω μιά περιέργεια, ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!... Ὅλο εἶδους περιέργεια!...

—Ἐπειτα πῆρε στὸ μούτρο του τὸ ὑπηρεσιακό του ἔκφυος τὴν περισπούδαστη ἔκφραση τοῦ γραφείου. "Α, μάλιστα. Ὅλα, ξέρετε, ἦτανε πιά ἐν τάξει. Τὰ χαρτιά εἶχανε ἐννοησθεῖ. Τὰ ὑπόγραψε ἐννοείται κι' ὁ ὑπουργὸς καί...

Ἐφνοῦ ἀκούει νὰ τοῦ ἀποκρίνεται ἓνα γέλιο.

—Α! πῶς μ' ἀρέσει ἡ κάμαρά σας!

Παίρνει μιά βόλτα γύρω στὸν τακοῦνι τῆς καὶ τὸ φουστάνι τῆς ἀπλώνεται ὑμπρέλλας.

τὰ βλέπω. Ἡ μαρὰ μετὰ μολώνει, μὰ τί με νοιάζει! Εἶναι, ξέρετε, πολὺ αὐστηρὴ ἡ μαρὰ.

—Α, ὅλα κι' ὅλα!... Λοιπόν, ἔγω θέλω νὰ τὰ ξέρω ὅλα, γιὰ σὰς νὰ πούμε, τί κάνετε, πῶς ζήτε, πῶς περνάτε τὶς ὥρες σας. Κάποτε σὰς συλλογιζομαι, προσπαθῶ νὰ μαντέψω. Νὰ τώρα θὰ κάνει τοῦτο, λέω, τώρα τ' ἄλλο. Τώρα φορεῖ τὸ καπέλλο του, τώρα παίρνει τὸ μπαστούνι του, πᾶει στὸ γραφεῖο... Καὶ σοβαρὸς-σοβαρὸς. Χά, χά... Μὰ τί θὰ λέτε ἀλήθεια γιὰ μένα, σὲς πού εἰσάστε ἐτοὶ σοβαρός!

Τὴν κοίταξε μαγεμένος, μὴ ξέροντας τί νὰ πει, νιώθοντας τὴν καρδιά του νὰ κλωτσάει ἀγρία τὸ αἷμα πρὸς τὸ κεφάλι.

—...Ἐνας φίλος τοῦ σπιτιοῦ, ὁ κύριος Ἀντρέας, μοῦ τοῖμπάει τὸ μάγουλο καὶ μοῦ λέει: "Αχ, σουσουραδίστα, δὲ θὰ φρονιμέψεις ποτὲ ἐοῦ! Κι' ἔνας ἄλλος, ὁ κύριος..."

Ο Σαρίκης στήριχτηκε στὸν τοῖχο μετὰ τὴν ῥάχη. Σὰ νὰ νιώσει μιά μικροῦλα ζάλη. Στ' αὐτὰ του τὰ λόγια τῆς χτύπησαν γιὰ λίγες στιγμὲς μπερδεμένα, μοντὰ καὶ μπλεχτηφωνῶν, πού μιλοῦσε σὲ χαμηλότερο τόνο. "Προκομμένες... Ἀν-Καὶ ὁ κύριος Ἀντρέας, ὁ κύριος τάδε..."

Σήκωσε πάνω της τὸ βλέμμα του πού εἶχε γίνει βολὰ καὶ καὶ μεθυσμένο. Μιά σκέψη ἀναπάντεχη χάραξε στὸ νοῦ λιχτή!

—Κακομοίρη!... Δὲν τὸ βλέπεis; Γι' αὐτό, ἦρθε. Γι' αὐτό...

Ἡ καρδιά του μιά στιγμή σταμάτησε καὶ τὰ μάτια του σκοτείνισαν.

Ἐφνοῦ ἀκούγεται μιά μικρὴ κραυγή:

—Αχ... Μαμά μου!... Κἀ-Εὐπνάει μετὰ βία, μαζεύει τὰ λογικά του καὶ τὴν κοιτάζει, σμίγοντας τὰ φρύδια μετὰ προσπάθεια.

—...Νὰ, ἔδω... στή λάμπα μετὰ παρόμοια.

Ζύγωσε διασπαστικὸς καὶ τῆς ἔπιασε τὸ χέρι.

—Πού;... Στὸ δάχτυλο;...

Φανότανε νὰ τρέμει, ἀπὸ τὸν πόνο, καὶ τὸ κορμὰκι τῆς σπαρταρούσε, ἀνατριχιάζει.

Τῆς κράτησε τὸ δάχτυλο, τὸ δείχτη, μετὰ τὰ δύο δάκτυλα, τὸ τὸ ὤφισε στὸ φῶς, νὰ τὸ ἰδεῖ. Ἡ ῥόγα εἴτανε ροδαλὴ, ἀπασταλὴ, δίχως φανερό σημάδι τσου-

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

375

Πάνω σ' αὐτό, ξαφνικά χεῖλάκι της καὶ τοῦ λέει: —Φιλήστε τὸ μου νὰ πει...

Στάθηκε ἀσάλευτος, ἔντονα στήριχτηκε στὸν τοῖχο, νὰ σφραγίσῃ. Μὰ δύο σκεπτικὲς περᾶσαν ἀπὸ τὸν τοῦ, συγκρούστηκαν καὶ πρὸς τὸν τοῦ σάματ...

—Αὐτὴ ἡ μὴ νίκησε, καὶ τὸν ἴδιο ἀδύνατον...

Ἐφανε τὸ δάχτυλό της στὸν τοῦ, ἔκλεισε τὰ μάτια, τὸ κράτησε γιὰ λίγες στιγμὲς ἐκεῖ.

—Ἐκλείστε τὰ μάτια, καὶ τὸν τινάζετε κείνη.

—Εἰ!... Κοιμήθηκετε;...

—Οχι!... Αὐτὸ δὲν τὸδεῖτε;...

τὸ δεχόταν! Μὲ μιά, ἡ σὰ χυμᾶει καὶ τὴν τραβᾶει τὸ νει μὴ καὶ τὴν τραβᾶει τὸ νει μὴ καὶ τὴν τραβᾶει τὸ νει...

—Εἰ!... Κοιμήθηκετε;...

—Οχι!... Αὐτὸ δὲν τὸδεῖτε;...

τὸ δεχόταν! Μὲ μιά, ἡ σὰ χυμᾶει καὶ τὴν τραβᾶει τὸ νει μὴ καὶ τὴν τραβᾶει τὸ νει...

—Εἰ!... Κοιμήθηκετε;...

—Οχι!... Αὐτὸ δὲν τὸδεῖτε;...

τὸ δεχόταν! Μὲ μιά, ἡ σὰ χυμᾶει καὶ τὴν τραβᾶει τὸ νει μὴ καὶ τὴν τραβᾶει τὸ νει...

—Εἰ!... Κοιμήθηκετε;...

—Οχι!... Αὐτὸ δὲν τὸδεῖτε;...

τὸ δεχόταν! Μὲ μιά, ἡ σὰ χυμᾶει καὶ τὴν τραβᾶει τὸ νει μὴ καὶ τὴν τραβᾶει τὸ νει...

—Εἰ!... Κοιμήθηκετε;...

ΠΩΣ ΘΑ ΔΩΣΕΤΕ ΘΑΡΡΟΣ
ΣΤΟ ΝΤΡΟΠΑΛΟ ΠΑΙΔΙ,

ΖΗΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΣ

64

φία — εστω και μία συντρο-
παίδια — τὸ ζαλιέρι, ἀν-
λκισα αὐτὴ ἔνας σύντροφος στὸ
παιχνίδι εἶναι ἀρκετός. Κα-
δὲν πρέπει κατ' οὐδὲνα τρόπον
να πιέσετε τὰ παιδιά νὰ παί-
ξουν μαζί μὲ ἄλλα, ἀλλὰ νὰ παί-
προσπαθήτε νὰ τὰ κάμετε νὰ
ἐνδιαφερθῶν γιὰ τὰ παιχνίδια
*Ἄν ἐνδιαφερθῶν καὶ παιχνηδὶ
κι' αὐτὰ νὰ πάρουν θελήσει
τύχη, μέ

Συμβουλές

“Όπως ξέρετε, οι γυναίκες λα-
τρεύουν τις έκπληξεις. Μια Κυ-
ριακή πρωί λοιπόν, πριν ση-
κηλώσει τη γυναίκα σας, πλύν-
τε αμέσως τα χέρια σας, ακού-
στε μου, με καρέ, μερικά φλυτζάνια κούκι-
τωμένες, βάλτε φουγανιές γάλο-
σκο και προσεβάτε τα όλα στο δού-
σα και κανένα λουλούδι... έτοιμά-
στε τα, φέρτε τα... έφημερί-
τραπέζια και... Όταν τη
ήσυχια και... πάρτε ήσυχια
“Όταν κατέβη τη γυναίκα
θα ένδουσιασθή διέπνους
πράτα μόνος της διέπνους
—και ότι έτσι τη πρώην
πό άρκετον κόπο...”

A black silhouette of a devil-like figure with horns and a long, segmented tail, set against a yellow background. The figure has a pointed head with two horns, a wide, grinning mouth, and a long, segmented tail that curves upwards. The figure is wearing a long, flowing robe. The background is a solid yellow color. The figure is positioned in the center of the page, with its arms outstretched. The tail is composed of several circular segments, each with a pointed tip. The figure's head is tilted back, and its eyes are closed in a grimace. The overall style is simple and graphic, typical of a children's book illustration.

ΣΑΠΟΝΙ
ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΠΚΟΝ
'Η ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΠ
περιέχει πάν ^{δ.τι} χρειάζεται
την ^{σας} καθαρίει και ^{τιν} θύει
των ^{σας} ΕΙΣΙΔΑ ^{αυ} ού
μαλλιών ^{τα} δύσκολα
τικά ^{να} καθαρίζουν κα
άλλα ^{να} καθαρίζουν κα
για ^{τις} θάβουν κα
άποκαρπύτουν, ^{τα}
δίχως ^{να} άρρωσταίνουν. Τα
για ^{να} τα ^{μαλλιά} με ^{τα} έ
πονημένα ^{ΠΙΠΚΟΝ} είναι ^{δυσ}
πρόσιτα ^{στην} ζωή ^{για} γ
βαρό ^{από} άνδρες.
ΚΕΣ ^{και} άνδρες.
ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ εις όλα τα
μακεία και Μικροπωλεία. Γεν.
ΤΙΠΡΩΣΟΠΩΤΕΙΑ ΜΙΧ. ΦΟΥΝΤ
ΚΟΣ, Κλεισθένους 15. Τηλ.
ΑΘΗΝΑΙ.

ΚΥΣΣ. ΑΕ.
416. ΑΕ.

«ΝΤΕΖΙΡΕ»

Ἐκμολογήθηκε εἰς τὴν
τὸ φαιότερο μισθότομα
διαβάσει, ποτὲ, τῆς Ἀν
Μαρία Σελίκο. (τὸ λαοῦ
«ΝΤΕΖΙΡΕ» ἡ κυρία τῆς Εἰ
νὸς θρόνου) ἡ Μασσαλία, πὺν
— ἡ κόρη τῆς Μασσα, πὺν
— ἡ Ντεζίρε τὴν Μασσα
λίτις καὶ τῆς Σ
λάσε καὶ τῶν σπ
τίδας — προσηύχων τὰν σπ
δίας — εὐαγγέλιον
Μπερναρ καὶ με 6 δίχα
τεχνικὰ σελίδες, 80, 2
μὲν τὸ κεκλιμένον καὶ καὶ
ἐντὸς ἐξωφύλλου. Δρχ. 80, 2
νικὸ δεκαπεντὴν ὅσους
ισες ἑκατοστὶς πλὴν τῶν
90. ἘΚΔΟΣΕΙΣ ΜΠΕΡΚΑ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ 13. Τηλ. 53
Μενάνδρου 51-712

παθώντας να διώξη την πίκρα
 που του έδιναν τα λόγια της.
 Γιατί ήξερε πώς όσο κι' αν την

ἦσαν φθόερο νᾶ μ' ἀντιπαθού
σάτε κι' ἐλ δυνό,

4) Τελειώνετε θάφοντας τη παθερή κάσα.

Η ΖΙΝΝΙΑ
σας παρουσιάζει
μια άκρως
καινοτομία!
Το Νέον άνεξίτη-
λο κραγιόν ΖΙΝ-
ΝΙΑ σε πρωτο-
τυπη και πρακτι-
κή θήκη πολυτε-
λείας με καθρε-
πτό.

Linnia

ΤΟ ΚΡΑΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΜΟΦΙΑΣ

ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΙ;
Αλγκών

Μ. ΛΟΥΙΖ-ΪΔΟΥ-ΑΜΠΑΖΟ
Ειδικῶς ἐκπαιδευθεῖσα εἰς
Παρίσιους διὰ τὴν περιτομή-
σιν προσώπου - δερμάτος.
Μασάζ, ρυτίδες, φακίδες. Δε-
χεται εἰς τὸ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙ-
ΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛ-
ΛΟΝΗΣ, ᾿Αγ. Κων. τῆν 14.

ΑΡΙΑΔΝΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
ΛΕΛΟΥΔΑ Ιατρός

Γυναικολόγος — Μαιευτήρ
Δέχεται: 11-1 και 5½-7
μ.μ., οδός ΔΕΛΦΩΝ 3 (πά-
ροδος οδού Διστότου), τηλέ-
φωνον 612-515

ΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
PERMANANT
ΒΑΦΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΑΙ
ΜΑΝΤΑΜ ΖΑΝΝΕΤ
Όδός Πειραιώς 57Α
Τηλ 52 940

Тпλ. 52,940

65

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οι λύσεις των πνευματικών παιχνιδιών

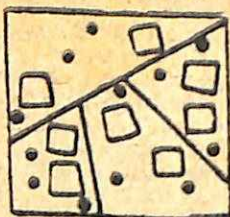
Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Υπήρχαν έξη κόρες και 32 μαργαριτάρια.

Αφού δεν έμεινε κανένα μαργαριτάρι, είναι φανερό πως η τελευταία κόρη πήρε ένα ωρισμένο αριθμό από μαργαριτάρια και ότι το έβδομο εκείνου που έμεινε αντιστοιχούσε προς το μηδέν, για άλλους θα υπήρχε ακόμη ένα υπόλοιπο. Η τελευταία κόρη πήρε επομένως ακριβώς εκείνα που έμεινε από την προτελευταία κόρη. Και δεν μπορούσε να είναι μείνει περισσότερα από έξη μαργαριτάρια γιατί άλλως η προτελευταία θα έπαιρνε ένα μαργαριτάρι περισσότερο. Ο αριθμός έξη είναι αυτός που γυρεύουμε. Από έξη μαργαριτάρια πήραν και οι έξη κόρες.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

Ίδου πως πρέπει να τραβήχουν οι τρεις γραμμές:

ΤΟ ΝΟΥΦΑΡΟ *

Τα δύο νούφαρα θα χρειάζονταν... 31 μέρες! Αφού κάθε μέρα το ένα νούφαρο διπλασιάζει το μέγεθός του, και στις 32 μέρες καλύπτει ολόκληρη τη λίμνη, είναι φανερό ότι την προηγούμενη — στις 31 μέρες — θα καλύπτε ακριβώς τη μισή λίμνη, ενώ το δεύτερο θα καλύπτε την άλλη μισή.

ΟΙ ΜΠΑΛΕΣ *

Οι μπαλές καταλαμβάνουν περίπου τα 3/4 του όγκου. Πράγματι, όπως διδάσκει η στερεομετρία, σφαιρικοί όγκοι περιλαμβάνονται μέσα σ' ένα κυβικό ή παραλληλεπίπεδο χώρο, καθώς και κυκλικές επιφάνειες, περιλαμβανόμενες μέσα σε μία ορθογώνια ή τετράγωνη επιφάνεια, καταλαμβάνουν τα 3/4 του όγκου ή της επιφάνειας μέσα στην οποία περιλαμβάνονται.

ΩΣ ΤΑ 100
111—11=100. "H 3X33+3)=100.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
Ορίζονται: 1) ΣΙΚ — ΠΩΣ. 2) ΕΣΟ — ΛΟΚ. 3) ΡΟΥΜΑΝΙ. 4) ΠΑΤ. 5) ΠΛΟΚΑΜΙ. 6) ΙΩΝ — ΝΥΝ. 7) ΙΩΝ.

Καθ' ἑξ ἑς: 1) ΣΕΡ — ΠΙΑ. 2) ΙΣΟ — ΛΩΤ. 3) ΚΟΥΡΟΝΙ. 4) ΜΑΚ. 5) ΠΛΑΤΑΝΙ. 6) ΩΩΝ — ΜΥΣ. 7) ΣΚΙ — ΙΝΩ.

ΣΩΣΤΟ "Η ΛΑΘΟΣ":

1. Λάθος. Τέσσερις (Γαλλικά, Ιταλικά, γερμανικά και... έλβετικά). 2. Σωστό: Αίγυπτος, Αίθιοπία, Λιβερία (ή περίπτωσης της Λιβύης δεν έχει ακόμη οριστική λύση). 3. Σωστό: Τα πουλιά — μυίγες. 4. Λάθος. 5. Λάθος. Μόνο που με σπύρο χρειάζεται χρόνια για να αναπαραχθῇ, και γι' αυτό η καλλιέργεια γίνεται απ' ευθείας με βολφό. 6. Σωστό. 7. Λάθος. 8. Σωστό. 9. Σωστό.

«ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ» ΘΑΝΑΤΟΙ

1—Η, 2—Λ (τόν εξετέλεσαν κυλώντας τον από την κορυφή ενός βουνού, μέσα σ' ένα θαλάσσιο πλοίο, με ακονισμένες αιχμές μαχαιριών). 3—Ο, 4—Κ (από έρωτα προς τον Μπρόνκο, η Άννα ρίχθηκε κάτω από ένα τραίνο). 5—Ν (πέθανε πνιγμένος από μία ρόγα σταφυλιού). 6—Ξ, 7—Γ, 8—Π, 9—Α, 10—Β (έντεινθηκε ζωντανή). 11—Β, 12—Ρ (μία γελώνα που έπεσε από ψηλά του έσπασε το κρανίο). 13—Θ (πνίγηκε με το μαξιλάρι της). 14—Δ (η περίφημη χορευτριά επίνιγχε από τη μακρού σαόπα της, που μπλέχθηκε στη ρόδα του αμαξίου της). 15—Μ (ο φιλόσοφος έπεσε μέσα στον κρατήρα της Αίτνας). 16—Ε, 17—Ι (ήρωας πέθανε φορώντας ένα χιτώνα δηλητηριασμένο από το αίμα του Κενταύρου Νέσσο). *

ΣΤΟ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟ ΚΗΠΟ

24. Αφού καθένα παιδί πληρώνει 1/4 περισσότερο από το κανονικό εισιτήριο, κάθε τέσσερα παιδιά που πληρώνουν καλύπτουν και το εισιτήριο ενός ακόμη παιδιού. Επομένως η αναλογία των παιδιών που πληρώνουν είναι τα 4/5 του συνόλου. Και αφού ο συνολικός αριθμός είναι 30, τα 4/5 είναι 24.

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 12 25 Αυγούστου γι αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου): Θα συμβούν σπουδαία γεγονότα και να είσαστε προετοιμασμένοι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 Απριλίου): Μη παροτρυνθείτε στη μελαγχολία από μία άτυχη υπόθεση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Απριλίου): Μεγάλος έκνευρισμός μία από αυτές τις ημέρες που θα δημιουργήση δυσάρεστες συγκρούσεις.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 Απριλίου): Όλα δρουν καλά σε ευχάριστη εξέλιξη, πρέπει όμως να βοηθήσετε και εσείς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Κάποιος θα χτυπήσει την πόρτα σας. Είναι αυτό που περιμένετε τόσο καιρό. Φροντίστε να χειρισθείτε καλά το θέμα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Θα χαρήτε τη ζωή από το δεκαπενθήμερο μελλοντικό θα έχετε και μία μικρή στενοχώρια.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Όμοια εξέλιξη ως το σημείο της επιτυχίας. Την τελευταία όμως στιγμή...

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ιουνίου): Δεν θα υποφέρετε άλλο... Μπαίνετε σε καινούργιους ορίζοντες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ιουνίου): Συγκρούσεις με προσημασμένους ή με συγγενικά πρόσωπα.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου — 1 Ιουλίου): Προφυλαχθείτε από την επίτολη ενός τρίτου προσώπου.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ιουλίου): Δεν είναι δύσκολο να βρείτε τη γαρί, η απάντηση δίνεται μέσα σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ιουλίου): Προχωρήστε σιγά και με περισκέψη. Ένα γραμμάτιο που θα παίξει κάποιο ρόλο.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου — 1 Αυγούστου): Θα δυσχεραυνθείτε στην εργασία σας με μία συνάδελφο ή με φίλο σας πρόσωπο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Αυγούστου): Μη βιασθείτε. Η διασύνθεση δεν είναι ποτέ καλός σύμβουλος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Αυγούστου): Χαμένος καιρός, χαμένα όνειρα.

Παρθένοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου — 2 Σεπτεμβρίου): Κι' αυτές θα πετύχετε παρά τις αντίθεσεις της μοίρας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σεπτεμβρίου): Ήταν μία μπλόφα και τίποτε άλλο, μα θα άφαινε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμβρίου): Ένα όνειρό σας πραγματοποιείται με άφαιρα, όπως ακριβώς το ποθούσατε.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου — 1 Οκτωβρίου): Θα έχετε παράπονα από τη ζωή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 Οκτωβρίου): Χαρούμενο δεκαπενθήμερο με μικρές περικοπές.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Οκτωβρίου): Μπορείτε να επιτύχετε σε μία μελλοντική πραγματοποίηση. Πολλά πράγματα ξεκαθαρίζονται.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Οκτωβρίου — 2 Νοεμβρίου): Καταλήψτε με χρησιμότητα το δεκαπενθήμερο αυτό το δεκαπενθήμερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμβρίου): Κάτι θα γυρίσει, κάτι θα βρῆτε, μα όπως ποτέ θα έχετε ζημία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Νοεμβρίου): Δεν αποκλείεται να γίνη. Αισιοδοξία και επιτυχία.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Νοεμβρίου — 1 Δεκεμβρίου): Σκορπάτε, έτσι χωρίς σκέψη, στον έαυτο σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δεκεμβρίου): Θα χαρήτε από που ποθείτε. Κάνετε λίγη πομπή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Δεκεμβρίου): Η ηλικία δεν παίζει ρόλο στην καινούργια σας υπόθεση.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου — 1 Ιανουαρίου): Προφυλαχθείτε, έτσι χωρίς σκέψη, στον έαυτο σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ιανουαρίου): Δεν είναι δύσκολο να βρείτε τη γαρί, η απάντηση δίνεται μέσα σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ιανουαρίου): Προχωρήστε σιγά και με περισκέψη. Ένα γραμμάτιο που θα παίξει κάποιο ρόλο.

Ύδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιανουαρίου — 1 Φεβρουαρίου): Δεν θα πετύχετε παρά τις αντίθετες της μοίρας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Φεβρουαρίου): Κάνετε αυτοέλεγχο και θα νικηθείτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Φεβρουαρίου): Μετακινήστε, έτσι χωρίς σκέψη, στον έαυτο σας.

Ίχθείς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Φεβρουαρίου — 2 Μαρτίου): Πλατύνουν οι σχέσεις σας, αλλά και τα συμφέροντά σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Μαρτίου): Αλλάζει η κατάσταση, αλλά προσωρινά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Μαρτίου): Ένα όνειρό σας πραγματοποιείται με άφαιρα, όπως ακριβώς το ποθούσατε.

ΑΘΗΝΑ.

Ξεπείνωσαν τα βάνια...

1. Το HARPIC καθαρίζει τις λεκάνες των αποχωρητηρίων σας ακόμη και εις το μέρος που δεν φθάνει η βούρτσα.
2. Το HARPIC εξαφανίζει την κακοσμία εις την ρίζαν της και καταστρέφει τα μικρόβια.
3. Το HARPIC είναι οικονομικό. Χωρίς κόπο έχετε την λεκάνη σας καθαρή, υγιεινή, χωρίς δυσάρεστη οσμή.

ΧΑΡΠΙΚ!

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΗΝ ΣΑΣ

Προϊόν των αγγλικών εργοστασίων Reckitt & Colman Ltd.—Hull & London.
Γενικοί Αντιπρόσωποι: ΕΤΑΙΡΙΑ ΝΤΕΣΤΡΕ Α.Ε. ΤΗΛ. 462.618

28

Δεν ωρέωει ν' ανησυχείτε...

έπειδή το ηλεκτρικό ψυγείο

Ζηλο

που αγοράσατε σήμερα θα σας παραδοθῇ μετά ένα μήνα. Η άργοπορία οφείλεται στην διαρκώς αυξανόμενη ζήτηση, που με κόπο προσπαθεί να αντιμετωπίση η διαρκής επέκτασις των τεχνικών εγκαταστάσεων της Ζηλο. Όπως είναι λογικό, η διαρκώς αυξανόμενη ζήτηση προκύπτει από την γενική πεποίθησι για την εξαιρετική ποιότητα των προϊόντων της Ζηλο.

Βεβαίως, δεν θα πάρετε άμεσα το ψυγείο σας, αλλά, μετά ένα μήνα, θα πάρετε ένα θαυμάσιο ψυγείο.

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Οι εξηγήσεις: σελ. αριθ. 7

3

